

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CUM ÎL IUBIM PE DOMNUL

Pentru că ne iubește foarte mult, Dumnezeu ne-a dat Legea Lui – 10 reguli scurte care ne spun cum să fim fericiți și cum să fim feriți de Satana. Cu ajutorul lui Dumnezeu putem să ascultăm.

DUMINICĂ

Israelii erau adunați în jurul muntelui Sinai, ascultându-L pe Dumnezeu cum le vorbea. Mulți îngeri erau prezenți, dar, din cauza norului negru și gros, poporul nu Îl putea vedea nici pe El, nici pe îngeri. Aceasta a fost ocazia când Dumnezeu a venit cel mai aproape de israeliți, și ei s-au speriat. Dumnezeu este atât de mare, de puternic și de sfânt încât până și oamenii cei mai puternici și-au dat seama cât de mici erau în comparație cu El. Domnul dorea ca fiecare om să înțeleagă acest lucru, dar voia și ca ei să știe cât de mult îi iubea și că ei puteau să aibă încredere în El.

Dumnezeu le-a reamintit cu blândețe că El îi eliberase din sclavia cruzilor egipteni. **Exodul 20:1,2** El făcuse pentru ei un drum uscat prin Marea Roșie și acoperise armata egipteană cu apă. Domnul demonstrase că El este singurul Dumnezeu adevărat și că niciunul dintre zeii egiptenilor nu avea vreo putere.

Domnul le reamintea israeliților că ei Îl cunoșteau deja ca protector și călăuză a lor. El era Acela care avea foarte mare grijă de ei și le dădea tot ce aveau nevoie în timp ce călătoreau prin pustiu, către noua lor casă din Canaan. Apoi, Dumnezeu a rostit Legea Lui – Cele Zece Porunci.

LUNI

De ce le-a transmis Dumnezeu israeliților Legea Lui? El știa că, pe când erau sclavi în Egipt, mulți dintre ei uitaseră Legea Lui, precum și cât de im-

portant era ca ei să asculte de El. Prin faptul că a rostit Cele Zece Porunci cu însăși vocea Lui și Și-a arătat o parte din puterea și tăria Lui pe muntele Sinai, Dumnezeu a făcut clar faptul că nu dorea ca oamenii să-L uite niciodată, nici pe El, nici Legea Lui minunată, așa cum se întâmplase în trecut.

Dar experiența aceea a fost valabilă doar pentru israeliți? A fost Legea lui Dumnezeu dată doar pentru ei? Nu. Legea lui Dumnezeu și tot ce este scris în Biblie sunt pentru fiecare om din lumea întreagă. Dumnezeu le-a vorbit israeliților pentru că voia ca ei să respecte regulile Lui și să-i învețe și pe alții despre ele.

Legea lui Dumnezeu ne arată cum este El cu adevărat. Dumnezeu are o inimă mare, plină de iubire. Într-adevăr, Biblia spune că „Dumnezeu este dragoste” (**1 Ioan 4:8**). Fiecare poruncă din Cele Zece ne spune ceva despre cum să fim iubitori ca Dumnezeu. Primele

patru porunci ne învață cum să-L iubim pe Dumnezeu, iar ultimele șase, cum să-i iubim pe cei din jurul nostru.

Nu este minunat că Dumnezeu are doar 10 reguli simple? Însă ele acoperă fiecare aspect al vieții noastre. Doar Dumnezeu poate spune atât de multe în atât de puține cuvinte!

În această săptămână vom studia primele trei porunci ale lui Dumnezeu.

MARTI

Poporul asculta cu atenție în timp ce Dumnezeu rostea prima Lui poruncă. Citește-o în **Exodul 20:3**. Această regulă vorbește despre „alți dumnezei”. Ce este un dumnezeu? Un dumnezeu poate fi tot ceea ce noi iubim mai mult. Îl iubim pe Dumnezeu sau ceva la care ne gândim mai mult decât la viul Dumnezeu din cer – prieteni, jucării sau chiar noi înșine.

Dumnezeul cel viu din cer este Creatorul. El a făcut totul: pomii și florile, animalele și toți oamenii și îngerii. El face ca inima noastră să bată și ca plămânii noștri să respire toată ziua și toată noaptea. Și, pentru că ne-a creat, El este singurul Dumnezeu căruia trebuie să ne închinăm.

Dumnezeu vrea ca noi să-L iubim pe El mai presus de toate. Biblia spune că noi ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu toată puterea noastră și cu toată mintea noastră. **Luca 10:27** Când facem acest lucru, noi respectăm prima poruncă.

Cum putem ști dacă iubim ceva mai mult decât Îl iubim pe Dumnezeu? Putem să ne punem câteva întrebări nouă înșine. [Notă: Folosește alte exemple, după caz.]

Să presupunem că îți place să te uiți la desene animate. Te poți întreba: „Faptul că mă uit la desene animate mă face să-L iubesc pe Dumnezeu mai puțin? M-aș uita mai degrabă la televizor decât să citesc povestiri din Biblie sau să avem altarul familial? Mă uit la tabletă în loc să ascult de Dumnezeu sau de părinții mei?”

Dacă răspunzi cu „da” la oricare dintre aceste întrebări, atunci ce trebuie să faci? **1 Ioan 1:9** Acest verset spune că Dumnezeu ne poate ajuta să ascultăm de toate poruncile Lui?

MIERCURI

După aceea, Dumnezeu a rostit cea de-a doua poruncă. Citește prima parte din ce a spus El în **Exodul 20:4,5**.

Această regulă ne spune să nu ne închinăm la imagini sau la idoli. Idolii îi determină pe oameni să se gândească mai puțin

la Dumnezeu prin faptul că le îndepărtează gândurile de la El și le dau idei greșite despre cum este Dumnezeu. Așa ceva este foarte grav și Dumnezeu spune că este păcat.

Dar în multe locuri, oamenii fac idoli din metal, din lemn sau chiar din noroi și paie. De obicei, idolii sunt urâți. Cu toate acestea, oamenii fac plecăciuni și se închină înaintea lor. De asemenea, ei le aduc idolilor lor daruri din flori, mâncare și bani.

Dar tu știi de ce oamenii le oferă daruri idolilor lor? Pentru că se tem că dumnezeii lor le vor face rău dacă nu le dau cadouri. Le este frică, pentru că, atunci când se închină la idoli, oamenii se închină în realitate lui Satana. Acest lucru îi face să semene mai mult cu Satana. Și lui Satana îi place întotdeauna să îi rănească pe oamenii care se închină lui și să-i sperie.

Dar Dumnezeu iubește pe absolut toată lumea. El nu vrea ca oamenii să fie speriați sau răniți de Satana, așa că îi avertizează să nu își facă idoli sau să se închine la ei.

Pot idolii sculptați din lemn, din piatră sau metal să ne ajute? Nu. Ei nu pot nici măcar să vadă sau să audă. Dar Dumnezeul cel viu din cer vede, aude și ne ajută. Poți să citești mai mult despre acest lucru în **Psalmi 115:1-11**.

JOI

Am învățat despre a doua poruncă, ce ne spune că Dumnezeu nu vrea ca noi să ne facem idoli și să ne închinăm la ei.

În a doua parte a poruncii, Dumnezeu ne spune de ce: „Căci Eu, Domnul Dumnezeul Tău, sunt un Dumnezeu gelos.” Acest lucru înseamnă că Dumnezeu ne iubește atât de mult încât nu vrea ca noi să suferim

© Darrel Tank

închinându-ne la Satana și ascultând de el. Apoi, versetul continuă: „care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce Mă urăsc”. Ce înseamnă aceasta?

Când tații și mamele se închină la idoli, de obicei și copiii lor învață să se închine la idoli. Apoi, când aceștia cresc și au și ei copii la rândul lor, copiii lor îi imită și se închină la idoli. Și la fel se întâmplă și în cazul altor lucruri greșite pe care le fac părinții.

Ce ne spune ultima parte a poruncii despre Dumnezeu? **Exodul 20:6**

Lui Dumnezeu Îi place să fie plin de milă. Aceasta înseamnă că Lui Îi face plăcere să ne ierte păcatele și să ne ajute să ascultăm. Dacă alegem să ascultăm de El, Dumnezeu ne va păzi și ne va face fericiți.

Dumnezeu vrea să-i ajute pe toți oamenii să asculte, ca să fie cu adevărat fericiți. Însă El nu ne va forța să-L ascultăm. Depinde de noi dacă alegem să-L iubim pe Dumnezeu și să Îi cerem să ne ajute.

VINERI

Oamenii au continuat să asculte în liniște în timp ce Dumnezeu rostea cea de-a treia poruncă a Lui. Citește-o în **Exodul 20:7**.

În această poruncă, Dumnezeu ne spune să fim întotdeauna respectuoși când pronunțăm numele Lui. Niciodată nu ar trebui să ne batem joc de numele Lui. Nici chiar când ne rugăm nu ar trebui să continuăm să-I pronunțăm numele prea des. Nu este o dovadă de respect, nu-i așa?

De asemenea, a treia poruncă a lui Dumnezeu ne spune să nu folosim cuvinte urâte. Ai auzit vreodată pe cineva rostind numele lui Dumnezeu într-un mod greșit? Dacă ai auzit astfel de cuvinte, Dumnezeu te poate ajuta să nu le repeți și tu. Dar, dacă nu ai auzit niciodată un cuvânt nepotrivit, atunci poți să fii recunoscător. Este bine ca nici măcar să nu auzim asemenea cuvinte.

Și mai este un mod prin care mulți calcă această poruncă. Dumnezeu spune că nu ar trebui să luăm numele Lui în deșert. „A lua în deșert” înseamnă „fără rost” sau „degeaba”. Unii oameni care zic despre ei că sunt creștini se poartă foarte frumos când ceilalți oameni îi privesc. Dar, când sunt acasă, ei țipă unul la altul, se uită la programe TV nepotrivite și nu ascultă de părinți. Ei iau numele lui Dumnezeu „în deșert” pentru că doar se prefac a fi creștini.

Dumnezeu ne ajută să ne dăm seama când nu ascultăm de Legea Lui. De aceea ar trebui să Îi fim foarte recunoscători că ne ajută să învățăm să ne asemănăm mai mult cu El. Poate El să ne ierte și să ne ajute să facem ce e bine? Bineînțeles că poate! **Iuda 24**

TEXT DE MEMORAT

„Să nu iei în deșert Numele Domnului
Dumnezeului tău.”

(Exodul 20:7)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, eu aleg să Te ascult pe Tine. Dar fac multe greșeli. Mă vei ierta și mă vei ajuta să Te iubesc cu toată inima mea? Te rog! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Îi forțează Dumnezeu vreodată pe oameni să asculte de El?

Ar trebui să spunem vreodată cuvinte urâte?

Ar trebui să ascultăm sau să citim lucruri în care se folosesc cuvinte nepotrivite?

Care ar fi alți dumnezei pe care îi slujesc oamenii?

Cum putem să fim plini de respect și venerație la altarul familial și în biserică?

De ce Dumnezeu ne lasă întotdeauna să alegem să-L iubim și să ascultăm de El?

De ce ne iubește Dumnezeu atât de mult chiar și când greșim?

Există ceva acasă la noi care face ca familia noastră să Îl iubească mai puțin pe Dumnezeu?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 20:1-7

Patriarhi și profeți, capitolul 27

(fragmentul despre darea Poruncilor)

Istoria mântuirii, capitolul 18

(„Proclamarea Legii lui Dumnezeu”)

MOTANUL NOCTURNEL

Partea VIII. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

Mami și Tati, împreună cu Bunica se acomodaseră și începuseră deja lucrul. Tati avusese grijă ca acel corn rupt al bivolului filipinez sculptat să fie atât de bine pus la locul lui încât să nu mai cadă. Acum sosise vremea ca Nocturnel să fie iarăși împreună cu ei.

Într-o zi, ușa de la intrare s-a deschis și o mână s-a întins și l-a lăsat pe Nocturnel pe podea.

— Ia uite-l pe Nocturnel! râseră misionarii în timp ce se îndreptau spre el.

Acesta avea o fundiță de un roșu aprins în jurul gâtului și stătea pe loc în timp ce se uita în jur. Deodată zări bivolul sculptat.

Imediat, Nocturnel s-a dus la el, și-a ridicat lăbuța și a lovit cornul pe care reușise mereu să-l doboare. Când a văzut că nu a căzut, Nocturnel a părut nedumerit. Apoi s-a întors și a sărit în același loc în care stătea mereu și se uita la ce se întâmpla afară. Se comporta de parcă nu ar fi fost niciodată plecat.

Bunica auzise totul despre Nocturnel și au devenit cei mai buni prieteni. Când și-a terminat studiile pentru a deveni asistentă medicală, Sherry a venit acasă, în Filipine, pentru a se odihni o vreme și a fi cu familia. Tuturor le era dor de Dena, dar îi trimiteau multe scrisori.

Într-o zi, Nocturnel nu părea la fel de zburdalnic ca de obicei. Părea să fie din ce în ce mai leneș. Membrii familiei se întrebau care era problema. Sherry, Mami și Tati erau cu toții asistenți medicali, iar Bunica avusese grijă de mulți oameni bolnavi. Însă niciunul dintre ei nu reușea să înțeleagă care era problema cu prețiosul lor animal de companie.

În cele din urmă s-au hotărât să-l ducă pe Nocturnel la un medic veterinar priceput. Doctorul l-a examinat cu atenție, apoi a spus:

— Îmi pare rău, dar nu pot face nimic pentru a-l ajuta.

Sherry și Mami sufereau foarte mult după el. Doctorul spunea de fapt că Nocturnel urma să moară.

— Îl va dura tare? au vrut cu toții să știe. Nu ar fi mai bine să îi facem o injecție și să moară în somn?

Doctorul le-a spus că Nocturnel nu va suferi, așa că familia Sherrard a hotărât să-l ia acasă și să-l facă să se simtă cât mai bine.

Câteva zile mai târziu, Sherry a strigat-o pe Mami:

— Nocturnel este în cadă și a murit!

Întreaga familie era foarte tristă. Nocturnel fusese animalul lor special de companie pentru mai mult de șapte ani, și acum murise.

Au săpat o groapă adâncă lângă zidul din spatele casei unde îl găsiseră. Cu delicatețe, Sherry și Mami l-au învelit și l-au pus într-o cutie drăguță. Au pus cutia în groapă și au acoperit-o cu pământ. Și Tati, și Bunica erau triști.

Cine știe, poate că în cer Isus are animale de companie care ne vor întâmpina ca animalele dragi pe care le-am avut noi aici. Dar, orice ne-ar fi pregătit El acolo, știm că totul va fi și mai bun decât orice putem visa noi acum. Ce minunat!

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ADU-ȚI AMINTE DE ZIUA SPECIALĂ A LUI DUMNEZEU

Sabatul ne ajută să ne amintim că Dumnezeu a făcut lumea noastră și tot ce este în ea în șase zile. Când păzim Sabatul, noi arătăm că Îl iubim și Îl ascultăm pe Dumnezeu.

DUMINICĂ

Dumnezeu le vorbea israeliților de pe muntele Sinai. Tocmai rostise primele trei porunci. Ți le amintești? Prima poruncă spune: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” *Alți dumnezei* înseamnă orice altceva care ne face să Îl iubim mai puțin pe Dumnezeu sau care ne împiedică să ascultăm de El. Păzim porunca aceasta atunci când Îl iubim pe Dumnezeu mai mult decât orice sau mai mult decât pe oricine.

A doua poruncă spune: „Să nu-ți faci chip cioplit. (...) Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești.” Idolii ne îndepărtează gândurile de la Dumnezeu și ne inspiră idei greșite despre El. Idolii nu pot nici măcar să ne audă sau să ne răspundă la rugăciuni. Satana se folosește de ei pentru a-i face pe oameni să fie nefericiți și speriați. Dar Dumnezeu vrea ca noi să fim fericiți, așa că ne spune să nu ne închinăm la idoli.

A treia poruncă spune: „Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău.” Îți amintești ce înseamnă „a lua în deșert”? Înseamnă a vorbi fără rost, în mod neserios. Nu ar trebui să ne numim „creștini” dacă doar ne prefacem că suntem creștini. Nu trebuie să spunem niciodată cuvinte urâte și nici să folosim numele Domnului într-un mod neglijent. Și când pronunțăm numele lui Dumnezeu, ar trebui să-l pronunțăm cu mult respect.

Mâine vom învăța despre a patra poruncă. Să o citim acum din **Exodul 20:8-11**.

© Mary: License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

LUNI

In timp ce stăteau în fața muntelui Sinai, israeliții ascultau cu atenție glasul lui Dumnezeu rostind cea de-a patra poruncă. Legea lui Dumnezeu este pentru toată lumea, așa că și noi trebuie să ascultăm cu atenție ce a spus El. Să începem prin a citi primele cuvinte. **Exodul 20:8**

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă.” Care sunt primele cuvinte? „Adu-ți aminte.” Ce înseamnă să-ți aduci aminte? Înseamnă să nu uiți.

Dumnezeu făcuse deja ceva special pentru a-i ajuta pe israeliți să-și aducă aminte să sfințească Sabatul. În timpul săptămânii, El trimitea mană ca ei să mănânce, dar în a șasea zi le dădea suficientă mană pentru două zile – pentru vineri și pentru Sabat. Iar în Sabat nu trimitea mană deloc.

Însă Dumnezeu a făcut Sabatul cu mult timp înainte să fi fost vreun israelit. Când a creat El primul Sabat? **Geneza 2:3** Dumnezeu a făcut lumea noastră în șase zile, iar în a șaptea zi S-a odihnit, zi pe care a binecuvântat-o și a sfințit-o.

Deci acea primă zi de Sabat, de demult de tot, a fost o zi sfântă. Era a șaptea zi din săptămână. Fiecare a șaptea zi este sfântă. Și așa va fi mereu. Va fi întotdeauna o zi specială – chiar și când vom fi în cer.

A patra poruncă ne spune să sfințim Sabatul, a șaptea zi din săptămână. Ce înseamnă să sfințim Sabatul? Ne spune Dumnezeu Însuși chiar în porunca a patra. Citește **Exodul 20:9,10**.

Măine vom vorbi despre aceste versete.

MARȚI

Pentru că nu vrea ca noi să uităm de Sabat, Dumnezeu spune: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești.” Ieri am citit în Biblie ce înseamnă acest lucru. Să ascultăm cu mare atenție în timp ce recitim porunca. **Exodul 20:9,10**

Dum.	Luni	Marți	Mierc.	Joi	Vineri	Sâmb.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Dumnezeu ne spune să ne facem tot lucrul în șase zile. Care sunt acestea? Haideți să le spunem împreună: duminică, luni, marți, miercuri, joi și vineri. Este multă treabă de făcut în aceste zile, nu-i așa? Tăticii merg la serviciu ca să câștige bani cu care să cumpe-

re cele necesare familiei. Iar mămicile lucrează și ele din greu pentru a avea grijă de familia și de casa lor.

Care sunt câteva dintre treburile ce se fac acasă la tine? Se pun lucrurile la locul lor, cineva spală mașina, altcineva smulge buruienile din grădină, cineva mătură, dă cu aspiratorul, șterge praful, împăturește rufele, face mâncare și spală vasele. Da, e multă treabă de făcut!

Dumnezeu știe că avem multe de făcut, de aceea ne dă șase zile să le terminăm pe toate. Dar sâmbăta, în a șaptea zi, nu ar trebui să facem nicio lucrare. Și ar trebui să avem grijă să nu le cerem altora să muncească în locul nostru în Sabat. Și ei ar trebui să se poată odihni.

Ce fel de treburi ai putea face și tu, pentru a-i ajuta pe părinții tăi, astfel ca toată familia să fie gata vinerea, la apusul soarelui, când începe Sabatul?

MIERCURI

Invățăm despre cum să păzim Sabatul și despre faptul că nu ar trebui să facem nicio lucrare în această zi. De ce nu ar trebui să muncim în Sabat? Dumnezeu ne spune motivul în a patra poruncă. Citește **Exodul 20:11**.

Când a creat lumea noastră, El a făcut ceva nou în fiecare zi. În prima zi a făcut lumina. În a doua zi, aerul; în a treia zi, uscatul, pomii, plantele și hrana; în a patra zi, soarele, luna și stelele; în a cincea zi, păsările și peștii, iar în a șasea zi, animalele și pe Adam și Eva.

Ce a făcut Dumnezeu în a șaptea zi? **Geneza 2:2** S-a oprit din muncit și S-a odihnit. Dumnezeu vrea ca noi să-I urmăm exemplul, oprindu-ne din activitatea din timpul săptămânii și odihnindu-ne în a șaptea zi, așa cum a făcut El.

De ce trebuie să ne odihnim? Dumnezeu știe că foarte ușor putem ajunge să fim atât de ocupați cu munca noastră zilnică încât să uităm de El. De asemenea, El mai știe că, dacă vom munci fără oprire șapte zile la rând, o să ne facem rău la corp și la minte. Așa că El ne dă o zi întreagă să ne odihnim și să ne amintim de El.

Nu te bucuri că Dumnezeu a creat o modalitate ca noi să ne amintim de El, să fim sănătoși și fericiți?

JOI

Ai petrecut vreodată o zi întreagă cu cineva care te iubește – poate cu tata, cu mama, cu bunicul sau cu bunica? Când petreci timp cu cineva care te iubește, ziua aceea devine specială, nu-i așa?

Sabatul este deosebit pentru că Dumnezeu vrea să petreacă o zi întreagă cu noi. Dacă ascultăm de El și luăm o pauză în Sabat de la munca și gândurile noastre obișnuite, de zi cu zi, vom avea destul timp pentru a învăța despre Dumnezeu și a-i ajuta și pe alții să învețe despre El. **Matei 12:12**

Așadar, în Sabat dimineața, noi mergem la Școala de Sabat și la biserică pentru a ne închina și a-L lăuda pe Dumnezeu. Apoi luăm masa de prânz împreună cu familia. După-amiaza putem merge din nou la biserică sau putem duce un buchet de flori unei persoane bolnave sau mai în vârstă care nu a putut să vină la biserică. Se bucură dacă vom cânta și ne vom ruga cu ea și dacă îi povestim despre Dumnezeu. De asemenea, putem petrece timp în familie, citind povestiri din Biblie și vorbind despre Dumnezeu.

Dacă este o zi frumoasă putem face o plimbare să ne uităm la păsări și la șopârle, la fluturi și la râme, la verigi obișnuite și la verigi dungate, la copaci și la flori. Astfel ne amintim că Dumnezeu le-a făcut și Îi mulțumim.

Sabatul este minunat deoarece Dumnezeu Își petrece întreaga zi cu noi. El este mai aproape de noi în Sabat decât în oricare altă zi din săptămână. Ce mod minunat de a ne aminti de Dumnezeu care ne-a făcut!

VINERI

Legea lui Dumnezeu este numită Cele Zece Porunci. Fiecare poruncă este importantă, dar porunca a patra are ceva deosebit. Vrei să știi ce anume?

A patra poruncă este singura care ne spune cine este autorul Celor Zece Porunci și de ce ar trebui să le păzim. **Exodul 20:11** Toate celelalte porunci ne spun doar ce ar trebui și ce nu ar trebui să facem.

Este important să știm cine a dat Cele Zece Porunci? Da. Uneori, oamenii stabilesc niște reguli foarte greșite. Suntem în siguranță dacă ascultăm de ele? O, nu! Dar Cele Zece Porunci nu au fost date de niciun om. Atunci, cine le-a dat? Dumnezeu.

Porunca a patra ne spune că El este Cel care a făcut cerurile, pământul, marea și tot ce este în ele. Și ne-a făcut și pe noi.

Acest lucru ne ajută să înțelegem de ce ar trebui să păzim Cele Zece Porunci. Fiindcă ne-a creat, Dumne-

zeu poate să stabilească reguli pe care noi să le respectăm.

Și tot pentru că ne-a creat, El știe și ce este cel mai bine pentru noi. El ne iubește și vrea să fim fericiți. De aceea ne-a dat Cele Zece Porunci. Ele ne spun cum să fim fericiți. Și, dacă le vom păzi pe toate, vom fi fericiți.

Iată de ce este atât de important să sărbătorim Sabatul! El este un semn special prin care arătăm că alegem să ne închinăm lui Dumnezeu, să ascultăm de El și să Îi aparținem. Să ne aducem mereu aminte să sfințim ziua specială a lui Dumnezeu!

TEXT DE MEMORAT

„Să nu care cumva să nu țiनेți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi (...) un semn.”
(Exodul 31:13)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ai făcut Sabatul ca să mă ajute să-mi aduc aminte că Tu ai creat totul. Vreau să sfințesc mereu Sabatul și să-mi aduc aminte de Tine. Ajută-mă, Te rog! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Cine a făcut Sabatul?

De ce vrea Dumnezeu să ne aducem aminte de Sabat?

Ce putem face în Sabat pentru a învăța despre Dumnezeu? Cum îi putem ajuta pe alții?

Putem să avem grijă de oamenii bolnavi în Sabat?

Vrea Dumnezeu cu adevărat să petrecă timp cu noi în fiecare Sabat?

Ce ar trebui să facem dacă nu ne-am terminat treburile până la începerea Sabatului? Este bine pur și simplu să le terminăm repede?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 20:8-11

Patriarhi și profeți, cap. 27 (pasajul despre porunca a patra)

Istoria mântuirii, cap. 18 („Proclamarea Legii lui Dumnezeu”)

Tragedia veacurilor, cap. 25 și 26

Hristos, Lumina lumii, cap. 29

Îndrumarea copilului, cap. „Sabatul, ziua bucuriei”

SOSIREA MICUȚEI AMY (I)

De Amy Sherrard

Micuța Amy nu era chiar așa de micuță când a venit pe lume la Sanatoriul Noua Anglie, de lângă Boston (Massachusetts), în anul 1917. Ba chiar mama ei obișnuia să râdă și să spună că Amy nu a fost niciodată bebeluș adevărat, deoarece, când s-a născut, cântărea aproape cinci kilograme. Bineînțeles, când era bebeluș, Amy nu era conștientă de acest lucru.

Robie și Mabel Hubley, părinții lui Amy, s-au născut în Canada. Tăticul ei era predicator adventist, iar el și mama lui Amy au lucrat ca misionari în Newfoundland, o țară care în prezent este o provincie a Canadei. Mama ei plecase din Newfoundland cu suficient de mult timp înainte ca Amy să se nască în siguranță într-un sanatoriu.

În țara aceasta este foarte frig iarna, așa că noaptea Mami o înfocolea pe Amy într-o mulțime de păături moi, ca să-i fie cald și bine.

Într-o zi, când Amy avea cam un an și jumătate, Tati a primit o scrisoare de la conducătorii bisericii, adică de la aceia care îi trimiteau pe misionari în multe locuri ale lumii: „Tu și familia ta ați vrea să fiți misionari în India?” erau întrebări ei în scrisoare.

Să meargă în îndepărtata Indie? Ce minunat! Dar, înainte de toate, ei s-au rugat și apoi au răspuns la scrisoare. „Da, suntem bucuroși să mergem oriunde este nevoie de noi”, scriseră ei.

Mai întâi, un medic s-a asigurat că ei toți erau sănătoși. Apoi au împachetat lucrurile pe care aveau nevoie să le ia cu ei. Au călătorit cu trenul, traversând toată America de Nord până la marele oraș San Francisco, din California, unde și-au vizitat prietenii și familia.

Pe când se aflau în vizită la bunicii lui Amy, mama ei s-a îmbolnăvit. Toți și-au făcut griji văzând că ea nu se făcea bine mai repede. Pe vremea aceea, multă lume se îmbolnăvea de o boală

îngrozitoare și murea din cauza ei. Când doctorul i-a spus mamei lui Amy că și ea avea boala aceea, toți s-au îngrijorat și i-au cerut lui Dumnezeu să o facă bine. Când Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lor, toată lumea s-a bucurat foarte mult.

Pentru că Mami fusese bolnavă, doctorul a trebuit să se asigure că ea se simțea suficient de bine pentru a călători până în India.

— Vrei să mergi în India? o întrebă medicul.

— Da, vreau, îi spuse Mami.

— Atunci poți să-ți duci planurile la îndeplinire, îi zise medicul zâmbind.

Mami își aminti cât de tare o duruse gâtul.

— Poate că ar trebui să vă uitați la mine în gât, îi sugera ea.

— Trebuie să-ți scot urgent amigdalele! îi zise doctorul, după ce se uită la ea în gât.

Așa că asta a și făcut, și nu peste mult timp erau din nou pe drum.

Cu același vapor urmau să călătorească și alți câțiva misionari la fel ca părinții lui Amy, așa că au plănuț să se întâlnească la San Francisco. De acolo aveau să se îmbarce pe un vas mai mare, care îi ducea în locurile în care urmau să fie misionari. Și toți erau oameni mari, cu excepția lui Amy.

Într-o zi, pe când așteptau să urce pe vaporul acela mare, ceva îngrozitor i s-a întâmplat lui Amy.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CUM ÎI IUBIM PE CEILALȚI OAMENI

Ultimele șase porunci ne spun cum să îi iubim pe oamenii din jurul nostru. Dacă păzim poruncile, și ei, și noi vom fi fericiți.

DUMINICĂ

Până acum am învățat despre Cele Zece Porunci. Hai să le recapitulăm pe primele patru din **Exodul 20:3-11**.

Prima poruncă ne spune să nu avem alți dumnezei în afară de adevăratul Dumnezeu din cer. Ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu mai mult decât orice sau decât pe oricine altcineva.

A doua poruncă ne spune să nu ne facem idoli. Ei nu ne pot auzi rugăciunile și nici nu ne pot ajuta. Dumnezeu vrea să fim fericiți și în siguranță, așa că ne avertizează să nu ne închinăm la idoli.

A treia poruncă ne îndeamnă să nu spunem niciun cuvânt urât și nici să nu folosim numele lui Dumnezeu într-un mod neglijent. De asemenea, nu ar trebui doar să ne prefacem că suntem creștini, ci ar trebui să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne facă tot mai asemănători cu El.

A patra poruncă ne spune să ne aducem aminte să sfințim a șaptea zi, care este Sabatul. Nu ar trebui să muncim în această zi, pentru că nici Dumnezeu nu a muncit în Sabat când a făcut lumea. Ar trebui să petrecem toată ziua împreună cu Dumnezeu.

Tot a patra poruncă ne spune cine este Dumnezeu – că El a făcut lumea noastră și tot ce este în ea, inclusiv pe noi. De aceea ar trebui să ascultăm de

El. Și, când alegem să ascultăm de Legea lui Dumnezeu, mai ales de porunca a patra, arătăm că alegem să ne închinăm lui Dumnezeu. Primele patru porunci ne spun cum să-L iubim pe Dumnezeu. Ultimele șase ne arată cum să ne iubim unii pe alții și să-i facem fericiți pe cei din jurul nostru. Măine vom începe să învățăm despre ele.

LUNI

După ce a terminat de vorbit despre Sabat, Dumnezeu a rostit a cincea poruncă. Ce a spus El? **Exodul 20:12**

Ce înseamnă să-i cinstești pe tatăl tău și pe mama ta? Înseamnă să fii întotdeauna respectuos și ascultător – să asculți cu atenție când ei vorbesc și să faci ce îți spun ei.

Hai să vorbim despre cum poți să asculți. Să presupunem că te joci cu jucăriile tale preferate când mami îți spune: „Este timpul să mergi la culcare!” Dacă lași jucăriile deoparte și mergi bucuros la culcare, tu păzești

porunca a cincea și o cinstești, sau respecti, pe mami. Când ea zâmbește, și tu ești fericit.

Dar unii băieței și unele fetețe plâng și se bosumflă când nu li se face pe plac. Ai văzut vreodată un copil plângând și urlând în magazin pentru că mami nu îi cumpără ce vrea el? Respectă el porunca a cincea? Nu, nu o respectă. Neascultarea lui îl face fericit? Nu. El o întristează pe mama lui. Și nici el, copilul, nu este fericit, nu-i așa?

Păzirea poruncii a cincea îi face fericiți atât pe părinți, cât și pe copii. Este întotdeauna ușor să ascuți? Nu, nu este. Dar este atât de important încât Dumnezeu a exprimat acest lucru în una dintre porunci. Știai că, pe măsură ce înveți să ascuți de părinții tăi, tu înveți să ascuți, de fapt, de Dumnezeu? Iată de ce este important să înveți să ascuți de părinții tăi, iar Dumnezeu te va ajuta.

MARTI

Care este porunca a șasea? **Exodul 20:13** A ucide înseamnă a lua viața cuiva și este ideea lui Satana. Nu-i așa că nici măcar nu ne place să ne gândim la cineva care este omorât? Dar, uneori, din cauza păcatului, oamenii se omoară unii pe alții și apoi multă lume este foarte tristă.

Unele programe și jocuri pe telefon sau pe computer arată cum oamenii se omoară unii pe alții. Dacă ne-am uita la ele, ce am învăța să facem? Am învăța să omorâm, așa că, atunci când ne uităm la programele acelea și jucăm astfel de jocuri călcăm porunca aceasta. Nu ar trebui să facem niciodată așa ceva!

Unii copii se joacă cu pistoale de jucărie și cu săbii și se prefac că se omoară unii pe alții. Este o idee bună? Nu! Uciderile și ura vin întotdeauna de la Satana și nu ar trebui niciodată să ne prefacem că facem ceva rău. Când a fost copil, Isus nu a făcut niciodată așa ceva și vrea ca noi să fim ca El.

Cum să păzim porunca a șasea a lui Dumnezeu? Având mare grijă de corpul nostru, iubindu-i pe oameni și ajutându-i pe cei care sunt răniți sau bolnavi, la fel cum a făcut Isus. Ce poți face pentru a avea o mai mare grijă de corpul tău? Cum îi poți ajuta pe ceilalți?

Dumnezeu i-a făcut pe oameni și îi iubește pe toți. El nu vrea ca ei să se rănească sau să fie omorâți. Biblia spune că în ceruri nimeni nu se va răni și nu va fi ucis. **Isaia 11:9** Ce minunat va fi!

MIERCURI

Dumnezeu a rostit apoi cea de-a șaptea poruncă. **Exodul 20:14** Ea ne arată care este planul Lui perfect pentru a avea o familie fericită.

Ai fost vreodată la o nuntă? Când un bărbat și o femeie se căsătoresc, îi numim soț și soție. Uneori, ei mai au și copii după aceea.

Lui Dumnezeu Îi place să vadă familii fericite și știe că, atunci când soții și soțiile se iubesc, și copiii lor sunt în siguranță și fericiți. A șaptea poruncă le spune soților și soțiilor să se iubească unul pe altul atâta timp cât trăiesc. Doar Dumnezeu poate să dea o astfel de dragoste. Dar, uneori, din cauza egoismului, soții și soțiile nu se înțeleg. Ei ajung să se certe și să nu lase de la ei sau chiar aleg să locuiască în case diferite. Când acest lucru se întâmplă, este ceva trist pentru toată familia.

Și Isus a avut o familie când a trăit în lumea noastră. Știai că acum la Isus nu a fost mereu fericire? Uneori, frații lui mai mari Îl necăjeau pentru că El era prietenos și bun. Așa că Isus știe cum să-i ajute pe băieții și pe fetețele care au necazuri în familia lor.

Este porunca aceasta doar pentru soți și soții? Nu, este și pentru copii. Poți păzi porunca aceasta alegând să ai doar gânduri bune și curate și alegând prieteni care te vor ajuta să gândești și să faci mereu ce e bine.

JOI

Să citim porunca a opta. **Exodul 20:15** Nu ar trebui să luăm niciodată vreun lucru care îi aparține altcuiva, chiar dacă este ceva foarte mic precum o bilă, un creion colorat sau un bănuț. Nu ar trebui să luăm niciodată niciun lucru din magazin fără să îl plătim – nici măcar o bomboană sau o gumă. Și nici banii de zecime ai lui Dumnezeu nu ar trebui să-i păstrăm pentru noi. Și acest lucru este tot un furt.

Ce ar trebui să facem dacă am furat ceva?

Să Îi cerem lui Dumnezeu să ne ierte. Apoi ar trebui să dăm înapoi lucrul furat și să spunem: „Îmi pare rău!”

Dumnezeu știe că oamenii care fură nu sunt fericiți niciodată, așa că ne spune să nu furăm.

Urmează porunca numărul nouă. Ce spune? **Vers. 16** A mărturisi strâmb înseamnă a spune o minciună, adică ceva ce nu este adevărat.

Îți amintești cine a spus prima minciună? Satana. Biblia ne spune că el este tatăl minciunii (Ioan 8:44). El a mințit-o pe Eva și i-a spus că nu va muri dacă nu îl va asculta pe Dumnezeu și va mânca din fructul pomului cunoștinței binelui și răului. Deci, dacă mințim, ne comportăm ca Satana.

Noi vrem să-L ascultăm întotdeauna pe Dumnezeu și să spunem adevărul. Măine vom învăța mai multe despre acest lucru.

VINERI

Porunca a noua ne spune să nu mințim. Ar trebui să spunem mereu adevărul. Dar, uneori, oamenii mint pentru a încerca să ascundă că au făcut greșit. Să presupunem că un băiat a furat niște bile. Când tatăl lui îl întreabă despre ele, Satana îl va ispiți să mintă. Dar va fi el fericit dacă va minți? Nu! El se va simți rău pentru că a furat și și mai rău pentru că a mințit.

Isus nu a mințit niciodată, ci a spus mereu adevărul. Iată de ce noi putem crede ce a spus El. Noi vrem ca oamenii să creadă ce vorbim, așa că ar trebui să fim ca Isus și să spunem mereu adevărul.

Care este a zecea poruncă? **Exodul 20:17** A pofti înseamnă a dori ceva ce aparține altcuiva.

Poate că și tu ai jucării frumoase, dar prietenul sau prietena ta are o jucărie care îți place mai mult. Dacă o vrei atât de mult încât nu ești fericit, atunci poștești. Și adulții poftesc uneori. S-ar putea să își dorească mașina frumoasă sau casa unei alte persoane.

De obicei, pofta îi determină pe oameni să fure, să mintă sau să nu respecte o altă poruncă. Deci, în loc să poftim, noi ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru lucrurile frumoase pe care ni le-a dat și să fim bucuroși de ceea ce avem.

Vom fi foarte fericiți dacă Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne ajute să păzim Cele Zece Porunci ale Lui. Când alegem să le punem în practică, alegem să fim fericiți.

TEXT DE MEMORAT

„Dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.” (1 Ioan 4:11)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să îi iubesc pe ceilalți copii și să învăț să împart cu ei lucrurile mele. Uneori pare greu, de aceea Te rog să mă ajuți! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Cum îi pot cinsti pe tatăl meu și pe mama mea?

Când oamenii beau bere și fumează, încalcă ei porunca lui Dumnezeu care ne spune să nu ucidem?

Vrea Dumnezeu să avem familii ferice? Dacă toți membrii familiei Îl iubesc și Îl ascultă pe Dumnezeu, vor fi ei fericiți?

Se numește furt atunci când iei un biscuit fără să ceri voie?

Când nu ne purtăm frumos cu animalele înseamnă că nu respectăm una dintre poruncile lui Dumnezeu?

Poate cineva să mintă prin simplul fapt că tace?

Cine ne poate ajuta să nu ne mai dorim lucruri care aparțin altora?

Ce ar trebui să facem dacă am greșit și nu am respectat una dintre poruncile lui Dumnezeu?

STUDIUL SUPLIMENTAR

Exodul 20:12-17

Patriarhi și profeți, cap. 27 (pasajul despre porunci)

MICUȚA AMY ESTE SALVATĂ (II)

De Amy Sherrard

Mulți misionari așteptau marele vapor care urma să-i ducă în India. Într-o zi s-au dus într-un parc frumos din San Francisco. Tăticul micuței Amy s-a gândit că ar fi drăguț să aibă parte toți de o surpriză specială, așa că a spus că avea să cumpere înghețată pentru toată lumea.

Probabil că Amy a auzit cuvântul „înghețată”. A alergat după tatăl ei cât de repede au putut picioarele ei.

— Tati! Tati! strigă ea.

Crezând că Tati știa că Amy s-a dus după el, Mami zâmbea văzând-o alergând spre tăticul ei. Însă Tati nu o auzise pe Amy strigându-l și a continuat să meargă.

În acea zi erau mulți oameni în parc. Deodată, Mami a văzut o femeie înaltă alergând înspre micuța Amy și înșfăcând-o în brațe. Apoi s-a întors repede și a fugit cu ea.

Mama lui Amy a văzut toată scena. S-a speriat foarte tare și a alergat spre femeia care intrase deja în mulțimea de oameni. Ea știa că nu trebuia să o piardă din priviri. Femeia aceea o răpea pe Amy, scumpa ei fetiță!

— Ajutor! Opriti-o pe femeia aceea! Îmi fură fetița! striga mama lui Amy în timp ce alerga.

Oamenii se întrebau ce se întâmplă în timp ce mama lui Amy alerga printre ei. După puțin timp, toată lumea părea că vrea să se implice cu ceva. Dar în acea zi în parc erau o mulțime de oameni cu copii și doar mama lui Amy știa cum arăta femeia care încerca să-i fure fetița.

În sfârșit, a prins-o din urmă pe femeie și a smuls-o pe Amy din bra-

țele ei. Ochii acelei femei aveau un fel ciudat, sălbatic de a o privi pe Mami. Oamenii din mulțime au prins-o și au ținut-o până ce a sosit poliția.

Mami nu a vrut să mai stea, așa că s-a grăbit să ajungă la ceilalți misionari cu micuța ei scumpă. A auzit pe cineva spunând că femeia aceea avea probleme mintale, dar niciodată nu a știut dacă acest lucru era adevărat sau nu. Și n-a aflat nici ce s-a întâmplat cu ea pentru că încercase să răpească un copilăș în ziua aceea. Mami era recunoscătoare și că fetița ei era în siguranță, și la fel au fost și ceilalți misionari.

Tati a rămas șocat când a venit cu înghețata și a auzit ce se întâmplase. A îmbrățișat-o strâns pe micuța Amy și toată lumea zâmbea uitându-se la ea cum își savura porția de desert. Cu toții știau că ea nu era conștientă că Dumnezeu o salvase și I-au mulțumit că o scăpase de ceva ce putea fi îngrozitor.

În ziua în care trebuiau să urce pe vaporul acela mare, toți misionarii erau ocupați cu pregătirea ultimelor lucruri înainte de plecare. Și micuța Amy și Mami erau ocupate. Și iarăși s-a întâmplat ceva cumplit. Vasul lor urma să plece în după-amiaza aceea și toți misionarii, inclusiv Mami, știau că trebuiau să fie acolo la timp.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

PROMISIUNI NERESPECTATE

Este bine să ne hotărâm să-L ascultăm pe Dumnezeu. Dar întotdeauna avem nevoie de ajutorul Lui ca să-L ascultăm. Dacă Îl rugăm, El ne va ajuta.

DUMINICĂ

Israelii au tremurat când L-au auzit pe Dumnezeu rostind Legea Lui, Cele Zece Porunci. S-au speriat când au văzut fulgerele strălucitoare, au auzit tunetele puternice și au observat norul negru, focul și fumul de pe vârful muntelui Sinai. Oamenii s-au îndepărtat de munte. Ce i-au spus lui Moise? **Exodul 20:19**

Moise le-a explicat că Dumnezeu le arătase puterea Lui cea mare pentru a-i ajuta să-și aducă aminte să asculte. Le-a spus să nu le fie frică de Dumnezeu, apoi el a urcat pe munte și a intrat în norul cel negru ca să vorbească iarăși cu Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus lui Moise mai multe despre însemnătatea Celor Zece Porunci și i-a dat mai multe reguli pentru popor. Fiecare dintre acele reguli explica mai bine Cele Zece Porunci. Dumnezeu i-a mai spus lui Moise ce aveau să pățească oamenii care nu vor respecta regulile.

Moise L-a ascultat cu atenție pe Dumnezeu și a scris totul într-o carte. Nu voia să uite nimic din ce zisese Dumnezeu. Apoi, el a coborât de pe munte și le-a citit israeliților cartea. Când a terminat de citit, ce a zis poporul? **Exodul 24:7**

Mai târziu, Dumnezeu l-a chemat iarăși pe Moise pe munte. De data aceasta urma să fie plecat foarte mult timp,

asa că Moise l-a rugat pe Aaron să aibă grijă de popor. Aaron avea să fie conducătorul israeliților până urma să se întoarcă Moise.

LUNI

Moise urcase pe muntele Sinai cu Iosua, ajutorul lui, ca să vorbească iarăși cu Dumnezeu, și îl lăsase pe fratele lui, Aaron, să aibă grijă de israeliți. Oamenii nu îl puteau vedea pe Moise, dar puteau vedea strălucirea slavei lui Dumnezeu ca un foc, pe vârful muntelui.

Când a terminat de vorbit, Dumnezeu i-a dat lui Moise ceva foarte special. Ce anume? **Exodul 24:12; 31:18**

Îți dai seama cât de importante sunt Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu?

Mai întâi, Dumnezeu le-a rostit cu gura Lui, apoi le-a scris cu degetul Lui pe piatră. Prin aceasta, Dumnezeu demonstra că Legea Lui va dura pentru totdeauna și că fiecare om trebuie să o respecte.

Israelii îi promisese lui Dumnezeu că vor asculta, nu-i așa? A fost o alegere corectă, dar ei încă mai aveau multe de învățat.

În timp ce Moise era plecat, poporul îl aștepta să se întoarcă. Israelii știau că el era pe munte și puteau vedea slava lui Dumnezeu acolo. Totuși le venea foarte greu să aștepte.

Le-a fost greu să se încreadă în Dumnezeu pentru că nu Îl puteau vedea. Ei se obișnuiseră să vadă idoli din Egipt și voiau să Îl poată vedea pe Dumnezeul lor. Se bazaseră pe Moise să îi încurajeze să creadă în Dumnezeu. Dar acum, Moise nu mai era. Au așteptat zi după zi, săptămână după săptămână, și Moise tot nu se întorcea.

MARTI

Au trecut câteva săptămâni, iar israelii se săturaseră să-l aștepte pe Moise. Lipsea de aproape 40 de zile. În loc să se gândească la Legea lui Dumnezeu și să ceară ajutorul Lui ca să-și poată ține promisiunea, ei L-au uitat repede pe Dumnezeu și Legea Sa. Erau nerăbdători să plece de la muntele Sinai. Nu le mai păsa dacă se întorceau în Egipt sau mergeau mai departe spre Canaan.

Pentru că Moise nu era acolo, ei au hotărât să-și facă un dumnezeu care să-i conducă. O mare mulțime de oameni s-a dus la cortul lui Aaron. Ce au spus oamenii? **Exodul 32:1** Ei uitaseră a doua poruncă, ce spunea să nu-și facă idoli, nu-i așa?

Aaron ar fi trebuit să spună „Nu!” imediat, dar i-a fost frică de popor. El voia să fie simpatizat și plăcut de oameni, așa că s-a hotărât să le facă pe plac.

Când Aaron le-a cerut să îi aducă cerceii lor de aur, israelii s-au conformat. Știi ce a făcut Aaron după aceea? A realizat un idol din tot acel aur. Semăna cu un vițel, exact ca idoli pe care israelii îi văzuseră în Egipt. Oamenilor le-a plăcut idolul și au spus:

— Israel, acesta este dumnezeul nostru care ne-a scos din țara Egiptului!

Când a văzut că poporul era încântat de idol, Aaron a zis:

— Măine va fi o sărbătoare în cinstea domnului!

Cât de trist este faptul că poporul nu și-a ținut promisiunea de a asculta de Dumnezeu!

MIERCURI

A doua zi, după ce Aaron a făcut idolul, poporul s-a trezit devreme. I-au adus daruri vițelului de aur și i s-au închinat. Apoi a avut loc o petrecere sălbatică. Ce gălăgie era în timp ce poporul dansa, striga și cânta! Nu era nimic care să semene cu închinarea sfântă și plină de respect la adevăratul Dumnezeu.

Dumnezeu știa ce se întâmpla. Cât de trist trebuie să fi fost! Ce i-a spus lui Moise? **Exodul 32:7,8**

Imediat, Moise L-a rugat pe Dumnezeu să le ierte israeliților păcatul îngrozitor. Apoi, el a început să coboare de pe munte, ducând cu el cele două table de piatră pe care Dumnezeu scrisese Cele Zece Porunci. S-a întâlnit cu Iosua, ajutorul lui, și, împreună, au mers înspre tabăra israeliților.

Dintr-odată, Iosua a auzit un zgomot ciudat. El era soldat, așa că primul lui gând a fost că era război. Dar chiar să fie război? O, nu! Era ceva mai rău. Ce i-a spus Moise lui Iosua? **Vers. 18**

Cum era de așteptat, pe măsură ce se apropiau i-au văzut pe oameni strigând, dansând și închinându-se la vițelul de aur. Moise s-a supărat atât de tare că israelii își uitaseră promisiunea de a asculta de Legea lui Dumnezeu, încât a făcut un lucru neașteptat. Știi ce anume?

Vom descoperi mâine.

JOI

În timp ce intrau în tabăra israeliților, Moise și Iosua au văzut un lucru îngrozitor. Poporul se închina la un idol de aur ce semăna cu un vițel. Oamenii strigau și cântau, dansau și petreceau ca egiptenii cei păgâni.

Moise s-a îngrozit. Tocmai petrecuse 40 de zile vorbind cu Dumnezeu. Nu a putut suporta să vadă atâta răutate, atâta neascultare. Ce a făcut el? **Exodul 32:19,20**

Moise era foarte supărat că Dumnezeu fusese dezonorat în modul acela. A ridicat tablele de piatră pe care Dumnezeu scrisese Legea Lui sfântă și le-a aruncat la pământ. Pietrele s-au spart în bucăți pe loc, arătând că poporul nu-și ținuse promisiunea de a asculta de Legea sfântă a lui Dumnezeu.

Apoi, Moise s-a dus în tabără. A trecut pe lângă acei oameni care strigau și dansau, le-a smuls idolul și l-a ars în foc. Apoi l-a transformat într-o pulbere, pe care a vărsat-o într-un râu ce ieșea dintr-o stâncă și i-a pus pe oameni să o bea. Crezi că acest lucru i-a ajutat să vadă că idolul lor nu avea nicio putere?

Când Moise l-a întrebat sever pe Aaron de ce a permis să se întâmple un asemenea lucru, Aaron a căutat scuze și a mințit. Dar pretextele lui nu i-au schimbat cu nimic păcatul. El era cel mai vinovat, pentru că era conducător și știa mai multe. De asemenea, el îi încurajase și pe alții la păcat.

Cât de atenți trebuie să fim, pentru a fi un bun exemplu pentru alții!

VINERI

Lui Aaron îi părea foarte rău pentru păcatul lui teribil, și Dumnezeu l-a iertat. Dar ceva trebuia făcut ca să se oprească nenorocirea care începuse să se desfășoare.

Moise a stat la intrarea în tabără. Ce a spus? **Exodul 32:26** Multora le părea rău că se închinaseră la idol și au trecut în partea stângă a lui Moise. Alții, inclusiv seminția lui Levi, nu se închinaseră la idol. Ei au stat la dreapta lui Moise. Însă oamenii cărora nu le părea rău trebuiau pedepsiți imediat, altfel, mai târziu ar fi cauzat mai multe probleme. Așa că Moise a spus că ei trebuiau să moară în acea zi.

Următoarea zi, Moise le-a spus israeliților că, deși păcatul lor era foarte grav, el va merge să discute cu Dumnezeu și să se roage pentru ei. **Vers. 30**

Ceva mai târziu, Dumnezeu i-a cerut lui Moise să urce iarăși pe munte și să aducă alte două table de piatră. Apoi, El a scris din nou Cele Zece Porunci chiar cu degetul Lui.

Când s-a întors în tabără, Moise i-a găsit pe oameni așteptându-l cu răbdare. Ei nu se mai închinaseră la idol, ci își aduseseră aminte să asculte de Dumnezeu. Când l-au văzut pe Moise, israeliții au observat că fața îi strălucea de o lumină puternică – o lumină de la slava lui Dumnezeu.

Dacă am făcut ceva greșit, să-I spunem lui Dumnezeu că ne pare rău. Și să-L rugăm să ne ajute să facem mereu ce e bine.

TEXT DE MEMORAT

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”
(Exodul 20:3)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, nu vreau să fiu neascultător. Vreau să Te iubesc mai mult decât orice. Aleg să ascult de Tine și de părinții mei, dar am nevoie de ajutor. Ajută-mă să ascult cu bucurie! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Este important să ascultăm de Dumnezeu?

Israelii s-au închinat la un vițel de aur. Ce alți „dumnezei” mai există?

De ce a făcut Aaron un idol când știa că nu era bine? Ar trebui să facem ceva greșit pentru că ne e teamă de alții?

Ar trebui să facem ce e bine, indiferent ce ni s-ar putea întâmpla?

Vom fi fericiți și în siguranță dacă ascultăm de Dumnezeu?

Avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu ca să ascultăm?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Exodul 24; 32; 34

Patriarhi și profeți, cap. 27-29; 32

Istoria mântuirii, cap. 18 (de la „Primejdia idolatriei” până la „Judecățile și rânduilele”)

AJUTATĂ DE POLIȚIE (III)

Seria Micuța Amy: India (III). De Amy Sherrard

Împreună cu micuța Amy, Mami făcuse ultimele cumpărături. Vaporul lor urma să plece în după-amiaza aceea și Mami știa că trebuiau să fie acolo la timp. Tati se ocupase deja de bagajele mari. Mami nu avea cu ea decât două cufere, adică un fel de genți de lemn, și pe micuța Amy și știa ce tramvai le va duce în locul în care le aștepta vasul.

Mami s-a așezat pe partea dreaptă ca să urce în tramvai. Dar nu era niciun tramvai. Mami a continuat să aștepte, însă nu venea niciunul. Minutele se scurgeau și se făcea târziu. Nici măcar un taxi nu trecea. Mami nu putea face nimic decât să aștepte și să-L roage pe Dumnezeu să le ajute. Ea știa că El era singurul care le putea ajuta să ajungă la vapor la timp.

Minutele treceau unul după altul. Mai era doar o jumătate de oră până ce fiecare pasager trebuia să fie pe vapor. Mami și Amy știau că, dacă nu ajungeau acolo la timp, vasul pleca fără ele. Asemenea vapoare mari nu îi așteptau niciodată pe pasagerii întârziați.

Apoi a trecut pe acolo un polițist. Mami era sigură că îngerul ei păzitor îl trimisese.

— Așteptați pe cineva? întrebă polițistul.

— Nu, aștept tramvaiul care ne duce în port, îi spuse Mami.

— De ce mergeți în port? întrebă el.

Mami îi explică că soțul ei împreună cu ceilalți misionari o așteptau acolo și că vasul lor urma să plece în foarte scurt timp.

— Sunt doar două tramvaie care merg în acel port în fiecare zi, îi spuse polițistul. Primul s-a dus deja și va veni curând înapoi. Al doilea tramvai nu va pleca decât după-amiază.

Dar atunci ar fi fost prea târziu ca să ajungă la vapor.

Chiar când polițistul termina de explicat, au văzut cum primul tramvai se întorcea din port.

Cât de mult își dorea Mami să fie cel care mergea în port! Dar nu era. Iar timpul zbura. Ce să facă? Știa că ceilalți misionari o așteptau. Poate chiar văzuseră primul tramvai venind și au fost foarte îngrijorați că ea și micuța Amy nu se aflau în el.

Mami se gândea la multe în timp ce privea tramvaiul apropiindu-se din ce în ce mai mult. Știa că doar Dumnezeu putea să le ajute să ajungă în port înainte să fie prea târziu.

Deodată, polițistul a ieșit în stradă și a ridicat mâna ca tramvaiul să se oprească. Vatmanul trebuie să se fi întrebat de ce, dar s-a supus și a frânat.

Mami continua să se roage. Nu voia decât să ajungă la timp la Tati și pe vapor.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

O CASĂ PENTRU DUMNEZEU

Sanctuarul ne ajută să înțelegem că Dumnezeu ne iubește și vrea să fie cu noi.

DUMINICĂ

Dragostea lui Dumnezeu este foarte mare, nu-i așa? Chiar dacă israeliții se închinaseră la un idol, El nu a încetat niciodată să-i iubească. Pentru că îi iubea, El i-a iertat pe cei cărora le-a părut rău și i-a pedepsit pe aceia care au refuzat să se căiască. De asemenea, El a scris din nou Cele Zece Porunci pe piatră.

Da, Dumnezeu Și-a iubit poporul foarte mult. El a vrut să locuiască împreună cu el și să-l ajute să învețe anumite lucruri importante. Din acest motiv i-a spus lui Moise să-I facă un sanctuar. **Exodul 25:8**

Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă sanctuarul la fel cum este cel construit de Dumnezeu în cer. Bineînțeles, avea să fie mai mic și nu la fel de frumos, dar tot trebuia să fie foarte deosebit, pentru că era pentru Dumnezeu. Oamenii trebuiau să îl construiască din lucrurile cele mai bune pe care le aveau.

Dumnezeu i-a dat voie lui Moise să vadă sanctuarul din cer și apoi i-a spus cum să facă o copie (Evrei 8:1,2,5). El i-a explicat cât de mare ar fi trebuit să fie, ce fel de țesături, de metale și de lemn să folosească și cum să facă mobilierul. Moise a scris cu atenție fiecare lucru pe care l-a spus Dumnezeu.

Deoarece israeliții locuiau în corturi în timpul călătoriei lor prin deșert, Dumnezeu i-a spus lui Moise să-I facă și Lui sanctuarul tot ca un cort, care să poată fi demontat și mutat din loc în loc.

Dumnezeu dorea să fie cu israeliții. Vrea El să fie și cu tine? **Apocalipsa 21:3**

LUNI

Moise știa cum să construiască sanctuarul pentru că Dumnezeu îi spusese cum. Avea nevoie de aur, de argint, de bronz și de bijuterii. Și de pânze bune, de diferite culori, și de multă ață. Avea nevoie și de lemn special, de ulei și de mirodenii.

Dar cum avea să facă Moise rost de toate acele lucruri? Dumnezeu i-a spus ce să facă. **Exodul 35:5**

Ce fel de daruri dorea Dumnezeu? Daruri de bunăvoie, aduse de oamenii care Îl iubeau. Și exact așa au dăruit israeliții. Erau atât de fericiți că Dumnezeu îi iertase și voia să locuiască alături de ei, încât au dăruit cu nerăbdare cele mai bune lucruri ale lor.

Oamenii își aduceau darurile lor pentru Dumnezeu în fiecare dimineață. Au adus aur strălucitor și argint scânteietor, dar și bijuterii draguțe și bronz rezistent. Unii au adus lemn și piei de animale, iar alții au dăruit

pânze de culoare albă, albastră, mov și roșie și multă ață. În scurt timp s-au strâns mai multe lucruri decât era nevoie, dintre cele mai bune aduse pentru sanctuarul lui Dumnezeu.

Într-un final, Moise le-a spus oamenilor să nu mai aducă nimic. De ce? **Exodul 36:6,7**

Dumnezeu era bucuros că oamenii I-au oferit lucrurile lor cele mai bune. Și acesta este exact modul în care ar trebui să dăruim și noi. Lui Dumnezeu Îi place să ne vadă că Îi oferim de bunăvoie și cu bucurie ce avem noi mai bun. **2 Corinteni 9:7**

MARTI

Israelii au oferit cele mai bune daruri ale lor pentru construirea sanctuarului lui Dumnezeu și se strânseră mai multe decât le trebuiau pentru a-l construi. Dar cine urma să facă toată lucrarea?

Dumnezeu a ales doi oameni, pe Bețaleel și pe Oholiab, ca să fie responsabili de construirea sanctuarului. Ce a făcut Dumnezeu pentru ei? **Exodul 35:30-34**

Mulți oameni s-au oferit cu bucurie să-l ajute pe Bețaleel. Unii dintre bărbații care au venit să dea o mână de ajutor știau cum să prelucreze aurul, argintul și bronzul. Alții erau tâmplari și puteau să taie și să șlefuiască lemnul. Și multe femei care știau să toarcă au dorit să ajute și ele.

Zi după zi, Bețaleel și ajutoarele lui au muncit, uitându-se cu atenție la modelul pe care Dumnezeu i-l dăduse lui Moise. Ei trebuiau să facă totul perfect. Unii bărbați au făcut scânduri din lemnul dur de salcâm și apoi le-au acoperit cu aur curat. Alții au făcut un mobilier frumos din aur și bronz. Femeile au țesut pânza frumoasă și au făcut perdele. Toți au făcut exact așa cum le spusese Dumnezeu.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

În sfârșit, după șase luni, Bețaleel și ajutoarele lui au terminat lucrarea de construire a sanctuarului lui Dumnezeu și tot mobilierul. I-au arătat totul lui Moise, iar el a examinat cu atenție fiecare lucru ca să vadă dacă fusese făcut exact după modelul lui Dumnezeu. Lucraseră muncitorii bine? **Exodul 39:42,43**

MIERCURI

În sfârșit, lucrarea de construire a cortului întâlnirii cu Dumnezeu se terminase. Moise s-a asigurat că muncitorii au urmat cât se poate de bine modelul.

Apoi a montat cu grijă toate părțile, punând frumoasele perdele și mobila la locul lor.

Oamenii s-au uitat în tăcere și cu respect la sanctuarul finalizat. Va fi Dumnezeu mulțumit de munca lor și va veni să locuiască lângă ei?

Da. Dumnezeu a fost foarte mulțumit. Cum le-a arătat El că a acceptat munca lor? **Exodul 40:34**

Îți poți imagina cum e să vezi frumosul stâlp de nor că pleacă de pe vârful muntelui Sinai și coboară peste sanctuar? Și cât de strălucitoare era lumina din prezența Domnului în timp ce radia din sanctuar! Israelii erau foarte fericiti că Dumnezeu locuia într-adevăr cu ei acum.

Dumnezeu i-a ales pe Aaron și pe fiii lui să lucreze în cortul întâlnirii. Ei au fost numiți preoți. Au purtat haine albe și lungi și au avut pe cap niște bonete speciale. Dumnezeu i-a ales tot pe leviți să îi ajute pe Aaron și pe fiii lui.

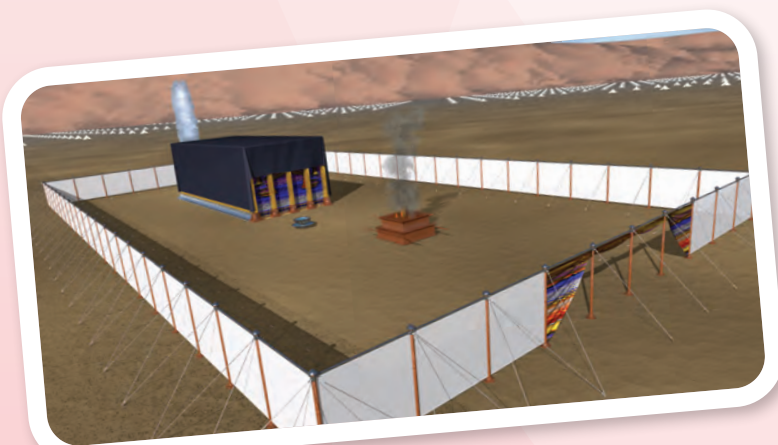
De ce a ales El seminția lui Levi? Pentru că ei nu se închinaseră la vițelul de aur așa cum făcuseră ceilalți israeliți.

Dumnezeu are o lucrare specială pentru oricine Îl ascultă, inclusiv pentru tine. Tu poți începe lucrarea aceasta chiar acum, ascultându-i cu bucurie pe tatăl și pe mama ta și dând ajutor în casă. Faci așa ceva?

JOI

Hai să aflăm mai multe despre sanctuarul pe care l-au construit israeliții. Un gard înalt făcut din bucăți de pânză albă îl împrejmuia, separându-l de tabăra israeliților.

Spațiul de dincoace de gard a fost numit curte. Există doar o singură poartă în gard care ducea spre curte. Ea nu era făcută din lemn ca ușile din casa ta. Era o perdea groasă din pânză albastră, mov și roșie.

© Sean Eichelberger

Acea era singura poartă prin care se intra în curte. Ea arăta că există o singură cale de a ajunge la cer – prin Isus.

Exact în fața porții, în interiorul curții, era un altar mare din bronz. Cum era făcut? **Exodul 38:1,2** Era numit altarul pentru arderile-de-tot, deoarece pe el erau sacrificați mielușei. În fiecare dimineață și în fiecare seară era pus pe altarul acesta un miel și toată ziua și toată noaptea fumul se ridica la cer. Când oamenii îl vedeau, știau că fusese jertfit un miel.

Jertfirea mielului arăta că păcatul este îngrozitor. El cauzează întotdeauna moartea. Mielul murea chiar dacă nu făcuse nimic rău. Nici Isus nu a făcut niciodată nimic rău, dar El a murit ca să ne poată ierta păcatele și să le distrugă. Deci, jertfirea mielului dovedește și cât de mult ne iubește Dumnezeu. Oh, cât de recunoscători Îi suntem pentru dragostea Lui minunată!

VINERI

Am aflat multe despre frumosul cort al lui Dumnezeu. Gardul alb și înalt avea doar o singură poartă – o perdea din bucăți de pânză roșie, albastră și mov. Exact în fața porții, în curte, era altarul mare de bronz, pentru arderea-de-tot. Aici era sacrificat un miel în fiecare dimineață și în fiecare seară.

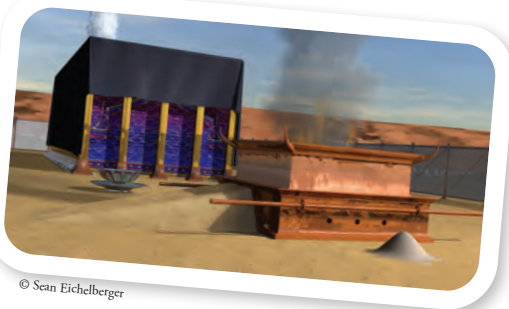
În curte, între altarul de bronz și ușa sanctuarului se afla ligheanul. Era un vas mare făcut din oglinzi strălucitoare pe care le dăruiseră femeile cu bucurie. El strălucea puternic în razele soarelui.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să pună în lighean? **Exodul 40:7** Bărbații care lucrau în sanctuar se numeau preoți. Ei se spălau pe mâini și pe picioare în lighean înainte să intre în cortul lui Dumnezeu. Apa din lighean arăta că Isus putea să spele toate păcatele noastre.

Fiecare parte a sanctuarului ne spune ceva special despre Domnul Isus.

1. Gardul alb și hainele albe ale preoților arătau că Isus este bun, curat și fără păcat. El nu a făcut niciodată nimic greșit sau rău.
2. Singura poartă a gardului arăta că Isus Mântuitorul este singura cale spre cer.
3. Micii nevinovați de pe altarul pentru arderea-de-tot arătau cum Isus, Mielul lui Dumnezeu, avea să moară pentru păcatele noastre.
4. Apa din lighean arăta că Isus poate să ne curețe de păcatele noastre.

Săptămâna viitoare vom învăța mai multe despre sanctuarul frumos al lui Dumnezeu și vom vedea ce ne mai spune despre Isus.

© Sean Eichelberger

TEXT DE MEMORAT

„Să-Mi facă un locaș sfânt,
și Eu voi locui în mijlocul lor.”

(Exodul 25:8)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că mă iubești și că vrei să fii cu mine. Și eu vreau să fiu cu Tine. Te rog, fii cu mine în săptămâna aceasta! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Vrea Dumnezeu să locuiască aproape de noi așa cum a locuit cu israeliții?

Este Dumnezeu fericit când noi Îi aducem cu bucurie darurile noastre la Școala de Sabat și la biserică?

Este Dumnezeu mulțumit când faci treburile care îți revin în casă cât de bine poți?

Vrea Dumnezeu să îți păstrezi curățenia și ordinea în cameră? Vrea El ca noi să ținem ordine și curățenie acasă la noi și la biserică?

De ce purta preotul haine albe?

Moartea mielușelor îi ajuta pe israeliți să-și amintească ce anume? Care este pedeapsa finală pentru păcat? Cine a suportat pedeapsa pentru păcatul nostru?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 25 – 27; 30; 31; 35; 36; 39:32-40
Patriarhi și profeți, capitolul 30

Istoria mântuirii, capitolul 19

EXACT LA TIMP! (IV)

Seria Micuța Amy: India (IV). De Amy Sherrard

Mami așteptase un tramvai care să o ducă la vaporul ce urma să plece peste o jumătate de oră. Într-un final, un polițist amabil apăruse și oprise tramvaiul care se întorcea de la debarcader.

— Această doamnă va pierde vaporul dacă nu ajunge în port în jumătate de oră, îi spuse polițistul vatmanului. Te rog, întoarce-te în port, ca să ajungă acolo înainte să plece vasul!

Lui Mami aproape că nu-i venea să creadă. Aproape plângea când îi mulțumea polițistului. Ea și micuța Amy s-au urcat în tramvaiul gol, și vatmanul a schimbat repede macazul ca să meargă înapoi în port. Amândouă i-au făcut cu mâna polițistului amabil și în inima ei Mami l-a mulțumit lui Dumnezeu continuu pentru că le ajutase.

Cât de ușurați și fericiți au fost Tati și ceilalți misionari când le-au văzut pe Mami și pe micuța Amy coborând din tramvai și venind în grabă spre ei! În scurt timp, de pe vaporul lor, numit *Santa Cruz*, s-a auzit un fluierat puternic. Sosise timpul să înceapă lunga lor călătorie spre locul în care urmau să fie misionari. Nu după mult timp navigau deja în vastul ocean.

Probabil că pe vapor Amy a ajuns să fie supranumită „micuța Amy”. Avea un an și jumătate și era singurul copil printre misionari. Era o fetiță bucuroasă și vioaie, care vorbea mult. Tati a numit-o mica lui vorbăreață.

În timpul unei vizite la rudele din Canada, verișorii lui Amy se amuzau de cât de mult vorbea ea. „Nu vorbește prostii”, au spus ei. Într-adevăr Amy vorbea lucruri drăguțe.

Amy le spunea misionarilor „Mătușa” sau „Unchiul”. Așa spuneau copiii în acele vremuri, iar în acea călătorie erau multe „mătuși” și mulți „unchi”. Amy îi iubea pe toți și toți o iubeau pe ea.

În afară de mămica și de tăticul ei, Amy petrecea cel mai mult timp cu misionarul căruia îi spunea Unchiul George. Numele lui real era George Enoch. El mergea în India singur, pentru că soția lui și copiii erau încă în Statele Unite. Copiii rămăseseră să meargă la școală în America și soția lui urma să vină mai târziu pentru a fi cu soțul ei.

Unchiului George îi era tare dor de familia lui și, cumva, micuța Amy îl ajuta să nu se simtă atât de singur. Se distrau foarte bine împreună. Mami spunea că Unchiul George o răsfăța pe micuța Amy, dar el râdea mereu și zicea că nu e adevărat.

Mami era foarte recunoscătoare că nu s-a produs nicio furtună în timpul călătoriei. Valurile erau atât de ușoare încât vaporul nu se legăna decât foarte puțin. Amy și tăticul ei s-ar fi bucurat dacă ar fi fost și valuri mari.

Când vasul lor s-a oprit câteva zile la Singapore, misionarii s-au dus la Școala de Sabat din acest oraș. După terminarea programului la biserică, o familie amabilă i-a luat pe toți acasă la cină. Săptămâna viitoare vom învăța despre modul în care Mami le-a mulțumit.

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

FRUMOSUL SANCTUAR AL LUI DUMNEZEU

Fiecare lucru din sanctuar ne spune ceva special despre Isus. El este singurul care ne poate salva de păcatele noastre.

DUMINICĂ

Ți amintești de ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să construiască un sanctuar? **Exodul 25:8**

Israelii locuiau în corturi, în pustiu, așa că Dumnezeu le-a cerut să Îi facă și Lui un cort special, ca să poată locui cu ei. Cât de minunat este că Dumnezeu vrea să fie cu poporul Lui!

Oamenii au dat cu bucurie din lucrurile lor cele mai bune pentru a contribui la construirea sanctuarului. Au oferit aur, argint, bronz, pânză și multe alte lucruri. Au adus atât de multe încât Moise a fost nevoit să le spună să nu mai aducă. Ei Îl iubeau foarte mult pe Dumnezeu.

Apoi, poporul a construit cortul pentru Dumnezeu. Unii bărbați au făcut mobilier și scânduri din lemn, alții au prelucrat aurul și argintul. Femeile au ajutat la tors și la țesut, făcând lucruri frumoase.

Poporul a realizat fiecare parte a sanctuarului exact așa cum spusese Dumnezeu. Acesta era o copie a sanctuarului Său din cer. Când a fost terminat, slava lui Dumnezeu l-a umplut, arătând prin aceasta că era mulțumit de munca lor.

De jur împrejurul sanctuarului era un gard înalt din pânză albă. El avea o singură poartă. Chiar în fața porții, în interiorul curții, se afla altarul pentru arderile-de-tot, unde mieii fără niciun defect erau sacrificați. Apoi mai era ligheanul cu apă curată. Aici, preoții își spălau mâinile și picioarele înainte să intre în sanctuar.

Măine vom începe să învățăm despre celelalte părți ale sanctuarului.

© Sean Eichelberger

LUNI

Să învățăm acum despre partea din interior a cortului întâlnirii. Exista o singură ușă prin care se intra în el, așa cum exista o singură poartă prin care se intra în curte. Ea arăta și că Isus este singura cale prin care se ajunge în cer. **Ioan 10:9**

Ușa sanctuarului era o altă perdea frumoasă din pânză albastră, mov și roșie. Pe ea erau brodate, cu fire de aur și argint, imagini cu îngeri. Acest lucru arăta că îngerii sunt cu Dumnezeu, în sanctuarul Lui din cer, și

© Sean Eichelberger

că ei ne ajută și pe noi, pe pământ. Pereții sanctuarului erau făcuți din lemn de salcâm acoperiți cu aur. Scândurile erau prinse unele de altele atât de bine încât pereții păreau o bucată masivă de aur.

Erau doar două camere în sanctuar, separate de o perdea groasă. Prima cameră se numea Sfânta sau Locul Sfânt și avea trei piese de mobilier: un sfeșnic, o masă pentru pâini și un altar de aur. Vom învăța mai întâi despre sfeșnic.

Acesta se afla în partea stângă a Locului Sfânt și nu avea doar un singur braț, ci șapte. În vârful fiecărui braț se afla o candelă decorată cu o floare mare de aur. Cât de frumos trebuie să fi fost!

MARTI

Cum luminau cele șapte candelă de aur în Sfânta? Prin arderea unui ulei special. Când candelăle erau aprinse, pereții de aur reflectau ca o oglindă lumina lor, iar această încăpăre, Locul Sfânt, sau Sfânta, se umplea de o lumină scânteietoare.

Știai că nu era nicio fereastră în sanctuar? Așa că ar fi fost foarte întuneric acolo fără aceste candelă. Dar candelăle nu se stingeau niciodată toate în același timp, deci în cortul lui Dumnezeu nu era niciodată întuneric, nici ziua, nici noaptea.

Candelăle arată că Isus este lumina lumii. **Ioan 8:12** Fără El, lumea noastră ar fi un loc foarte trist, lipsit de speranță.

În partea cealaltă a încăperii se afla masa pâinilor pentru punerea-înainte. Ea era făcută din lemn de salcâm acoperit cu aur. De jur împrejur avea o bordură de aur decorată, ce arăta ca o coroană.

În fiecare Sabat, preoții puneau pe această masă 12 pâini proaspete. Le puneau în două grămezi a câte șase pâini. Apoi le stropeau cu tămâie. Pâinile mai vechi erau luate și mâncate de preoți.

Această pâine specială arăta că Isus este pâinea vieții. **Ioan 6:35** Noi nu am putea trăi fără El.

Urmează să învățăm despre a treia piesă de mobilier din Locul Sfânt, sau Sfânta.

Care era aceea? Vom descoperi mâine.

© Sean Eichelberger

© Sean Eichelberger

MIERCURI

Pe partea stângă în Locul Sfânt se afla sfeșnicul de aur cu șapte candelă, iar pe partea dreaptă era masa pâinilor pentru punerea-înainte, având 12 pâini.

A treia piesă de mobilier era altarul tămâierii. Și el era făcut din lemn de salcâm și poleit cu aur curat, la fel ca masa pâinilor pentru punerea-înainte. Fiecare dintre cele patru colțuri avea o parte ascuțită, numită corn.

Altarul tămâierii se afla în mijlocul încăperii, chiar în fața perdelei groase care separa Sfânta de cea de-a doua încăpăre a sanctuarului.

În fiecare dimineață și în fiecare seară, preotul ardea tămâie specială pe acest altar. Focul care ardea tămâia se numea foc sfânt, deoarece Însuși Dumnezeu îl aprinsese. Acesta era singurul foc care trebuia folosit în sanctuar, iar preoții aveau grijă să nu-l lase să se stingă.

Ori de câte ori preotul ardea tămâie, oamenii din tabără îi puteau simți mirosul plăcut. Ce ne arată tămâia cu

privire la Isus? Ea ne spune că, datorită bunătății lui Isus, Dumnezeu poate să asculte și să răspundă la rugăciunile noastre.

Biblia amintește de altarul tămâierii din cer, care este de aur. **Apocalipsa 8:3,4** Când te rogi, gândește-te la altarul de aur și amintește-ți cât de bun este Isus.

© Sean Eichelberger

JOI

eri am terminat de învățat despre Sfânta și mobilierul ei: sfeșnicul, masa pâinilor și altarul tămâierii. Acum suntem gata să învățăm despre a doua încăpăre a cortului lui Dumnezeu. Cele două camere erau despărțite de o perdea groasă, pe care erau brodați foarte frumoși îngeri, din aur și argint.

A doua cameră era numită Sfânta Sfintelor sau Locul Preasfânt. În ea se afla doar o singură mobilă, dar, din toate lucrurile pe care israeliții le construiseră, aceasta era cea mai importantă. Se numea chivotul.

Chivotul era o cutie din lemn de salcâm poleit cu aur curat. Capacul ei era numit capacul ispășirii și era făcut din aur curat.

Deasupra capacului erau doi îngeri din aur care priveau cu mult respect spre el. **Exodul 37:9** Între cei doi îngeri strălucea o lumină puternică, ce indica prezența lui Dumnezeu.

Ce a pus Moise în chivot? Cele două table de piatră pe care Dumnezeu scrisese Cele Zece Porunci cu însuși degetul Lui.

Chivotul ne ajută să știm că adevărul și mila sunt la fel de importante pentru Dumnezeu. Ele nu pot fi niciodată separate. Legea spune că păcătosul trebuie să moară. Dumnezeu nu poate schimba Legea Lui, dar El ne poate schimba pe noi. Pentru că este milos, El ne va ierta păcatele dacă nouă ne pare rău cu adevărat. Apoi, El ne va schimba ca să putem păzi Legea Lui.

VINERI

Săptămâna aceasta am aflat foarte multe despre sanctuarul lui Dumnezeu, nu-i așa? Să recapitulăm ce am învățat și să vedem cât de multe lucruri ne putem aminti.

Câte uși avea sanctuarul și pe cine reprezenta?

Ușa cortului, adică a sanctuarului, era făcută dintr-o pânză pe care erau brodați îngeri. Sunt îngeri în sanctuarul ceresc? Ne ajută ei și pe noi?

Cum se numea prima încăpere din sanctuar? Câte piese de mobilier erau acolo? Cum se numeau?

Se stingeau vreodată în același timp toate cele șapte candelă de aur? Pe cine reprezenta lumina din ele?

Câte pâini erau pe masa pâinilor pentru punerea-înainte? În ce zi puneau preoții pâine proaspătă pe masă? Ce se întâmpla cu pâinile care erau luate? Pe cine reprezentau pâinile?

Cine a aprins focul pe altarul tămâierii? Ce reprezintă tămâia? Unde este altarul de aur al tămâierii pe care l-a construit Dumnezeu?

Cum se numea cea de-a doua cameră din sanctuar? Câte piese de mobilier se aflau în ea? Ce era deasupra chivotului? Ce a pus Moise înăuntru?

De ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să construiască acest cort special? **Exodul 25:8**

Ai putut să răspunzi la toate întrebările?

TEXT DE MEMORAT

„Mă bucur când mi se zice:
«Haidem la casa Domnului»”
(Psalmii 122:1).

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, mi s-a părut foarte interesant să aflu atâtea lucruri despre sanctuarul Tău. Aș vrea să locuiești și împreună cu mine, așa cum ai vrut să locuiești cu israeliții. Te rog, iartă-mi păcatele și ajută-mă să fiu ca Isus! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

De ce Isus este numit Lumina lumii?

Avem nevoie să mâncăm în fiecare zi, nu-i așa? Dar avem nevoie și să petrecem timp cu Isus în fiecare zi?

Care este singura cale de a merge la cer?

Este important pentru noi să respectăm lucrurile sfinte?

Vrea Dumnezeu să fie cu noi în fiecare zi? Cum Îl putem primi în casa noastră?

Poate Dumnezeu să schimbe Cele Zece Porunci? Poate El să ne schimbe și să ne ajute să ascultăm de Legea Lui?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Exodul 25 – 27; 30; 31; 35; 36; 39:32-40
Patriarhi și profeți, capitolul 30
Istoria mântuirii, capitolul 19

AJUNȘI ÎN INDIA

Seria Micuța Amy: India (V). De Amy Sherrard

Soția celui care pregătise o cină gustoasă pentru toți misionarii care călătoreau spre India nu se simțea bine.

— Mi-aș fi dorit să mănânc niște cireșe, îi zise ea mamei lui Amy. Știu că m-ar ajuta să mă simt mai bine.

Numai că în Singapore nu creșteau cireșe, așa că lui Mami îi părea rău pentru această doamnă. Apoi își aminti ceva. Când sosi timpul să se întoarcă pe vapor, mama lui Amy îl rugă pe soțul acelei doamne bolnave să vină cu ei. Când au ajuns la vapor, Mami l-a rugat să aștepte câteva minute, apoi se grăbi spre cabina ei ca să ia ceva. În scurt timp se întoarse cu un pachetel învelit cu grijă.

— Uitați aici ceva pentru soția dumneavoastră. Aveți grijă să nu îl scăpați! îl avertiză ea.

La despărțire, bărbatul îi mulțumi și se întoarse acasă. Mami știa că el urma să o vadă pe soția lui fericită când aceasta va da la o parte ambalajul. În pachet era un borcan cu cireșe pe care i-l dăduse cineva înainte să plece din America.

Vremea era foarte rece când misionarii au plecat din San Francisco. Dar, când au ajuns în India, la

Bombay, era foarte, foarte cald. Amy și familia ei au locuit într-o zonă în care erau trei blocuri mari cu apartamente. În jurul blocurilor era un zid înalt cu o poartă, prin care oamenii intrau și ieșeau. Pe fiecare etaj erau câte două apartamente, iar Amy și părinții ei locuiau la etajul trei, în blocul de la mijloc. Între etaje erau scări care ajungeau până sus, pe acoperiș. De jur împrejurul acoperișului era un mic zid, astfel încât nimeni să nu cadă.

Era tare plăcut când mergeau pe acoperiș și se uitau în jur. Puteau să vadă peste zidul cel mare din jurul blocurilor și să se uite la o grădină zoologică mare, cu multe animale de tot soiul. Într-o noapte, când a auzit un răget puternic, Amy s-a speriat foarte tare. S-a auzit de parcă un leu se afla chiar acolo, în camera ei.

Tati i-a arătat cușca rezistentă a leului care era chiar dincolo de zid, în spatele blocului lor, dar răgetele leilor au speriat-o mult timp, mai ales noaptea.

Când toată familia mergea la culcare seara, parcă ar fi dormit în corturi. În jurul paturilor erau plase antițânțari, prinse deasupra, cu marginile bine îndosite dedesubt, de jur împrejur, ca pe nimeni să nu-l muște niciun țânțar în timpul somnului.

Veniseră mulți misionari la Bombay, din diferite locuri, așa că familia lui Amy avea mereu musafiri la masă. Mami avea nevoie de cineva care să o ajute, dar pe cine să cheme? În cele din urmă, ea s-a hotărât să angajeze un indian, care ar fi trebuit să fie un bucătar bun și un ajutor de încredere. Dar nu după mult timp, și-a dat seama că făcuse o mare greșală.

© Wonderlane: License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

NADAB ȘI ABIHU

Ar trebui să refuzăm întotdeauna să bem alcool și orice lucru care ne face rău corpului și minții și care ne împiedică ascultarea de Dumnezeu.

DUMINICĂ

Frumosul cort al întâlnirii cu Dumnezeu era terminat. Dumnezeu îi spusese lui Moise să îl asambleze în mijlocul taberei israeliților și să lase un spațiu întins în jurul lui. Niciun israelit nu putea să-și ridice cortul acolo. De ce?

Să ne gândim la istoria lui Adam și a Evei. Îți amintești că Dumnezeu venea să-i viziteze în fiecare zi? Dar, după ce au păcătuit, ei au trebuit să iasă din grădină, care era casa lor, și Dumnezeu nu a mai putut să îi viziteze ca până atunci. De ce? **Isaia 59:2**

Păcatul i-a separat pe Adam și pe Eva de Dumnezeu. Păcatul îi separă întotdeauna pe oameni de Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este sfânt.

Dar Dumnezeu îi iubește pe oameni și nu vrea să stea departe de noi. Așa că a făcut un plan ca să în-

depărteze păcatele noastre, ca să putem fi iarăși aproape de El. **Matei 1:21,23** Sacrificarea mieilor și alte lucruri care aveau loc în cortul întâlnirii ne ajută să înțelegem modul în care Dumnezeu realizează acest lucru.

Fiindcă prezența lui Dumnezeu se afla în sanctuar, și sanctuarul era sfânt. Așadar, Dumnezeu i-a spus lui Moise că israeliții trebuiau să își ridice corturile în afara spațiului mare din jurul sanctuarului.

Dumnezeu este foarte curat și ordonat și i-a învățat și pe israeliți să fie la fel. Corturile lor erau aranjate cu grijă – fiecare seminție și fiecare familie aveau locul lor în care să-și ridice cortul. De asemenea, poporul trebuia să păstreze tabăra absolut curată și ordonată.

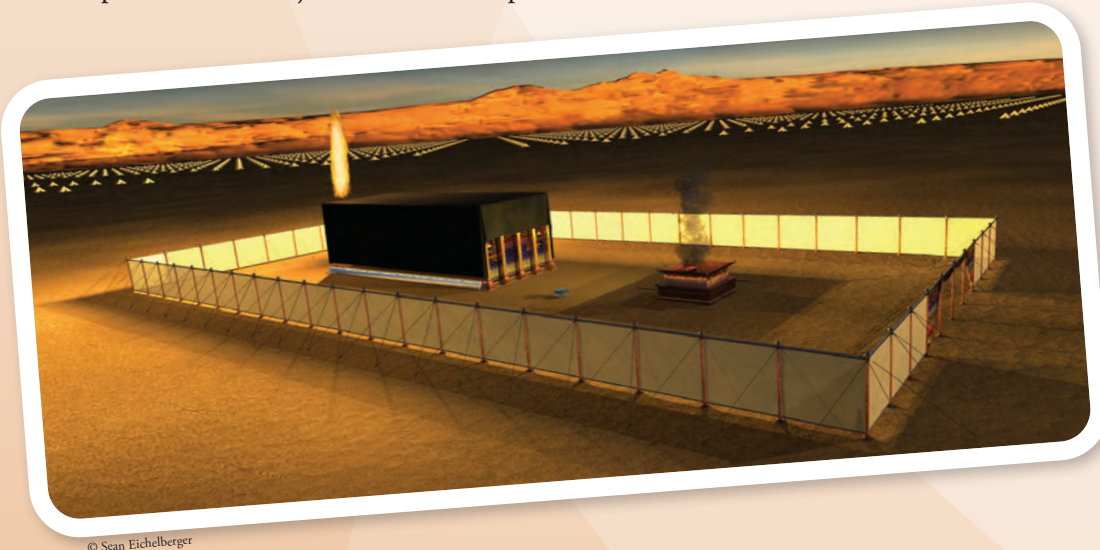
Este casa ta ordonată și curată?

LUNI

După ce sanctuarul a fost consacrat lui Dumnezeu, Moise i-a consacrat pe Aaron și pe cei patru băieți ai lui ca preoți. Aceștia, la fel ca pastorii noștri de astăzi, le arătau oamenilor cum să se închine la Dumnezeu. Deci era foarte important ca preoții să dea un exemplu bun de ascultare de tot ce spunea Dumnezeu.

Dar toți oamenii ar trebui să asculte de Dumnezeu. Atunci de ce era deosebit

de important ca preoții să asculte de El? Să stăm și să ne gândim un pic. Cine se uita la ei să vadă dacă ascultau de Dumnezeu? Tot poporul. Dacă preoții ascultau, ceilalți oameni vedeau cât de important este să facă ce spune Domnul. Dar, dacă preoții erau neascultători, ceilalți israeliți ar fi zis că nu

trebuiau să asculte nici ei și ar fi urmat exemplul greșit al preoților.

Dumnezeu le-a spus preoților cu exactitate ce să facă în sanctuar – cum să sacrifice animalul de jertfă, ce fel de ulei să ardă în sfeșnic și multe alte lucruri. Găsim o parte dintre regulile interesante în **Leviticul 24:5-9**.

Una dintre reguli era despre arderea tămâii. Dumnezeu le-a spus că trebuie să se folosească doar foc sfânt la arderea ei. Ți amintești cine a aprins focul acela? Dumnezeu. Deci focul era sfânt. Ei nu trebuiau să folosească niciodată foc obișnuit de la focurile pe care le aprindeau în tabără sau în alte locuri.

Prin separarea lucrurilor sfinte de cele obișnuite, de zi cu zi, Dumnezeu îi învăța pe copiii lui Israel să fie respectuoși. Este încă respectul important și astăzi?

MARTI

Ieri am învățat că Dumnezeu le-a dat preoților reguli stricte cu privire la sanctuar. Erau greu de ținut? Nu.

Dar era important ca ei să le respecte pe toate? Da!

Toți preoții făceau parte din familia lui Aaron, fratele lui Moise. Cei patru fii ai lui Aaron erau preoți și Aaron era marele-preot. Aceasta însemna că el era conducătorul tuturor preoților. Marele-preot avea o lucrare specială de făcut, și anume să vorbească cu Dumnezeu și să îi învețe pe israeliți cum avea Isus să-i salveze de păcat. Și el era singurul care putea intra în Locul Preasfânt al sanctuarului, adică în Sfânta Sfintelor.

Nadab și Abihu erau doi dintre fiii lui Aaron. Tatăl lor îi iubea, dar nu i-a iubit suficient de mult încât să-i învețe să-l respecte și să asculte de el. Când erau mici, Aaron îi lăsase pe băieții lui să facă ce voiau ei. Crezi că s-au comportat altfel când s-au făcut oameni mari? O, nu! Chiar mai rău! Pentru că nu învățaseră să-l respecte și să-l asculte pe tatăl lor, nu învățaseră nici să-L respecte pe Dumnezeu și să asculte de El. Cât este de important ca toți copiii să învețe să asculte de părinții lor!

Nadab și Abihu s-au gândit că nu va fi nicio problemă să facă doar o parte din ceea ce spusese Dumnezeu, iar restul să facă după cum voiau ei. Dar era aceasta ascultare adevărată de Dumnezeu? Nu, nu era!

Este vreodată o idee bună să facem ce vrem noi în loc să facem ce spune Dumnezeu? **Proverbele 14:12**

MIERCURI

Invățăm despre problema lui Nadab și Abihu. Ți amintești care era? Când fuseseră mici, tatăl lor, Aaron, nu îi învățase să-l respecte sau să fie ascultători. Așa că, acum, chiar dacă erau preoți, ei nu îl respectau și nu îl ascultau nici pe Dumnezeu. Și cine se uita la ei? Toți israeliții – băieții, fetele și adulții.

O parte din lucrarea preoților era să ardă tămâie într-o cădelniță în timp ce poporul se ruga lui Dumnezeu. Cădelnița era un castron de metal umplut cu cărbuni aprinși. Ea era legată cu un lanț pentru ca preotul să o poată ține fără să se ardă. Preoții ardeau tămâie în cădelniță ca să răspândească un miros plăcut. Ți amintești ce fel de foc le-a spus Dumnezeu preoților să folosească? Doar foc sfânt, sacru, pe care Dumnezeu îl aprinsese.

O altă misiune care le revenea preoților era aceea de a-i învăța pe oameni să fie respectuoși și ascultători când se închinau la Dumnezeu. Cea mai bună modalitate de a face lucrul acesta era să fie ei înșiși mereu un exemplu.

Dar, într-o zi, Nadab și Abihu au făcut o alegere foarte greșită. În mod nesăbuit, ei au băut alcool și mintea lor a devenit confuză. Ei nu mai

puteau să facă deosebire între

bine și rău sau între lucrurile sfinte și cele obișnuite, de zi cu zi.

Alcoolul îi face rău creierului? Ar trebui să bem vreodată așa ceva? **Proverbele 20:1**

JOI

Intr-o zi, Nadab și Abihu au făcut un lucru foarte rău. Au băut niște alcool și mintea li s-a tulburat. Apoi, în timp ce israeliții erau adunați în jurul sanctuarului ca să se roage și să se închine lui Dumnezeu, Nadab și Abihu au început să ardă tămâie. Dar, fiindcă alcoolul le tulburase mintea, nu le-a mai păsat că trebuie să asculte de Dumnezeu. **Leviticul 10:1**

În loc să pună foc sfânt în cădelnițele lor, așa cum spusese Dumnezeu, Nadab și Abihu au luat foc dintr-un alt loc ca să ardă tămâie. Oamenii care veniseră să se închine probabil că se întrebau ce urma să li se întâmple acelor preoți neascultători. Le va scuza Dumnezeu păcatul? Biblia ne spune ce s-a întâmplat. **Leviticul 10:2** Sub privirile oamenilor, un foc de la Dumnezeu a venit și i-a omorât pe Nadab și Abihu. Păcatul este un lucru grav, nu-i așa?

Israelii trebuie să fi fost șocați. Și cum crezi că s-a simțit Aaron? Și-a dorit prea târziu ca să-i fi ajutat pe băieții lui să învețe ascultarea de mici!

Moise a chemat doi bărbați ca să-i ia pe Nadab și Abihu. De asemenea, Moise i-a spus lui Aaron că nu trebuia să plângă. Era dureros pentru Aaron, dar la fel de greu a fost și pentru Dumnezeu că a trebuit să-i pedepsească pe copiii Lui din cauza neascultării lor! Acum însă, toți știau că Dumnezeu nu era mulțumit cu ceea ce Nadab și Abihu făcuseră. Ei știau că Dumnezeu nu putea să scuze păcatul și că e cu adevărat important să fim respectuoși și ascultători.

VINERI

Să discutăm despre motivul pentru care au murit Nadab și Abihu. Acești doi bărbați nu Îl ascultaseră pe Dumnezeu și mulți din popor știau acest lucru. Dacă Dumnezeu nu i-ar fi pedepsit, mulți israeliți s-ar fi gândit că nu e important să ascuți de tot ce spune Dumnezeu. Și aceasta ar fi foarte grav.

Păcatul lui Nadab și Abihu a fost deosebit de grav pentru că ei erau preoți. Ei lucrau în sanctuar și cunoșteau regulile lui Dumnezeu. Cândva, chiar fuseseră aproape de Dumnezeu pe muntele Sinai, împreună cu Moise. Ei știau foarte bine ce trebuiau să facă, așa că Dumnezeu nu putea să le scuze păcatul. Nu

este suficient să facem doar o parte din ce știm că e bine.

De asemenea, ceea ce li s-a întâmplat lui Nadab și Abihu demonstrază și cât de greșit este să bem alcool. Minte lor confuză nu a putut să deosebească binele de rău. Pedepsa lor este o avertizare pentru noi că nu ar trebui să facem niciun lucru care ne-ar îngreuna ascultarea de Dumnezeu.

Dumnezeu a vorbit cu Aaron despre consumul de alcool. Ce a spus El? **Leviticul 10:8-11** Este acesta un sfat bun pentru noi? Da. Cu toții avem nevoie de minți limpezi ca să putem asculta de Dumnezeu.

Fiindcă Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, i-a pedepsit pe Nadab și Abihu, mulți oameni nu au mai repetat păcatul lor. Dumnezeu vrea ca și noi să învățăm din experiența lui Nadab și Abihu. Haideti să alegem să ascultăm de Dumnezeu, așa cum spune textul nostru de memorat, și să nu bem niciodată bere, vin sau orice altceva care conține alcool.

TEXT DE MEMORAT

„Să nu beți vin,
nici băuturi amețitoare.”
(Leviticul 10:9)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, această întâmplare este într-adevăr gravă. Mă ajută să știu cât de important este să ascult de părinții mei și de Tine. Nu vreau să beau niciodată alcool și nici să folosesc țigări sau droguri. Aleg să Te iubesc și să ascult de Tine. Te rog să mă ajuți! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Cum poți să le arăți respect lui mami și tati?

Dacă înveți să îi respecti pe părinții tăi, vei învăța și cum să-L respecti pe Dumnezeu și să-L ascuți?

Este important să ascuți tot ce îți spun părinții – nu doar o parte?

Există și alte lucruri, în afară de alcool, care ne pot face rău în corp? Care sunt acelea?

Ar trebui să bem alcool sau să facem ceva ce ne-ar răni corpul sau mintea? Nu uita: Dumnezeu te iubește, și ascultarea de legile Lui înțelepte îți aduce întotdeauna fericire.

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 28; 29; 39:1-31.

Leviticul 8-10

Patriarhi și profeți, capitolul 31

DIABY VINE SĂ AJUTE

Seria Micuța Amy: India (VI). De Amy Sherrard

Mami angajase un bucătar și un ajutor indian. Familia lui Amy avea mereu mulți musafiri și mesele pe care le pregătea el erau foarte gustoase. Dar Mami nu putea înțelege de ce el se plângea mereu că ea nu îi dădea alimente suficiente pentru toată lumea.

Noul ajutor purta mereu un turban pe cap. Acesta este un fel de pălărie făcută dintr-o bucată lungă de pânză. Bărbații își răsuceau pânza în jurul capului într-un mod ciudat, lăsând un spațiu gol și mare în centru.

Într-o zi, Mami avea musafiri la masă și planificase să gătească mazăre și orez ca parte din meniu. Ajutorul iarăși s-a plâns că nu era suficientă mâncare. Însă unul dintre musafiri era indian și asculta cu atenție.

— Ajutorul dumneavoastră minte, îi spuse lui Mami.

— Minți! Tu furi mâncare! Îl acuză el pe ajutorul indian.

Ajutorul s-a supărat și s-a certat cu musafirul. Îi spuse acestuia că nu mințea și nici nu fura. Continua să spună că Mami nu îi dădea niciodată suficiente alimente pentru toți musafirii.

Apoi, musafirul a întins repede mâna și i-a dat jos turbanul de pe cap. Ajutorul a încercat să prindă turbanul înainte să cadă, dar era prea târziu. Boabe de mazăre și orez i s-au vărsat pe cap și peste tot pe jos.

Părea așa de amuzant că Mami cu greu s-a abținut să nu râdă. Dar ea își păstră o față serioasă în timp ce-i spunea că nu e bine niciodată să minți. Apoi îi spuse că nu mai putea să lucreze pentru ea.

Mami avea încă nevoie de un ajutor de nădejde. Dar cum să găsească unul? L-a rugat pe Dumnezeu să o ajute. Apoi, într-o zi, a auzit despre o indiancă

în vârstă ale cărei fete organizau studii biblice cu oamenii. Cei care o cunoșteau spuneau că este un ajutor foarte bun. Așa că Mami a rugat-o să vină la apartament ca să poată vorbi cu ea.

Numele femeii era Diaby. O, cât de mult își dorea Mami ca ea să fie ajutorul potrivit! Când Diaby a venit să vorbească cu Mami, Amy s-a uitat la ea, Diaby și-a întins mâinile, iar Amy s-a dus direct la ea. Femeia a luat-o pe fetiță și a așezat-o pe genunchii ei, iar Mami și-a dat seama pe loc că cele două se împrieteniseră.

Curând după aceea, Diaby s-a mutat cu ei în casă, ca și când ar fi făcut parte din familie. Ea îi iubea pe toți, și toți o iubeau pe ea, alături de care a rămas toți cei cinci ani pe care i-au petrecut în India.

Amy se simțea mereu în siguranță în serile în care părinții ei se întorceau acasă târziu din vizitele pe care le făceau diferiților oameni. Diaby obișnuia să întindă pe jos, chiar lângă patul lui Amy, salteaua pe care dormea și rămânea acolo până ce Tati și Mami ajungeau acasă.

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

DOI SPIONI CURAJOȘI

Noi ar trebui să rostim doar acele cuvinte care îi vor ajuta pe alții să se încreadă în Dumnezeu. El este suficient de puternic încât să ne ajute în orice problemă.

DUMINICĂ

Prin faptul că, în înțelepciunea Lui, i-a pedepsit pe Nadab și Abihu, Dumnezeu i-a învățat pe oameni două lecții importante. În primul rând, este important să fim respectuoși și să ascultăm de tot ce spune Dumnezeu. Și, în al doilea rând, oamenii nu ar trebui să bea niciodată alcool, pentru că acesta le tulbură mintea și le va fi greu să asculte de Dumnezeu.

Pe când israeliții își așezaseră tabăra în jurul muntelui Sinai, Dumnezeu i-a spus lui Moise cum să facă să fie auzit de tot poporul. Te-ai aflat vreodată într-o mulțime mare și gălăgioasă? Nu-i așa că e greu să auzi ce spune cineva? Moise era conducătorul a multor mii de oameni și uneori el trebuia să le spună lucruri importante.

Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă două lucruri speciale. Care au fost acelea? **Numeri 10:2**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ai văzut vreodată o trompetă? Sau ai auzit sunetul pe care îl scoate ea? Trâmbițele din Biblie seamănă cu trompetele de astăzi, care scot un sunet foarte frumos și, la nevoie, foarte tare. Sunt ușor de auzit, chiar și unde este multă gălăgie.

Dumnezeu i-a spus lui Moise și cum să folosească trâmbițele. Când cele două trâmbițe sunau în același timp, toți oamenii trebuiau să vină la Moise, dar când doar una singură se auzea, trebuiau să vină doar conducătorii. Erau sunete diferite pentru a le semnaliza israeliților când se mergea mai departe, când se mergea la război și când se anunțau serviciile speciale de la cortul întâlnirii.

Moise a făcut cele două trâmbițe de argint exact așa cum spusese Dumnezeu. Și aproape că sosise timpul ca israeliții să-și înceapă din nou călătoria.

LUNI

După ce au stat la poalele muntelui Sinai timp de aproape un an, stâlpul de nor al lui Dumnezeu s-a ridicat la mare înălțime deasupra sanctuarului. Ce însemna acest lucru? Sosise timpul ca israeliții să-și desfacă corturile și să-și împacheteze lucrurile, iar preoții și leviții să demonteze cu multă grijă cortul lui Dumnezeu și să îl pregătească de plecare.

Le era greu oamenilor să plece de la muntele Sinai. Era un loc deosebit pentru ei fiindcă acolo auziseră vocea lui Dumnezeu. Dar, la sunetul trâmbițelor de argint, ei au pornit la drum.

Ce s-a rugat Moise când au pornit la drum? **Numeri 10:35** Ce s-a rugat el când s-au oprit, la sfârșitul zilei? **Vers. 36**

Toată lumea mergea într-o ordine perfectă, uitându-se cu atenție după stâlpul de nor. Oare unde avea să-i conducă? Când norul s-a îndreptat spre munții aceia întunecoși și pustii, unii israeliți au început să se întrebe dacă Dumnezeu îi conducea în direcția cea bună.

Curând, cărarea a devenit aspră și stâncoasă. Erau gropi adânci și munți înalți și niciun pom, niciun pic

de iarbă sau vreo floare nu creștea într-un loc ca acela. În scurt timp, oamenii au obosit.

După trei zile, unii dintre ei au început să se plângă. Au vorbit împotriva lui Moise pentru că îi dusesese pe drumul acela, chiar dacă știau că, în realitate, Dumnezeu îi conducea.

Ce voiau acei oameni nemulțumiți?

MARTI

Unii israeliți au început să vocifereze în timp ce mergeau pe drumul acela greu și pietros printre munți, urmărind stâlpul de nor. În scurt timp, și alții au început să comenteze până când aproape toți au făcut la fel. Dumnezeu i-a pedepsit pe cei mai vinovați dintre ei, dar celorlalți tot nu le părea rău. Într-un timp scurt, toți erau din nou nemulțumiți. Ce voiau, de fapt? **Numeri 11:4-6**

Dumnezeu știa care era cea mai bună mâncare pentru oameni și le dădea suficientă mană gustoasă. Nici măcar unul dintre ei nu era bolnav sau slăbit. Ei au strigat și l-au rugat insistent pe Moise să le dea carne să mănânce.

Cât de dezamăgit a fost Moise! Și cât de trist trebuie să fi fost Dumnezeu că ei uitaseră să fie recunoscători!

Cândva, israeliții ceruseră carne și Dumnezeu le dăduse suficientă pentru o zi. Dar acum, ei auziseră vocea lui Dumnezeu la Sinai și promiseseră să asculte de Cele Zece Porunci. Deci, de data aceasta, nemulțumirea lor era mai gravă. Fiindcă știau poruncile și regulile lui Dumnezeu, ceea ce făceau se numea răzvrătire.

Moise a vorbit cu Dumnezeu și El i-a spus ce să-i transmită poporului. **Numeri 11:18-20**

Au fost oamenii fericiți când au obținut ce au vrut? O, nu! Dumnezeu i-a pedepsit pe câțiva dintre ei imediat, iar mulți alții au mâncat atâta carne încât s-au îmbolnăvit, au făcut febră mare și au murit.

Există întotdeauna consecințe triste când rostim cuvinte de nemulțumire împotriva lui Dumnezeu și insistăm să se facă după cum vrem noi.

MIERCURI

Mai târziu, norul i-a condus pe israeliți către un loc numit Cades, foarte aproape de Canaan. Canaan era numele „țării unde curge lapte și miere”, numită așa pentru că era multă iarbă pentru animale și hrană bună pentru oameni. Dumnezeu le promisese că țara Canaan avea să fie noua lor casă.

Exodul 6:8

Oamenii erau bucuroși că lunga lor călătorie se apropia de sfârșit. Într-un timp scurt urmau să locuiască în case; nu aveau să mai călătorească prin pustiu și să trăiască în corturi.

Israelii au dorit să știe mai multe despre Canaan și despre oamenii care locuiau acolo. Moise s-a rugat pentru lucrul acesta și Dumnezeu i-a spus să aleagă 12 bărbați, câte unul din fiecare seminție, care să meargă în Canaan și să vadă cum este. Acești bărbați se numeau spioni, sau iscoade, cum îi numește Biblia, pentru că urmau să afle informații despre multe lucruri: despre țară, despre fructe, despre oameni, despre cetăți și zidurile lor. **Numeri 13:17-20**

Israelii au așteptat cu nerăbdare timp de 40 de zile. Apoi, într-o zi, cineva i-a văzut pe spioni întorcându-se. Vestea s-a răspândit repede în tabără:

— Se întorc spionii!

Entuziasmați, oamenii au alergat afară din corturi și s-au strâns plini de nerăbdare în jurul celor 12 bărbați. Ce aveau să spună ei despre Canaan?

Ce au arătat spionii mai întâi? Fructe – niște fructe minunate! Citiți despre uriașul ciorchine de struguri pe care l-au adus cu ei. **Vers. 23** Canaanul era cu adevărat o țară minunată.

JOI

Ce fericiți au fost israeliții să vadă strugurii, rodiile de un roșu aprins și smochinele cele dulci! Ei erau nerăbdători să meargă cât mai repede în Canaan. Apoi, spionii le-au povestit israeliților mai multe despre țară. Le-au spus despre marile cetăți care aveau ziduri

puternice și despre numeroșii soldați și despre oamenii uriași care trăiau în ele. Știi ce este acela un uriaș? Este un om foarte, foarte înalt și puternic.

Acele lucruri erau adevărate – în țară erau cetăți mari, soldați și uriași. Dar apoi, 10 din cei 12 spioni au făcut un lucru groaz-

nic. Au spus și alte lucruri care nu erau adevărate.

Numeri 13:31,32 Nu-i așa că ei nu au crezut promisiunea lui Dumnezeu de a-i ajuta?

Uriașii și marile orașe i-au făcut pe cei zece spioni să se simtă foarte mici și speriați. Ei uitaseră tot ce făcuse Dumnezeu pentru ei și faptul că El Își ține mereu promisiunile. El poate face orice.

Dar nu toți spionii au vorbit cu neîncredere. Doi dintre ei au fost curajoși și au dat un raport bun. Iosua și Caleb au făcut tot ce au putut pentru a-i ajuta pe israeliți să se încreadă în Dumnezeu și să nu se teamă. **Numeri 14:7-9**

Dar poporul nu-i asculta pe Iosua și pe Caleb. Oamenii i-au crezut pe cei zece spioni care au spus că nu vor putea în niciun caz să intre în Canaan. Supărați și dezamăgiți, israeliții au plâns toată noaptea în corturile lor.

VINERI

Israelii erau foarte supărați din cauza a ceea ce le spusese cei zece spioni. Ei au crezut că nu vor putea intra în Canaan. Au început să fie nemulțumiți de Moise și de Aaron și au spus chiar și lucruri îngrozitoare despre Dumnezeu. Au spus că și-ar fi dorit să fi murit în Egipt sau în pustiu și chiar s-au hotărât să-și aleagă un alt conducător care să-i ducă înapoi în Egipt.

Iosua și Caleb i-au implorat să creadă că Dumnezeu va face ce promisese, dar oamenii nu-i ascultau. În schimb, erau așa de mânioși încât s-au hotărât să-i omoare pe cei doi.

Dar Dumnezeu i-a ocrotit pe cei doi bărbați credincioși. El Și-a arătat slava ca o lumină arzătoare în jurul sanctuarului. Îngroziți, cei zece spioni care spusese minciuni despre Canaan și despre Dumnezeu s-au ascuns în corturile lor. Ce li s-a întâmplat? **Numeri 14:36,37** Ce li s-a întâmplat celor doi bărbați credincioși, Iosua și Caleb? **Vers. 38**

Moise a intrat în cortul întâlnirii să se roage. Dumnezeu i-a spus că israeliții trebuiau să se întoarcă în pustiu și să trăiască acolo timp de 40 de ani. Când au auzit acest lucru, ei au decis să meargă și să se lupte cu soldații care locuiau în Canaan. Dar era prea târziu. Moise le-a spus să nu se ducă, dar ei au mers. Și, bineînțeles, au pierdut bătălia.

Cât de multe probleme au apărut din cauză că oamenii au crezut cuvintele greșite ale celor zece spioni! Hai să spunem numai cuvinte frumoase și adevărate care îi vor ajuta pe oameni să se încreadă în Dumnezeu și să asculte de El!

TEXT DE MEMORAT

„Domnul Dumnezeuul vostru,
care merge înaintea voastră,
Se va lupta El Însuși pentru voi”
(Deuteronomul 1:30)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc pentru Iosua și Caleb! Vreau să fiu și eu ca ei. Te rog, ajută-mă să nu uit că Tu ai grijă de mine și să nu mă mai plâng de nimic! Îți mulțumesc! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Este întotdeauna cel mai bine să fi ascultător?

Dacă spunem cuvinte frumoase, îi vom ajuta astfel și pe alți oameni să vorbească frumos?

Când spunem cuvinte de nemulțumire, sunt ceilalți ispițiți să facă la fel?

Uneori, viața nu este ușoară. Poate Dumnezeu să ne ajute să ne încredem în El și în perioadele mai grele?

Ar trebui să fim nemulțumiți de binecuvântările pe care ni le-a dat Dumnezeu? Îți va da Dumnezeu curaj să spui cuvinte frumoase, chiar dacă ceilalți râd de tine?

Trebuie să ne fie vreodată frică? Putem să avem încredere în Dumnezeu că El Își ține promisiunile?

STUDIU SUPLEMENTAR

Numeri 10–14

*Patriarhi și profeți, capitolele 33 și 34
Istoria mântuirii, capitolul 20 (până la
„Înapoi în pustiu”)*

SĂ-I IUBIM ȘI PE BOGAȚI, ȘI PE SĂRACI

Seria Micuța Amy: India (VII). De Amy Sherrard

Când lua masa, Diaby obișnuia să bea ceai negru, un ceai care are cofeină. Într-o zi, Amy a rugat-o să o lase și pe ea să bea puțin, și Diaby i-a dat voie să ia o înghițitură. Dar Amy știa că părinții ei nu beau ceai negru niciodată și, în seara aceea, la altar, Amy a întrebat:

— Mami, le mai iubește Dumnezeu pe fetițele care au băut ceai negru?

Mami a ghicit ce se întâmplase.

— Dumnezeu ne iubește întotdeauna, îi zise ea. E întristat când facem lucruri greșite, dar El ne iartă bucuroș când Îi cerem iertare. Dumnezeu vrea ca noi să fim puternici și sănătoși, așa că nu vrea să introducem nimic în corpul nostru care ne-ar face rău.

Când s-a rugat în seara aceea, înainte de a merge la culcare, Amy l-a cerut iertare lui Dumnezeu. Și, după aceea, nu a mai luat nicio înghițitură de ceai cu cofeină.

Uneori, când părinții lui Amy erau plecați, Diaby o lăsa pe Amy să stea jos, pe podea, cu picioarele încrucișate, la fel ca orice fetiță indiană. Îi puneă farfuria pe jos, în fața ei, și îi arăta cum să mănânce cu degetele, exact cum făceau indienii. Când stăteau jos, pe podeaua bucătăriei, și mâncau, Amy își dorea să poată mânca așa mereu.

Mai erau doi indieni, un bărbat și o femeie, care ajutau la treburile casei, dar ei nu locuiau împreună cu Amy și familia ei. Bărbatul era servitor. El ducea gunoiul și făcea și alte treburi grele prin casă.

Soția lui avea grijă ca podelele să fie curate. Lui Amy îi plăcea să o privească în timp ce femeia mătura și spăla pe jos, mai ales când spăla gresia roșie din bucătărie. Amy credea că spălarea pardoselii era cel mai distractiv lucru din câte existau.

Într-o zi, o doamnă indiană bogată a vizitat-o pe Mami. Când era pe punctul să plece, i-a zâmbit lui Amy și a întrebat-o:

— Ce vrei să te faci când vei fi mare, dragă Amy?

— Când o să mă fac mare, o să fiu soția unui servitor!

Doamna cea bogată a fost atât de uimită încât nu mai știa ce să spună. Și nici mama lui Amy, care știa exact ce gândea musafira ei. Ea știa că indianca bogată sub nicio formă nici măcar nu s-ar fi atins de un servitor sau de soția lui ori de oricare altă persoană săracă.

După ce musafira a plecat, Mami a întrebat-o pe Amy de ce voia să devină soția unui servitor când va crește mare.

— Pentru că ea face ca podelele să strălucească, îi spuse Amy.

Mami râse. Era bucuroasă că Amy nu făcea diferențe între bogați și săraci. Ea îi iubea pe toți la fel, așa cum făceau și părinții ei.

Mulți oameni din India erau foarte săraci și nu aveau nici măcar ce mânca. Nu știau să citească și nici să scrie. Puțini indieni erau foarte bogați. Cei bogați îi plăteau pe cei săraci să lucreze

pentru ei, dar, de obicei, bogații nu erau prieteni cu oamenii săraci.

Într-o noapte, un om foarte bogat l-a trimis în grabă pe servitorul lui la părinții lui Amy.

— Vă rog, veniți repede! Stăpânul meu este pe moarte! le spuse el.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

RĂZVRĂTIREA DIN PUSTIU

Când suntem nemulțumiți de părinții noștri și nu îi ascultăm înseamnă, de fapt, că suntem nemulțumiți de Dumnezeu și nu Îl ascultăm pe El. Dumnezeu ne va ajuta să ascultăm cu bucurie de părinții noștri.

DUMINICĂ

Iosua și Caleb, cei doi spioni credincioși, le spusese israeliților că, dacă aveau să-L creadă pe Dumnezeu și să-L asculte, El Se va ține de promisiunea de a-i duce în țara Canaan.

Dar israeliții nu i-au ascultat pe Iosua și pe Caleb. Ei au ales să-i creadă pe ceilalți zece spioni, care erau necredincioși și care au spus că nu puteau intra în Canaan din cauza uriașilor, a zidurilor înalte și a soldaților puternici.

Apoi, când Dumnezeu le-a spus să se întoarcă în pustiu, ei au dat iarăși dovadă de neascultare și au încercat să se lupte cu canaaniții. Mulți din popor au fost răniți și omorâți.

În cele din urmă, nu au avut încotro și au urmat stâlpul de nor înapoi în deșert. Erau triști și dezamăgiți și, pentru un timp, nu s-au mai plâns deloc. Lucrurile îngrozitoare care avuseseră loc fuseseră o avertizare pentru ei.

Crezi că israeliții regretau cu adevărat că s-au plâns și n-au ascultat? Nu. Ei erau încă într-o stare de răzvrătire și neascultare față de Dumnezeu și față de Moise. Dar o vreme au tăcut, ne mai zicând nimic despre acest lucru.

De multe ori în trecut când avuseseră necazuri, israeliții se plânseseră și se răzvrătiseră fără să se gândească la ce făceau. Dar acum apăruse o problemă nouă, diferită – ceva mult mai grav. Unii au început să facă planuri cum să scape de Moise, conducătorul pe care îl alesese Dumnezeu.

Ei ar fi trebuit să știe care sunt consecințele. Ce i-a spus Dumnezeu odată unei persoane care a vorbit împotriva lui Moise? **Numeri 12:6-8**

LUNI

Core a fost cel care a început să plănuiască revolta la adresa lui Moise și a lui Dumnezeu. Chiar dacă Dumnezeu îi alesese pe bărbații din seminția lui să lucreze la cortul întâlnirii, el nu era mulțumit cu ocupația lui. Era invidios pe Aaron. De ce îi alesese Dumnezeu pe bărbații din familia lui Aaron să fie preoți? Și Core voia să fie preot.

La început, Core a vorbit pe ascuns lucruri rele despre Moise și Aaron. Apoi a vorbit cu doi dintre prietenii lui, Datan și Abiram, care aveau corturile lângă al

lui. Și, chiar dacă erau deja conducători ai semințiilor lor, Datan și Abiram au fost de acord cu Core. S-au gândit că e o idee bună să schimbe modul lui Dumnezeu de a-i conduce pe israeliți și planul Lui de închinare la cortul întâlnirii.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Acum, Core avea mai mult curaj să vorbească despre ideile lui și le-a împărtășit câtorva oameni importanți. În cele din urmă, 250 de conducători i s-au alăturat în răscoala lui împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise și Aaron.

Core îi invidia pe Moise și pe Aaron. Nu îi plăcea că Dumnezeu îi onorase pe ei atât de mult și nu era mulțumit de lucrarea pe care Dumnezeu i-o încredinșase lui. Biblia spune că invidia este mai rea decât mânia. **Proverbele 27:4** Vom descoperi de ce, studiind mai departe istoria lui Core.

Acum Core era gata să vină cu planul lui în fața israeliților. Oare i se vor alătura în revolta lui împotriva lui Dumnezeu?

MARTI

Un levit pe nume Core a pornit o răscoală. Datan, Abiram și alți 250 de conducători au trecut de partea lui. Acum, ei erau gata să vorbească și cu restul poporului. Erau israeliții bucuroși și mulțumiți de data aceasta? O, nu! Ei erau foarte nemulțumiți că trebuiau să stea în deșert timp de 40 de ani.

Core le-a spus oamenilor minciuni – exact ce voiau ei să audă. Le-a spus că ei erau de fapt oameni buni și că toate necazurile lor veniseră din cauza lui Moise și Aaron. Dacă ar fi reușit să scape de Moise și de Aaron, atunci totul ar fi fost mult mai bine – mai ziceau ei. De exemplu, dacă ar fi fost conducătorul lor, Core nu le-ar fi vorbit întruna despre păcatele

lor, ci le-ar fi spus despre lucrurile bune pe care le făceau. Și așa ar fi ajuns în Canaan.

Multora din popor le-a plăcut ce spunea Core și sperau ca planul lui să funcționeze. Dar alții nu i-au crezut minciunile. Ei și-au amintit cât de bun și răbdător era Moise și că Dumnezeu era adevăratul lor conducător.

Când a aflat ce făcea Core, Moise s-a așezat în genunchi, cu fața la pământ și s-a rugat Domnului în tăcere. Ca întotdeauna, Dumnezeu l-a ajutat să-și dea seama ce să facă.

Ce i-a spus Moise lui Core? **Numeri 16:8-11** Moise a trimis după Datan și Abiram. Cum au răspuns ei la mesajul lui? **Vers. 12-14**

Oamenii au auzit răspunsul lor obraznic, fără respect. Ce s-a întâmplat după aceea?

MIERCURI

Datan, Abiram și cei 250 de lideri se alăturaseră răscoalei lui Core. Și mulți alții au fost de acord cu el și voiau să scape de

Moise. A fost o criză cumplită.

Dumnezeu l-a ajutat pe Moise să-și dea seama cum să procedeze. El le-a spus lui Core și prietenilor lui să vină la sanctuar în dimineața următoare. Dumnezeu Însuși avea să le arate pe cine alesese El conducători. Oamenii au avut toată noaptea la dispoziție să se gândească la păcatele lor și să se pocăiască, dar nu, nu s-au pocăit.

În dimineața următoare, Core i-a condus la cortul întâlnirii pe cei 250 de adepți ai lui. Tot poporul s-a adunat și aștepta să vadă ce urma să se întâmple. Unii sperau să câștige Core. Datan și Abiram

nu l-au ascultat pe Moise și au rămas la corturile lor, iar Core s-a dus și el.

Slava lui Dumnezeu a strălucit deasupra sanctuarului, arătând prin aceasta că nu Îi plăcea faptul că poporul se răzvrătea împotriva liderilor pe care El îi alesese. Apoi, Moise a mers la corturile lui Core, Datan și Abiram să-i avertizeze pentru ultima dată. Încă nu era prea târziu ca ei să-I spună lui Dumnezeu că le părea rău.

Cât de îndurător este Dumnezeu nostru! O, cât de mult Își dorea El să-i ierte! Dar ei au refuzat cu încăpățănare să se pocăiască.

Israelii stăteau prin apropiere și priveau. Ce le-a spus Moise? **Numeri 16:26** Oamenii au ascultat imediat. Core, Datan și Abiram au fost lăsați singuri cu familiile lor. Aveau ei să ia aminte la avertizare și să se pocăiască? Mai aveau încă timp.

Joi

Core, Datan și Abiram stăteau lângă corturile lor în timp ce Moise îi avertiza pentru ultima oară. Ce au spus ei? **Numeri 16:27-30**

Când Moise a terminat de vorbit, s-a întâmplat exact așa cum spusese el. Pământul s-a deschis, s-a făcut o groapă mare, iar oamenii au căzut în ea. Apoi, groapa s-a închis și ei nu mai erau.

Dumnezeu le-a îngăduit celor 250 de lideri să vadă ce li s-a întâmplat lui Core, Datan și Abiram. Dar ei refuzau în continuare să se pocăiască. Așa că un foc a ieșit din stâlpul de nor și i-a omorât și pe ei. Israelii, simțindu-se vinovați și fiind foarte speriați, au fugit la corturile lor.

Dumnezeu le demonstrase că Moise avea dreptate, iar Core greșise, și le dăduse israeliților mai mult timp să dea dovadă de părere de rău, deoarece Core îi înșelase, adică îi minșise. Nu-i așa că Dumnezeu este foarte răbdător?

Dar, chiar dacă le era frică, lor nu le părea rău că plănuiseră să scape de Moise și de Aaron. Ce s-a întâmplat a doua zi? **Vers. 41**

Păcatul le tulburase atât de mult mintea încât pe Core și pe prietenii lui îi considerau oamenii lui Dumnezeu. Ca să fie iubitor și drept, Dumnezeu a trebuit să oprească această revoltă. Slava lui Dumnezeu a strălucit din nou din cortul întâlnirii. El a trimis o boală contagioasă și mai mulți israeliți au murit. Moise și Aaron s-au rugat pentru popor și boala a încetat.

Nu-i așa că nemulțumirea și neascultarea de Dumnezeu sunt un păcat foarte grav?

Vineri

Fiecare israelit știa acum cu certitudine că Dumnezeu îl alesese pe Moise să fie conducător. Dar cine trebuia să fie marele-preot?

Dumnezeu îl alesese deja pe Aaron, dar, din cauza revoltei lui Core, urma să le arate din nou pe cine alesese. Ce i-a spus El lui Moise să facă? **Numeri 17:2-4**

Câte un bărbat din fiecare trib, sau seminție, și-a scris numele pe câte un toiag, pe care i l-a dat lui Moise, iar el le-a pus pe toate 12 în cort.

Cum avea să demonstreze Dumnezeu pe care bărbat îl alesese? În noaptea aceea, ceva uimitor urma să se întâmple cu unul dintre toiage. **Vers. 5**

În dimineața următoare, Moise a scos din sanctuar toiagele și le-a arătat poporului. Mai exista acum vreun dubiu în legătură cu cel pe care îl alesese Dumnezeu?

După ce toți oamenii au văzut toiagul lui Aaron înflorit și cu migdale coapte pe el, Dumnezeu i-a spus lui Moise să-l pună înapoi în cort. Dumnezeu voia ca toiagul să fie păstrat, astfel ca nimeni să nu se mai îndoiască de faptul că Aaron trebuia să fie marele-preot.

Povestirea de săptămâna aceasta este foarte tristă, dar ne ajută să înțelegem cât de greșită este dorința de a fi mai presus de alți oameni și ce lucru rău este să acționăm împotriva conducătorilor aleși de Dumnezeu. Să nu facem niciodată astfel de lucruri!

TEXT DE MEMORAT

„Faceți toate lucrurile fără cârtiri
și fără șovăieli.”
(Filipeni 2:14)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, am învățat că este un lucru foarte grav să fiu încăpățânat. Aleg să îi ascult pe părinții mei și să vorbesc întotdeauna frumos despre conducători. Te rog, ajută-mă să ascult cu bucurie și să nu mai fiu nemulțumit! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Ce este răzvrătirea, sau revolta? Poate și un copil să se răzvrătească?

De ce este Dumnezeu atât de răbdător cu oamenii obraznici? Își dorește El ca ei să regrete ce-au făcut și să aleagă să facă ce e bine?

De ce au murit Core, Datan și Abiram? Ce li se va întâmpla oamenilor care vor repeta păcatul lor?

Când ascuți de părinții tăi înseamnă că ascuți și de Dumnezeu?

E bine ca oamenii să spună lucruri urâte despre conducătorii aleși de Dumnezeu sau să râdă de ei?

E bine să ascuți de cei care spun lucruri urâte despre părinți, despre pastor sau despre profesori?

STUDIU SUPLIMENTAR

Numeri 14:39-45; 16; 17

Patriarhi și profeți, capitolul 35

UN BOLNAV A FOST AJUTAT

Seria Micuța Amy: India (VIII). De Amy Sherrard

În miez de noapte, un bărbat indian foarte bogat a trimis pe cineva să-i cheme pe părinții lui Amy. Servitorul lui a spus că stăpânul său era pe moarte.

— Doctorul nu știe cum să-l ajute, iar el va muri dacă nu intervine cineva, le spuse el.

Mami a chemat-o pe Diaby ca să stea cu Amy până la întoarcerea lor. Apoi și-a luat trusa de prim-ajutor și, împreună cu Tati, s-au grăbit spre casa omului bogat. În timp ce mergeau, se rugau.

Când au ajuns, Mami s-a uitat la omul bogat și și-a dat seama că era foarte palid și aproape inconștient. Doctorul lui îngrijorat era încă acolo și le-a spus că stăpânului îi curgea foarte mult sânge pe nas. Deja pierduse atât de mult sânge încât, dacă sângerarea nu înceta, probabil avea să moară.

Mami se ruga în continuare ca Dumnezeu să-i arate ce să facă.

— Pot să încerc să opresc sângerarea? îl întreabă ea pe doctor, care îi dădu aprobarea.

Mami a pregătit un medicament special, pe care l-a pulverizat în nasul omului bogat, iar hemoragia s-a oprit imediat. Au așteptat cu toții plini de îngrijorare, însă sângerarea nu s-a mai declanșat. Cât de recunoscător a fost omul acela! Și la fel și doctorul. Tati și Mami i-au spus că Dumnezeu o ajutase pe Mami să știe ce să facă.

După câteva zile, un alt servitor din casa omului bogat a venit la părinții lui Amy. El ducea pe cap o tavă mare și frumoasă cu fructe delicioase și alte bunătăți din India. Era modul omului bogat de a le mulțumi că îi salvaseră viața. Dar Mami

i-a reamintit că de fapt Dumnezeu o ajutase să-și dea seama cum să intervină.

Înainte ca tatăl lui Amy să cumpere o mașină, familia mergea cu trenul la biserică. Toți oamenii din biserică aceea vorbeau limba engleză, așa că Tati nu trebuia să învețe nicio limbă care se vorbea în India. Mami era instructoare la Școala de Sabat, iar Tati predica.

Pe drumul de la gară la biserică trebuiau să traverseze un pod lung. De o parte și de alta a podului erau mulți cerșetori săraci, murdari și zdrențuroși. Arătau și miroseau îngrozitor în timp ce strigau la trecători și își întindeau mâinile ca să cerșească bani.

Mulți dintre ei aveau lepră, iar pe vremea aceea nu exista niciun leac pentru lepră. Această boală înspăimântătoare făcea ca, la un moment dat, cel afectat să-și piardă degetele și mâinile, degetele de la picioare și picioarele, precum și nasul și urechile. Dacă se atingeau de leproși, și alți oameni puteau să ia lepra de la ei.

Lui Amy și părinților ei li se făcea întotdeauna milă de acei sărmani cerșetori. Și-ar fi dorit să existe o modalitate de a-i curăța pe toți și a le îngriji rănilor. Ei știau că, atunci când a fost pe pământ, Isus a vindecat mulți leproși. Știau că El a murit pentru fiecare din ei. Cât de mult își doreau ca fiecare cerșetor să știe lucrul acesta!

photo © runran; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

O GREȘEALĂ TRISTĂ

Când îi spunem că ne pare rău pentru greșelile noastre, Dumnezeu ne iartă. Dar în continuare se pot întâmpla lucruri triste din cauza păcatului nostru.

DUMINICĂ

Fiindcă nu L-au crezut și nu L-au ascultat pe Dumnezeu, israeliții au fost nevoiți să stea în deșert 40 de ani. Biblia ne povestește cum a avut grijă Dumnezeu de ei în tot acest timp. **Neemia 9:16-21**

În cei 40 de ani prin pustiu, oamenii bătrâni au murit, iar copiii au crescut și au ajuns bărbați și femei adulți.

Când cei 40 de ani erau pe sfârșite, israeliții și-au așezat iarăși tabăra într-un loc din care puteau vedea dealurile Canaanului. Nu mai era mult și puteau să-și cultive propriile grădini și să locuiască în case, nu în corturi.

Într-o zi, Moise i-a spus poporului că urmau să treacă prin țara Edomului. Edomul era un loc în care trăiau oamenii care se trăgeau din familia lui Esau. Acolo era mâncare și apă din abundență, iar israeliții puteau cumpăra ce aveau nevoie.

Timp de 40 de ani, Dumnezeu făcuse să țâșnească apă dintr-o stâncă din apropierea taberei israeliților. Dar acum, El făcuse ca izvorul să se oprească. De ce?

Dumnezeu îi puna la încercare pe israeliți înainte să intre în Canaan. Se vor încrede ei în Dumnezeu sau se vor plânge cum au făcut părinții lor? Ce au făcut?

Numeri 20:3-5

În loc să ceară ajutor de la Domnul, ei s-au plâns exact cum au făcut și părinții lor. Cât de dezamăgiți au fost Moise și Aaron și cât de trist trebuie să fi fost și Dumnezeu!

LUNI

Dumnezeu i-a supus pe israeliți unui test ca să vadă dacă se vor încrede în El sau nu. A oprit apa care curgea din stânca de lângă tabăra lor. Au trecut ei testul sau l-au picat? L-au picat, nu-i așa? Au fost nemulțumiți, au bombănit și l-au învinovățit pe Moise că îi adusese în pustiu ca să moară.

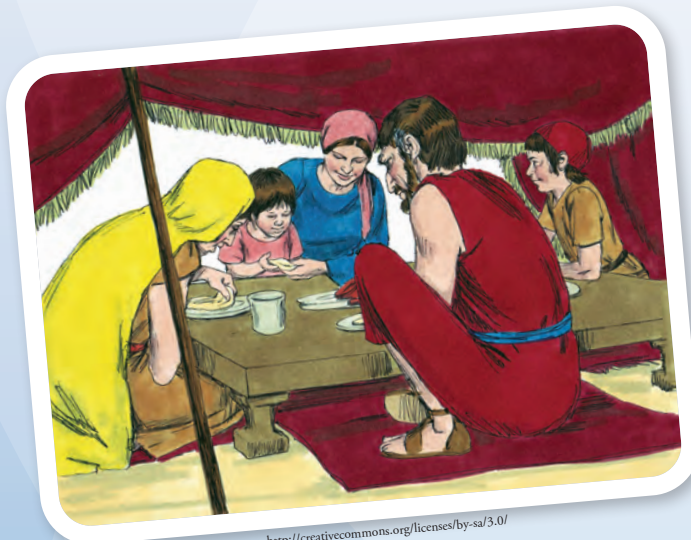
Dar Moise și Aaron nu au uitat să se roage lui Dumnezeu și să Îi ceară ajutorul. Ce le-a spus Dumnezeu să facă? **Numeri 20:7,8**

Mai demult, Dumnezeu îi spusese lui Moise să lovească stânca cu un toiag. De data aceasta însă, Dumnezeu i-a spus să-i vorbească stâncii și apa urma să iasă din ea. Cuvintele au o mare forță când le folosește Dumnezeu, nu-i așa?

Moise și Aaron erau de-acum în vârstă. Ca lideri aleși de Dumnezeu, munciseră din greu mulți ani. Timp de 40

de ani îi auziseră pe israeliți plângându-se și fiind nemulțumiți. Acum, până și Moise își pierduse răbdarea.

Supărat din cauza modului în care israeliții se purtaseră cu el, Moise i-a adresat cuvinte pline de mânie poporului care se adunase în jurul stâncii.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

— Ascultați aici, răzvrătiților! a strigat el. Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?

Apoi, în loc să-i vorbească stâncii, așa cum spusese Dumnezeu, Moise a lovit-o de două ori cu toiagul.

Este bine să vorbim când suntem furioși, chiar și atunci când cineva ne-a făcut ceva rău?

MARTI

Moise își pierduse răbdarea și a spus cuvinte furioase. A lovit stânca, deși Dumnezeu îi spusese să-i vorbească.

Dumnezeu a făcut ca apa să țâșnească din stâncă, dar nu a fost mulțumit de purtarea lui Moise și Aaron. Chiar dacă păcatul lor nu fusese ceva plănuțit, așa cum fusese păcatul lui Core, tot păcat era și Dumnezeu nu putea să-l scuze. De fapt, întrucât Moise și Aaron erau conducători, păcatul lor era și mai grav. Și toți israeliții văzuseră ce au făcut ei.

Și poporul era vinovat. **Psalmii 106:32,33** Dar nici chiar acest lucru nu reprezenta o scuză pentru ca Moise să păcătuiască. Dacă ar fi continuat să se încreadă în Dumnezeu, El l-ar fi ajutat să aibă răbdare.

În plus, Moise spusese: „Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?” Moise făcuse să curgă apă din stâncă? Nu, Dumnezeu scosese apă din stâncă.

Iar Moise lovise stânca în loc să-i vorbească. Stânca aceea îl reprezenta pe Isus. Faptul că stânca fusese lovită deja o dată arăta că Isus urma să moară o singură dată ca să plătească pentru păcatele noastre. Iar faptul că a doua oară Moise doar trebuia să-i vorbească stâncii însemna că noi trebuie doar să vorbim cu Isus în rugăciune, iar El ne va răspunde. Dar Moise stricase frumoasa lecție.

Este ușor să spunem și să facem lucruri greșite când suntem supărați? Ce ar fi mai bine să facem în loc să ne înfuriem? **Proverbele 15:1; Romani 12:21**

MIERCURI

Moise și Aaron s-au lăsat pradă ispitei și au păcătuțit în fața tuturor israeliților. Acum, Dumnezeu le-a spus care avea să fie pedeapsa lor.

Numeri 20:12

Ei se simțeau foarte rău din cauza a ceea ce făcuseră. Cu umilință, s-au rugat și I-au spus lui Dumnezeu că regretau foarte mult. Dumnezeu i-a iertat, dar nu le-a schimbat pedeapsa. El nu-i putea lăsa să intre în Canaan, pentru că israeliții trebuiau să vadă cât de rău este cu adevărat păcatul.

Moise nu și-a ascuns pedeapsa de israeliți, ci le-a spus ce îi comunicase Dumnezeu și motivul pentru care fusese și el pedepsit. Le-a explicat că pedeapsa lui ar trebui să fie o avertizare pentru ei să nu se plângă.

Poporul a mers iarăși mai departe spre Canaan. Cu toții sperau că vor trece prin Edom, pentru că era cea mai scurtă rută spre Canaan. Moise i-a trimis un mesaj regelui Edomului, prin care îi cerea permisiunea de a trece prin țara lui. Dar împăratul a refuzat să îi lase să treacă.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Moise a trimis un al doilea mesaj, precizând că doar vor merge pe drum și vor plăti pentru mâncarea sau apa pe care le vor lua. Și iarăși regele a refuzat și a trimis soldați să păzească țara. Acum, israeliții trebuiau să meargă pe un drum mai lung care înconjura Edomul.

Ce s-a întâmplat în timp ce mergeau prin deșertul din jurul Edomului? **Numeri 21:4,5**

De data aceasta, israeliții s-au plâns până și de lucrurile bune pe care Dumnezeu le făcea pentru ei. Ce trist!

JOI

Israeliții uitaseră ce făcea Dumnezeu pentru ei. El le dăduse în fiecare zi hrană și apă, precum și umbră în timpul zilei și căldură în timpul nopții prin stâlpul de nor. Și în fiecare zi îngerii îi protejaseră de animalele sălbatice și de șerpii veninoși.

Ca să-i facă să-și dea seama cât de mult îi iubea și cât de multă grijă avusese de ei, Dumnezeu nu i-a mai ferit de numeroșii șerpi care trăiau în deșert.

Dintr-odată, șerpii au început să-i muște pe israeliți. Mușcătura lor dura ca o arsură și cine era mușcat murea în scurt timp. Toți erau foarte, foarte speriați.

În această situație dificilă, poporul și-a adus aminte de Dumnezeu. A conștientizat că păcătuise prin faptul că se plânsese atât de mult, când Dumnezeu, de fapt, avusese grijă de el.

Israeliiții au alergat repede la Moise după ajutor. Ce i-au spus? **Numeri 21:7**

Moise s-a rugat pentru popor și Dumnezeu i-a spus ce să facă. **Vers. 8**

Moise a făcut șarpele de bronz, sau de aramă, exact așa cum spusese Dumnezeu și l-a pus pe un băț înalt,

astfel ca oricine din tabără să îl poată vedea. Le-a spus israeliților că toți cei mușcați de șerpi trebuiau să privească la șarpele de aramă.

Ce s-a întâmplat cu cei care au ascultat? **Vers. 9** S-au vindecat. I-a vindecat șarpele de aramă? Atunci cine? Vom învăța despre aceasta mâine.

VINERI

Niște șerpi veninoși îi mușcau pe israeliți. Mulți muriseră deja. Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă un șarpe de aramă și să-l pună pe un stâlp de lemn. Oricine se uita la el era vindecat pe loc.

Era mare forfotă în tabără. Aproape în fiecare cort era cineva fie mort, fie pe moarte. Mămicile și tăticii își duceau repede copilașii bolnavi la intrarea în cort și îi îndreptau cu fața spre șarpele de aramă: „Uită-te la șarpe! Uită-te la șarpe!” le spuneau ei. Alții își implorau părinții, frații, surorile și prietenii care erau pe moarte să facă ceea ce spusese Dumnezeu și să privească la șarpele de aramă.

Oamenii bolnavi care L-au crezut pe Dumnezeu au ascultat și s-au uitat la șarpele de aramă, iar Dumnezeu i-a vindecat imediat.

Dar unii nu au crezut ce spusese Dumnezeu. Nu au crezut că șarpele de aramă putea să îi ajute, așa că nu s-au uitat la el. Crezi că s-au vindecat? Nu.

Mulți ani mai târziu, când a locuit acolo, Isus a vorbit despre această întâmplare și despre semnificația ei importantă. Să citim despre ea în **Ioan 3:14-16**.

Isus vrea ca noi să privim la El și să trăim pentru totdeauna. Dacă facem așa, El ne va vindeca de rănilile și de moartea cauzate de păcat.

Acum nu Îl putem vedea pe Isus. Atunci cum să ne uităm la El? Citind Biblia, rugându-ne, crezând în El și făcând din toată inima ceea ce spune El. Vei face toate aceste lucruri?

TEXT DE MEMORAT

„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

(Ioan 12:32)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, nu vreau să mă plâng! Ajută-mă, Te rog, să spun doar cuvinte frumoase! Îți mulțumesc pentru părinții mei, pentru mâncare și pentru povestirile din Biblie! Ajută-mă să mă gândesc la Tine și să cânt cântece vesele, nu să fiu nemulțumit! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Ce este aceea o consecință?

Există mereu consecințe când faci ceva greșit?

Ar trebui să te enervezi când cineva nu se poartă frumos cu tine?

Dacă Dumnezeu ne iartă atunci când ne cerem iertare, de ce mai există totuși consecințe?

Este un lucru greșit să ne plângem și să fim nemulțumiți?

Ce ar trebui să faci în loc să te plângi atunci când nu îți place ceva?

Cum putem „privi” la Isus dacă nu Îl putem vedea?

STUDIU SUPLIMENTAR

Numeri 20:1-21; 21:1-9

Patriarhi și profeți, capitolele 36 – 38

Istoria mântuirii, capitolul 21

PĂPUȘA MĂTUȘII DOWLING

Seria Micuța Amy: India (IX). De Amy Sherrard

Amy nu avea niciun frățior sau surioară și nu erau nici alți copii care să se joace cu ea. Dar avea o mulțime de „mătuși” și de „unchi”.

Primul Crăciun pe care Amy și-l amintește a fost acela când Unchiul George și Mătușa Dowling au venit acasă la ei. Unchiul George fusese pe vaporul cel mare cu care veniseră în India, iar micuța Amy nu l-a uitat niciodată.

Mătușa Dowling era o asistentă medicală din Australia care o iubea foarte mult pe micuța Amy. Ea era singura mătușică ce știa cum să-i descurce părul cel des fără ca pe Amy să o doară.

— Unde agățați de obicei cizmulița în care Amy primește cadouri? o întrebă Unchiul George pe Mami cu o zi înainte de Crăciun.

Mami nu prea știa ce să spună.

— Îi dăm întotdeauna lui Amy câteva cadouri de Crăciun, dar nu a avut niciodată o cizmuliță agățată undeva.

— Hai ca anul acesta să agățăm fețe de pernă în loc de cizmulițe, zise Unchiul George. Oricum, cado-ul meu este prea mare ca să încapă într-o cizmuliță.

Zis și făcut! În noaptea următoare au legat niște fețe de pernă deasupra patului lui Amy.

Dimineața, când a deschis ochii, primul lucru văzut de Amy a fost fețele de pernă pline de cadouri. Mami i-a spus că mai întâi trebuiau să facă altarul de dimineață și să mănânce, apoi să le deschidă, iar Amy abia aștepta.

În sfârșit a sosit și clipa să descopere ce era în acele fețe de pernă. Amy a ales să deschidă mai întâi cutia cea mai mare, iar Unchiul George s-a bucurat să o audă spunând:

— O, este un ursuleț de pluș!

S-a uitat la Unchiul George și apoi a alergat și l-a îmbrățișat. Era primul ei ursuleț de pluș și cât de mult îi plă-

cea! Următorul cadou mare a fost din partea mătușii Dowling.

— Deschide cutia cu mare atenție, îi spuse ea lui Amy.

Și Amy așa a făcut. Multor fete le place să se joace cu păpușile și Amy primise și ea păpuși, dar nu îi plăcuse niciodată cu adevărat să se joace cu ele. Îi plăceau cartea cu poze, jucăriile cu piese de construit și tricicleta, mai mult decât orice. Dar ceea ce a văzut în cutie a făcut-o să caște ochii mari și să-i apară un zâmbet mare pe fața ei micuță.

— O, este o păpușă-asistentă, exact ca mătușa Dowling! zise ea încet. O, ce frumoasă e!

Amy a luat cu grijă păpușa din cutie și a ținut-o în așa fel ca toți să o vadă.

Mătușa Dowling o îmbrăcase pe frumoasa păpușă ca o asistentă. Avea până și o bonetă de asistentă pe cap. Și, mai presus de toate, avea ochi care se închideau și se deschideau. Avea corpul umplut cu materiale moi, dar capul i se putea rupe ușor dacă păpușa cădea pe jos.

Mătușa Dowling era foarte încântată că lui Amy îi plăcea cadoul de la ea. Amy a ținut-o întotdeauna într-un loc la vedere, dar niciodată nu s-a jucat cu ea pentru că nu voia să i se întâmple ceva păpușii. Ori de câte ori se uita la ea sau o ținea în brațe, Amy își amintea de clipele fericite petrecute împreună cu una dintre „mătușile” ei preferate.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

BALAAM, PROFETUL CEL LACOM

Chiar și un singur păcat, dacă îl nutrim, ne va distruge și îl va lăsa pe Satana să ne controleze viața. Trebuie să îi permitem lui Dumnezeu să ne ajute să renunțăm la fiecare păcat în parte.

DUMINICĂ

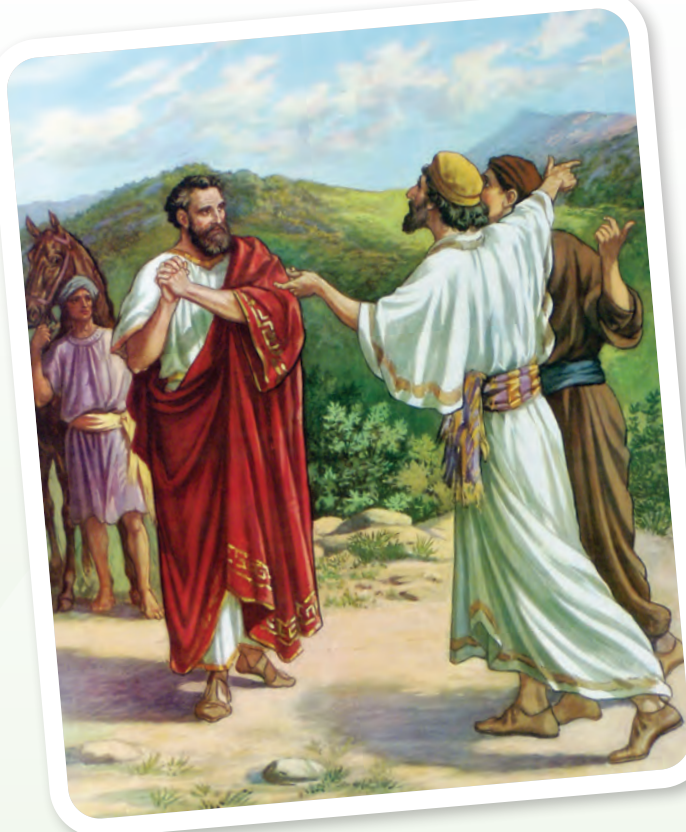
Ți amintești cum i-a salvat Dumnezeu pe israeliți de șerpii din deșert? El i-a spus lui Moise să facă un șarpe de aramă și să-l pună în vârful unei prăjine. Ce trebuiau să facă oamenii ca să fie vindecați? Era foarte simplu. Ei doar trebuiau să se uite la șarpele de aramă și se făceau bine. Dar șarpele era cel care îi vindeca? Nu, ci Dumnezeu.

Din lecția de săptămâna aceasta aflăm că israeliții mai aveau puțin până să intre în Canaan. Dacă ei se încredeau în Dumnezeu și Îl ascultau, Dumnezeu îi ajuta și îi proteja. Israelii se confruntaseră cu armatele a două popoare rele și Dumnezeu îi ajutase să câștige de fiecare dată.

Acum, ei își așezaseră tabăra lângă râul Iordan, aproape de țara Moabului. Cum crezi că se simțeau moabiții când îi vedeau pe israeliți că locuiau lângă țara lor? **Numeri 22:2,3**

Lui Balac, regele moabiților, i-a venit o idee. S-a hotărât să-l roage pe Balaam să-i blesteme pe israeliți. Știi ce este acela un blestem? Un blestem reprezintă niște cuvinte spuse împotriva cuiva pentru a-l speria și a-l răni. Dar blestemele nu îi pot afecta pe oamenii care Îl iubesc și Îl ascultă pe Dumnezeu.

Regele Balac i-a chemat pe slujitorii lui și i-a trimis departe, acasă la Balaam, cu următorul mesaj: „Te rog, grăbește-te să vii în Moab și să-l blestemi pe poporul lui Dumnezeu.”

Cândva, Balaam fusese profetul lui Dumnezeu. Oare va accepta el să-l blesteme pe Israel?

LUNI

Regelui Balac îi era frică de israeliți pentru că Dumnezeu îi ajuta, așa că și-a trimis slujitorii să-l roage pe Balaam să-i blesteme.

A fost o călătorie lungă din Moab până acasă la Balaam. Slujitorii lui Balac au traversat munți înalți și nisipuri fierbinți din deșert până la casa lui Balaam. Când în sfârșit l-au găsit pe Balaam, ce i-au spus slujitorii? **Numeri 22:6**

Balaam se considera un profet al lui Dumnezeu, dar, în realitate, el iubea mai mult banii decât pe Dumnezeu. El ar fi fost în stare de orice – chiar și să păcătuiască – pentru a face rost de bani. Aceasta înseamnă să nu respectăm porunca a zecea. **Exodul 20:17**

Vom vedea cum viața lui Balaam a fost distrusă pentru că nu l-a lăsat pe Dumnezeu să-l ajute să renunțe la acest păcat.

În timp ce îi asculta pe mesagerii regali, Balaam știa că ar fi trebui să spună „Nu!” imediat. Dumnezeu nu voia ca el să-l blesteme pe poporul Lui. Dar, cu cât se gândea mai mult la banii și la cadourile pe care slujitorii erau dispuși să i le ofere, cu atât mai mult Balaam și le dorea.

Balaam le-a cerut trimișilor regali să rămână peste noapte. Avea să-L întrebe pe Dumnezeu și să le dea un răspuns în dimineața următoare. Ce lucru nesăbuit – să-I ceară voie lui Dumnezeu să facă ceva ce știa că era greșit!

În noaptea aceea, Dumnezeu i-a vorbit lui Balaam. Ce i-a spus? **Numeri 22:12** A doua zi, Balaam era tare supărat când i-a trimis pe solii lui Balac înapoi acasă la ei. Oh, cât de mult își dorea acei bani!

MARTI

Când au ajuns în Moab, slujitorii i-au spus regelui că Balaam a refuzat să vină și să-l blesteme pe poporul Israel. Balac s-a gândit că Balaam dorea mai mulți bani, așa că a trimis înapoi, la casa lui Balaam, mai mulți slujitori, cu și mai mulți bani. Ei i-au cerut din nou să vină în Moab și să-l blesteme pe Israel.

Și iarăși Balaam știa că ar fi trebuit să refuze imediat. Dar le-a spus mesagerilor că urma să-L întrebe pe Dumnezeu ce părere avea. Voia Balaam cu adevărat să-L asculte pe Dumnezeu? Sau voia doar permisiunea lui Dumnezeu să facă ce voia el? Ce i-a spus Dumnezeu lui Balaam de data aceasta? **Numeri 22:20**

Slujitorii lui Balaam erau supărați că lui Balaam îi lua atât de mult timp să le dea un răspuns. Erau siguri că Balaam avea să refuze și de data aceasta, așa că au plecat fără ca nici măcar să-și ia rămas-bun de la el. Acum Balaam nu mai avea nicio scuză ca să nu asculte de Dumnezeu.

Când a aflat că ei au plecat, Balaam s-a supărat foarte tare. Știi de ce? Pentru că îi era teamă că ratase șansa de a pune mâna pe toți acei bani. Așa că s-a urcat repede pe măgărița lui și a plecat spre Moab.

Balaam își călărise de multe ori măgărița, dar ceva era diferit în călătoria aceasta. Pe când Balaam mer-

gea pe măgărița lui, coborând pe drumul ce ducea spre Moab, dintr-odată, ea a ieșit de pe drum și a luat-o pe câmp. Ce pățise măgărița?

MIERCURI

Balaam era pe drum spre Moab, mergând călare pe măgărița lui supusă. Dar ea a ieșit de pe drum și a luat-o pe câmp. Care să fi fost problema? **Numeri**

22:23 Măgărița îl văzuse pe Îngerul Domnului, dar Balaam, nu. El nu voia să rateze șansa de a lua toți acei bani. A lovit-o pe sărmana măgăriță cu un băț până ce ea s-a întors pe drum.

Pentru un timp, Balaam și măgărița lui au mers mai departe. Dar, mai târziu, au ajuns într-un loc unde era câte un zid pe ambele părți ale drumului. Ce s-a întâmplat după aceea? **Versetele 24 și 25**

De data aceasta, nu mai era niciun câmp pe care să se întoarcă măgărița, așa că a încercat să treacă de Înger mergând cât mai lipită de zid. Măgărița s-a apropiat atât de tare de zid încât i-a zdrobit piciorul lui Balaam.

Din nou, Balaam nu l-a văzut pe Înger. De data aceasta, Balaam s-a enfuriat și mai tare și a lovit-o cu cruzime pe săraca măgăriță, forțând-o să meargă mai departe.

Apoi, Balaam și măgărița lui au ajuns într-un loc foarte strâmt. Îngerul stătea în mijlocul drumului, ținând o sabie în mână. Biata măgăriță l-a văzut pe Înger cu sabia Lui. Nu era niciun loc pe unde să treacă, așa că, tremurând de teamă, s-a culcat la pământ, chiar în mijlocul drumului.

JOI

Balaam cel neascultător mergea călare pe măgărița lui spre Moab ca să-l blesteme pe poporul lui Dumnezeu. El era lacom și voia cadourile bogate ale lui Balac, chiar dacă trebuia să nu asculte de Dumnezeu ca să le obțină.

Măgărița îl văzuse de trei ori pe Îngerul Domnului, care ținea o sabie în mână. L-a văzut Balaam pe Înger? Nu. A fost el bun cu măgărița? Nu. Era Dumnezeu mulțumit de ceea ce făcea Balaam? Nu.

Acum, măgărița stătea jos, în mijlocul drumului. Îl văzuse pe Înger și nu avea pe unde să treacă. Balaam s-a mâniat foarte tare și și-a pierdut controlul. Și-a bătut măgărița cu toiagul, cu și mai multă cruzime decât înainte.

Ce a făcut Dumnezeu ca să-l ajute pe Balaam să-și dea seama cât de mult greșea că nu asculta de Dumnezeu și îi făcea rău bieteii și nevinovatei măgărițe? **Numeri 22:28**

Măgărița a vorbit cu Balaam. Iar Balaam era atât de furios încât nici nu l-a surprins acest lucru. El i-a răspuns pur și simplu măgăriței, iar ea a vorbit iarăși. Ce și-au spus unul altuia? **Numeri 22:29,30**

Apoi, Dumnezeu l-a făcut pe Balaam să vadă ceea ce văzu-se măgărița, și anume pe Îngerul Domnului stând în drum cu sabia scoasă în mână. Ce uimit și speriat a fost Balaam! Atunci s-a aplecat și s-a aruncat cu fața la pământ. Ce i-a spus Îngerul Domnului? **Versetele 32 și 33**

VINERI

După ce Îngerul a vorbit cu Balaam, Balaam a spus că se va întoarce acasă. Dar Domnul l-a lăsat să meargă spre Moab, spunându-i să vorbească doar cuvintele lui Dumnezeu.

Când Balaam a ajuns în Moab, regele Balac s-a bucurat să-l vadă. Balac l-a dus pe Balaam într-un loc de unde se vedeau tabăra israeliților și cortul întâlnirii. Balaam a fost surprins să vadă cât de numeroși erau israeliții și că tabăra lor era atât de ordonată și de curată.

Când Balaam și-a deschis gura ca să-l blesteme pe Israel, au ieșit nu blesteme, ci binecuvântări. De ce? **Numeri 23:8,12**

Acest lucru s-a întâmplat de trei ori și regele Balac s-a supărat foarte tare. L-a trimis pe Balaam acasă, fără niciun ban. Ajuns acasă, Balaam a continuat să se gândească la bani. Cum putea oare să-i obțină?

Lăcomia fără limite a lui Balaam pusese complet stăpânire pe el și Satana l-a ajutat să nască o altă modalitate de a pune mâna pe banii pe care și-i dorea atât de mult.

Balaam știa că Dumnezeu îi ocrotea pe israeliți atâta timp cât ei Îl ascultau. Așa că Balaam a făcut un plan ca să-i ispitească pe israeliți să nu asculte de Dumnezeu.

Lui Balac i-a plăcut ideea și i-a chemat pe oamenii din Moab să ajute la realizarea planului.

În scurt timp, mulți israeliți se închinau la idoli și făceau lucruri rele.

Când și-au dat seama că nu au făcut bine, israeliții s-au pocăit. După mai mult timp, Dumnezeu i-a ajutat să câștige un război împotriva moabiților. În luptă a murit și Balaam împreună cu moabiții.

Cât de trist este faptul că Balaam a lăsat ca un singur păcat să îi distrugă întreaga viață!

TEXT DE MEMORAT

„Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare.”
(Proverbele 22:1)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, nu vreau să fiu ca Balaam! Aleg să Te iubesc pe Tine mai mult decât orice. Vreau să ascult voios de părinții mei, dar nu voi reuși fără ajutorul Tău. De aceea, Te rog, ajută-mă să ascult! Îți mulțumesc! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

L-a iubit Balaam pe Dumnezeu? De unde îți dai seama că nu L-a iubit?

Tu Îl iubești pe Dumnezeu? Cum știi sigur? Există vreun lucru pe care vrei să-l faci în loc să-L ascuți pe Dumnezeu?

Ești bun și blând cu animalele?

Ești bucuros să ascuți? Sau te bosumfli și ești nemulțumit?

Te enervezi când nu obții ce vrei?

Dacă ții chiar și la un singur păcat, îți va distruge el viața?

De ce ar trebui să spunem „Nu!” imediat ispitei?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Numeri 21:21 – 25:18

Patriarhi și profeți, capitolele 39-41

ÎN EXCURSIE LA MUNTE

Seria Micuța Amy: India (X). De Amy Sherrard

Aproape nimănui nu-i plac zilele foarte călduroase. În Bombay, unde trăiau Amy și părinții ei, în fiecare zi era foarte cald. Misionarii erau bucuroși că puteau să meargă, pe rând, în câte un loc răcoros la munte, timp de patru săptămâni în fiecare an.

Munții se aflau la mare depărtare de marele oraș în care locuiau Amy și familia ei, așa că se mergea cu trenul până acolo. Era o călătorie lungă, dar familia lui Amy se bucura de fiecare clipă. Mami pregătea întotdeauna gustări delicioase pe care le mâncau în timp ce priveau la peisajul care le trecea prin fața ochilor. În fiecare gară în care trenul oprea erau indieni care le vindeau pasagerilor deserturi și ceai în tren. Tati nu cumpăra nimic, pentru că alimentele acelea nu erau sănătoase.

Pe măsură ce parcurgeau tot mai mult din drum, aerul devenea din ce în ce mai răcoros, deoarece locomotiva aceea pufăitoare de fum negru îi ducea mai sus și tot mai sus. În fiecare an, ei se amuzau încercând să vadă care dintre ei avea să găsească primul un brad care creștea pe munte.

Când, în cele din urmă, coborau din tren, se aflau încă la mulți kilometri depărtare de locul în care aveau să-și petreacă vacanța. Mulți oameni mergeau călare pe cal sau în ceea ce în Bombay se numea *dandee*. Aceasta arăta ca o mică barcă ce avea câte un băț lung la fiecare capăt și putea ține cu ușurință două persoane. Oamenii plăteau ca să fie transportați în acest fel. Doi bărbați apucau de o margine și alți doi, de cealaltă margine.

Lui Amy îi plăcea mai mult când Tati alegea un cal și îi dădea și ei voie să încalceze cu el. Îi plăcea mai mult să fie legănată încoace și-ncolo pe cal decât într-o *dandee*. Fiecare zdruncinătură o făcea pe Mami

să se simtă rău, așa că era foarte bucuroasă atunci când ajungeau, în sfârșit, la locul în care urmau să stea.

Când erau în vacanță, nimeni nu se grăbea. Mulți oameni foloseau bețe de drumeție – sau de trekking, cum se mai spune – când urcau sau coborau muntele, iar Amy avea și ea propriul băț. Cei din jur se amuzau când ea încerca să imite modul în care le foloseau adulții.

Uneori, dacă mergeau la cumpărături sau făceau o plimbare foarte lungă, Amy călătorea într-un coș *kundy*. Coșurile aveau aproximativ forma unui con de înghețată și încăpeau în ele multe produse cumpărate. Dar coșurile puteau să aibă în interior și o scândură pentru șezut, astfel încât copilașii puteau călători cu ele în loc să meargă pe jos. Bărbații le duceau în spate ca pe un rucsac.

Într-un an, când Amy și familia ei erau în vacanță, vremea s-a răcit foarte tare. Într-o dimineață, Mami a strigat:

— Amy, e timpul să te trezești! Ceva deosebit se întâmplă afară! Grăbește-te ca să nu pierzi!

— Ce se întâmplă? vru Amy să știe, în timp ce Mami o îmbrăca bine, dar Mami nu îi spunea.

— E o surpriză! O să vezi imediat despre ce este vorba, îi promise ea.

Amy îi auzea pe oamenii de afară vorbind și râzând. Când a ieșit și ea, Amy a făcut niște ochi mari în timp ce se uita în jur. Ce crezi că a văzut ea?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ÎN SFÂRȘIT, ÎN ȚARA PROMISĂ!

Nu există niciun lucru prea greu pentru Dumnezeu.
Dacă vom colabora cu El, Dumnezeu ne poate ajuta
în toate greutățile noastre.

DUMINICĂ

La scurt timp după istoria cu Balaam, Moise, conducătorul credincios al lui Dumnezeu, a murit. Israelii erau foarte triști când își aminteau cât de multe necazuri îi cauzaseră lui Moise, pentru că fusese ră de atâtea ori nemulțumiți și se plânseseră.

Iosua a devenit noul conducător al israeliților. Îți mai amintești ceva despre el? El a fost unul dintre cei doi spioni credincioși care dăduseră un raport bun despre Canaan, cu mulți ani înainte. Și, în timpul celor 40 de ani prin pustiu, el îl ajutase cu devotament pe Moise.

Când și-a început noua misiune, Iosua era îngrijorat. Responsabilitatea de a fi conducătorul poporului Israel era foarte mare. Știa că nu va putea face față de unul singur.

Dumnezeu știa că Iosua avea nevoie de ajutor, așa că, într-o zi, El i-a vorbit lui Iosua și l-a încurajat, pro-

mițându-i că va fi cu el la fel cum a fost cu Moise. Ce altceva i-a mai spus Dumnezeu? **Iosua 1:5-9**

Ierihonul era prima cetate pe care israeliții trebuiau s-o cucerească în Canaan. Era o cetate mare, cu ziduri groase și cu mulți soldați puternici. Era plină de oameni răi care se închinau la idoli și care îl urau pe Dumnezeu.

Iosua a trimis doi spioni să se uite la cetate și să aducă un raport despre ea. Ei au traversat tăcuți și cu mare grijă râul Iordan și au intrat în cetatea Ierihon. Oare au fost văzuți de cineva?

LUNI

Odată ajunși la Ierihon, cei doi spioni s-au dus în casa unei femei pe nume Rahav, a cărei casă era construită pe zidul cetății. Îți poți imagina un zid atât de mare încât o casă întreagă să fie construită pe el?

Spionii au avut mare grijă, dar cineva i-a văzut și i-a pârât regelui. Imediat, regele a trimis niște bărbați acasă la Rahav și i-au poruncit să-i scoată pe spionii israeliți.

Dar Rahav nu a făcut ce i s-a spus. Ea a crezut că Dumnezeu îi ajută pe israeliți, așa că s-a hotărât să îi salveze pe cei doi bărbați. I-a ascuns în grabă sub o grămadă de paie, pe acoperișul plat al casei ei.

Când soldații au plecat, Rahav a urcat pe acoperiș și a vorbit cu cei doi bărbați. **Iosua 2:9-11**

Înainte ca să-și ia rămas-bun, ea i-a rugat pe cei doi spioni să o salveze pe ea și pe familia ei când aveau să se întoarcă să cucerească Ierihonul. Spionii i-au promis că așa vor face, dacă ea avea să stea în casă împreună cu familia ei și dacă avea să lege o funie la fereastră.

Rahav a atârnat funia la fereastră ei și spionii s-au dat jos pe ea. După ce s-au ascuns în pădure timp de trei zile, aceștia s-au întors în tabăra israeliților și i-au dus lui Iosua un raport bun. Ei erau siguri că Dumnezeu avea să îi ajute, chiar dacă zidurile Ierihonului erau mari și soldații din cetate erau puternici.

MARTI

Între tabăra israeliților și cetatea Ierihon curgea Iordanul, un râu mare. Până și iarba și pomii mici de lângă râu erau acoperiți de apele sale învolburate. Fiindcă nu era niciun pod sau vreo barcă, era imposibil ca să-l traverseze atâta lume.

Iosua le-a spus israeliților să fie gata să traverseze râul. Ei trebuiau să pregătească hrană pentru trei zile, iar soldații să fie gata de luptă. A ascultat poporul? **Iosua 1:16,17**

Israelii au părăsit locul taberei lor și au coborât înspre râul Iordan. Privind la apa aceea mare și învolburată, știau că Dumnezeu avea să facă ceva minunat pentru a-i ajuta să o traverseze.

Iosua le-a spus israeliților să-și mărturisească toate păcatele pentru că ziua următoare Dumnezeu avea să facă o minune pentru ei. Apoi, Iosua le-a explicat că, mai întâi, aveau să meargă preoții care duceau chivotul. După aceea venea restul poporului. Dar nimeni nu trebuia să meargă prea aproape de chivot.

Dimineața, preoții care duceau chivotul au pornit spre râul Iordan. Poporul îi urma de departe. Israelii i-au privit pe preoți până ce aceștia au pus piciorul în apa care curgea.

Crezi că le-a trebuit mult curaj? Cine îi ajuta?

MIERCURI

De îndată ce preoții au pășit în râul Iordan, ceva minunat s-a întâmplat. Apa s-a oprit dintr-odată din curgerea ei. S-a adunat într-o parte și a continuat să curgă de cealaltă parte, lăsând albia uscată. Ca un baraj imens, invizibil, Dumnezeu a oprit apele acestui râu. Ce s-a întâmplat după aceea?

Iosua 3:17

Când ultima persoană a terminat de traversat albia Iordanului, preoții care duceau chivotul au traversat și ei. Imediat ce au pășit afară din râu, pe celălalt mal, apele au început să curgă iarăși în albie.

Iosua a clădit 12 pietre, pe care le-a luat din albia râului, ca un monument care să îi ajute pe toți israeliții să-și amintească ce făcuse Dumnezeu. Pietrele acelea aveau să-i ajute și pe părinți să îi învețe pe copiii lor despre Dumnezeu. **Iosua 4:21-24**

Nu mult după cele întâmplate, Iosua a ieșit puțin din tabăra israeliților. Avea nevoie să fie singur ca să îi ceară ajutorul lui Dumnezeu.

Pe când se ruga, Iosua a văzut la un moment dat un soldat înalt cu o sabie în mână. Era un dușman sau un prieten? Iosua l-a întrebat și soldatul i-a răspuns: „Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului și acum am venit.” Iosua a știut că Acela era Isus, Fiul lui Dumnezeu.

Iosua l-a întrebat: „Ce spune Domnul meu robului Său?” Este o întrebare bună pe care trebuie să o punem și noi?

JOI

Iosua a ascultat cu atenție în timp ce Conducătorul oștirii Domnului îi spunea cum să cucerească Ierihonul. Și Iosua a făcut exact cum i-a spus Isus.

După ce a adunat armata israelită, Iosua le-a spus tuturor despre planul lui Dumnezeu. O dată pe zi, timp de șase zile, ei trebuiau să înconjoare Ierihonul. Toți soldații trebuiau să rămână într-o tăcere desăvârșită. Singurele sunete trebuiau să fie cel făcut de picioarele lor și cel al trâmbițelor preoților. În a șaptea zi, ei aveau să înconjoare Ierihonul de șapte ori. După

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

a șaptea oară, preoții aveau să sune din trâmbițe, iar soldații, să strige tare. **Iosua 6:10**

Părea un plan ciudat, dar fiecare a făcut ce spusese Iosua. Mai întâi a pornit la drum o parte dintre soldații israeliți. Au urmat șapte preoți care sunau din trâmbițe. După ei au venit mai mulți preoți purtând haine lungi și ducând chivotul, după care venea restul armatei israelite.

Israelii înconjurau cetatea o singură dată în fiecare zi, timp de șase zile, și apoi se întorceau în tabăra lor. Îți poți imagina cum era să auzi sunetul constant făcut de picioarele israeliților mărșăluind și de trâmbițele din care sunau preoții?

Oamenii din Ierihon stăteau pe zidurile lor mari de piatră și se uitau la israeliți. Ce se întâmpla? Israelii aveau de gând să cucerească Ierihonul doar mergând în jurul cetății în fiecare zi? Ce avea să facă Dumnezeu?

VINERI

În fiecare zi, locuitorii Ierihonului se temeau și mai mult. Și-au amintit că Dumnezeu făcuse un drum prin Marea Roșie și prin râul Iordan și multe alte lucruri. Ei știau că El era adevăratul Dumnezeu, dar tot Îl urau.

În a șaptea zi, israelii au înconjurat cetatea de șapte ori exact așa cum le spusese Iosua. După a șaptea oară, toți s-au oprit din mers. Preoții au sunat tare din trâmbițe și soldații israeliți au strigat. Ce s-a întâmplat? **Iosua 6:20**

Oare soldații israeliți au făcut să se dărâme acele ziduri uriașe de piatră? Nu. Doar Dumnezeu a putut face așa ceva. Și, pentru că israelii se încredeau în El și Îl ascultau, El a putut să-i ajute.

Soldații israeliți au năvălit în cetate așa cum le spusese Dumnezeu să facă. Le-a fost ușor să câștige bătălia când Dumnezeu îi ajuta. Dar a fost o casă pe zid care nu s-a dărâmat.

Știi a cui era? Era casa lui Rahav – femeia amabilă care îi ajutase pe cei doi spioni și care crezuse că Dumnezeul israeliților era adevăratul Dumnezeu.

Ce era legată la fereastra ei? Funia roșie. Rahav era cu toată familia ei în casă. Fiindcă ea ascultase de cei doi spioni, toți membrii familiei ei și ea însăși au fost salvați. **Versetele 23 și 25**

Îi ajută Dumnezeu pe cei care se încred în El și Îl ascultă?

TEXT DE MEMORAT

„Domnul a făcut mari lucruri pentru noi și de aceea suntem plini de bucurie.”
(Psalmii 126:3)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc pentru această întâmplare care mă ajută să știu că Tu poți face orice! Te rog, ajută-mă să nu uit că Tu poți să ai grijă de mine! Te iubesc și Îți mulțumesc că mă iubești! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Poate Dumnezeu să facă orice? Este El la fel de puternic astăzi ca atunci când a oprit apele Iordanului?

Ne poate ajuta Dumnezeu când avem probleme mari? Ne va ajuta El și în micile noastre probleme?

Vrea Dumnezeu să ne amintim cum ne-a ajutat și apoi să le spunem și altora ce a făcut El pentru noi?

Ne ajută Dumnezeu întotdeauna când ne încredem în El și Îl ascultăm?

Este important să ascultăm chiar dacă nu înțelegem de ce?

Este Dumnezeu suficient de puternic ca să ne ajute să nu mai avem obiceiuri rele?

STUDIUL SUPLEMENTAR

Deuteronomul 31 – 34

Iosua 1 – 4; 5:13 – 6:27

Patriarhi și profeți, capitolele 42-45
(până la cucerirea cetății Ai)

Istoria mântuirii, capitolul 23

MĂTUȘA BRUCE

Seria Micuța Amy: India (XI). De Amy Sherrard

Micuța Amy și familia ei se aflau în vacanță la munte, unde era răcoare. Într-o dimineață, când Mami a dus-o pe Amy afară, au văzut amândouă ceva alb pe jos. Nu semăna cu niciun lucru de care să-și aducă aminte că l-ar fi văzut vreodată.

— Ce e asta? vru Amy să știe.

— Ia puțin în mână, îi spuse Mami și fetița așa făcu.

— E rece! spuse Amy, în timp ce scutura acel ceva din mână ei.

Mami îi spuse lui Amy că ninsese și plouase cu grindină în timp ce ei dormeau. Ceea ce se afla pe pământ avea să se topească la scurt timp, dar grămada albă de gheață amestecată cu zăpadă avea să dureze mai mult.

— Să facem niște înghețată! zise cineva și cu toții au fost de acord că era o idee grozavă.

Au găsit un instrument de făcut înghețată și, în scurt timp, doamnele misionare au făcut ceea ce părea a fi un lapte dens. L-au vărsat într-un recipient și au îndesat în jurul lui zăpadă și gheață amestecată cu sare.

Mami a spus că sarea făcea ca ceea ce era în vas să se transforme în înghețată. Bărbații au făcut cu rândul la rotirea mânerului, pentru ca ceea ce era înăuntrul să fie mestecat până ce devenea înghețată.

După puțin timp au decis să arunce o privire în recipient ca să vadă dacă conținutul se transformase în înghețată. Și se transformase! Și fiecare a savurat un desert minunat în ziua aceea.

Un alt lucru de care se bucurau cu toții în vacanță erau florile găsite în timpul plimbărilor. Într-o zi, Amy a cules atât de multe flori încât camera în care stătea arăta ca o florărie.

Cam la doi ani după ce părinții lui Amy au ajuns în India, Mătușa Bruce, o scumpă doamnă misionară, s-a îmbolnăvit foarte tare. Ea a stat acasă la Amy și părinții ei, iar Mami a avut grijă

de ea până ce a putut călători ca să petreacă vacanța la munte, unde era răcoare. Într-o zi, când Mami a

trebuit să plece pentru puțin timp, Diaby și Amy au rămas cu Mătușa Bruce.

Când s-a uitat la Mătușa Bruce, Amy a văzut cum lacrimile îi curgeau pe obraji.

— Mătușă Bruce, te doare foarte tare capul? întrebă fetița, iar Mătușa dădu din cap aprobator.

Micuța Amy s-a dus repede la baie și a udat o bucată de pânză, storcând-o cât de bine a putut ea. Apoi a pus-o pe fruntea Mătușii.

— Mami se va întoarce curând, îi spuse ea, și te va ajuta să te simți mai bine.

Mătușa Bruce îi zâmbi și îi mulțumi fetiței.

Dar nici aerul răcoros de munte nu a ajutat-o și, la scurt timp, Mătușa Bruce a murit. Urătorea ocazie când a mers în vacanță la munte, familia lui Amy a vizitat mormântul Mătușii Bruce. Un an mai târziu, când Amy avea cinci ani, s-au dus iarăși cu toții la cimitir.

— Am uitat unde este mormântul Mătușii, spuse Mami, uitându-se în jur.

— Știu eu unde este, le spuse Amy și îi conduse chiar la el, unde au închis ochii cu toții.

„Îți mulțumim pentru toți oamenii cărora Mătușa Bruce le-a vorbit despre Tine”, se rugă Tati. „Și Îți mulțumesc pentru că Amy și-a amintit unde era mormântul ei.”

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

BINECUVÂNTĂRI ȘI BLESTEME

Niciodată nu ar trebui să încercăm să ne ascundem păcatele. Dacă am făcut ceva rău, ar trebui să-l spunem imediat lui Dumnezeu că ne pare rău și El ne va ierta chiar atunci.

DUMINICĂ

Dumnezeu îi ajutase pe israeliți, nu-i așa? El oprise apele învolburate ale râului Iordan ca toți oamenii să poată trece prin albia uscată.

Dumnezeu îi spusese lui Iosua cum să cucerească marea cetate a Ierihonului și făcuse ca zidurile cetății să cadă când israeliții au făcut exact ce spusese El.

Chiar pot strigătele puternice și sunetele de trâmbiță să facă zidurile să cadă? Sigur că nu! Dumnezeu făcuse zidurile Ierihonului să se prăbușească atunci când poporul a ascultat de El. Dumnezeu voia ca poporul Lui să depindă doar de ajutorul Lui și vrea ca și noi să depindem doar de El.

Israelii erau bucuroși că traversaseră râul Iordan și câștigaseră victoria asupra Ierihonului. Acum aveau curaj și se simțeau încrezători.

Iosua a hotărât să cucerească mai departe și mica cetate Ai. Dar, înainte, el a trimis niște spioni să vadă cetatea. Când s-au în-

tors, aceștia i-au spus lui Iosua ce au descoperit. **Iosua 7:3**

Iosua a ascultat cu atenție raportul lor și a decis că aveau dreptate. A chemat trei mii de soldați și i-a trimis la luptă, în Ai.

Dar Iosua făcuse o greșală. Nu-L întrebese pe Dumnezeu ce să facă și nici nu-L rugase să-i ajute pe soldați.

Dacă Iosua L-ar fi întrebat, Dumnezeu i-ar fi spus că exista o problemă gravă pe care trebuiau să o rezolve mai întâi.

LUNI

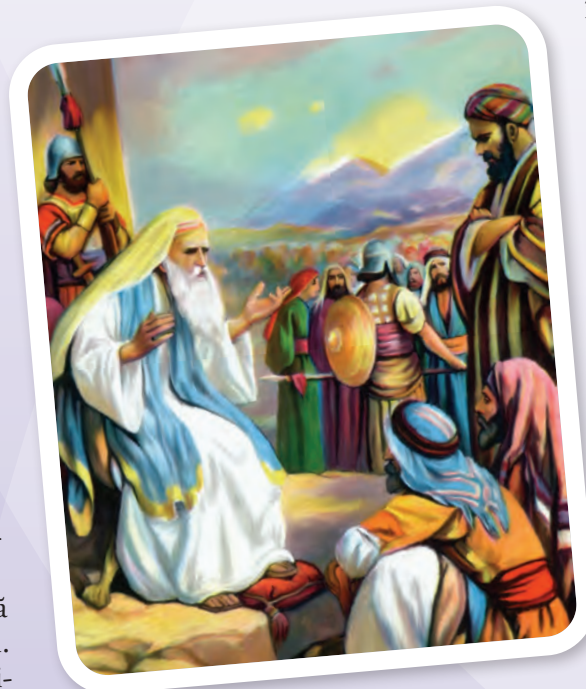
Iosua tocmai trimisese trei mii de soldați să lupte împotriva cetății Ai, dar el nici măcar nu se rugase și nu-I ceruse ajutorul lui Dumnezeu.

Aceasta a fost o mare greșală, nu-i așa? Datorită victoriei câștigate ușor la Ierihon, Iosua și israeliții începeau să se bazeze pe ei înșiși în loc să depindă de Dumnezeu. Dar au fost ei înțelepți când au făcut planuri de capul lor? Nu. Fără ajutorul lui Dumnezeu, soldații aveau să piardă cu siguranță bătălia – chiar și într-o cetate mică precum era Aiul.

Când soldații israeliți s-au îndreptat spre Ai, soldații din această cetate erau gata de luptă. Ei au ieșit în grabă din cetatea lor și i-au urmărit pe israeliți. Speriați, soldații israeliți au fugit, iar unii dintre ei chiar au fost omorâți. Au pierdut bătălia și s-au întors cât de repede au putut în tabăra lor.

Iosua se simțea groaznic.

El s-a plecat cu fața la pământ și s-a rugat lui Dumnezeu.

Ce nu făcuse bine? De ce pierduseră israeliții bătălia și de ce muriseră unii soldați? De ce nu îi ajutase Dumnezeu?

Iosua a stat întins pe jos toată ziua. Când s-a lăsat seara, Dumnezeu i-a vorbit lui Iosua. Ce a spus El?

Iosua 7:10-12

Cineva din tabără nu Îl ascultase pe Dumnezeu. Dar cine? Iosua nu știa, însă trebuia să descopere repede. Dumnezeu nu îi mai putea binecuvânta deloc până ce păcatul nu era eliminat.

MARTI

Sosise timpul ca Iosua să se oprească din rugăciune și să se ridice de jos. Dumnezeu i-a spus că unul dintre israeliți păcătuse și că trebuia să se ocupe de problema aceasta imediat.

Care era păcatul? Când israeliții erau gata să înconjoare Ierihonul, Iosua le spusese care erau instrucțiunile lui Dumnezeu: nimeni să nu ia nimic pentru el din cetate. Totul trebuia ars sau închinat lui Dumnezeu.

Iosua 6:18,19

Dumnezeu i-a spus lui Iosua că unul dintre israeliți nu respectase regula aceasta și furase câteva lucruri pentru el însuși. Ce făcuse el cu lucrurile pe care le furase? **Iosua 7:11**

Acum Iosua știa de ce israeliții pierduseră bătălia la Ai. Dumnezeu nu îi putea ajuta când cineva alesese să nu asculte în felul acela.

Iosua a adunat poporul și i-a explicat ce avea să se întâmple următoarea zi. Dumnezeu avea să indice mai întâi seminția omului care păcătuse, apoi familia lui, după aceea casa lui și, în final, Dumnezeu avea să-i spună pe nume celui vinovat. Omul avea să fie pedepsit cu moartea.

Iosua le-a spus israeliților să-și mărturisească păcatele și să se roage lui Dumnezeu în noaptea aceea. Persoana care își ascundea păcatul încă mai putea să spună adevărul și să îl regrete.

MIERCURI

In dimineața următoare devreme, Iosua s-a trezit și i-a adunat pe toți israeliții. Dumnezeu urma să indice persoana care păcătuse. El avea să fie bun și drept, fără să arate imediat cine era persoana vinovată. În felul acesta, omul acela avea suficient timp la dispoziție să spună că îi pare rău pentru fapta lui.

Toți tăceau. Era o întâlnire solemnă.

Cine era vinovatul? Avea să-și mărturisească păcatul înainte ca să fie prea târziu?

Mai întâi, Dumnezeu a ales seminția lui Iuda. Apoi a arătat spre bărbații din familia celui vinovat. După aceea, Dumnezeu a precizat casa lui. Cu siguranță, omul vinovat își dăduse deja seama că Dumnezeu știa cine era. Dar el tot nu și-a mărturisit păcatul. Așa că, în cele din urmă, Dumnezeu i-a spus pe nume lui Acan.

El era bărbatul vinovat.

Iosua a fost foarte serios când a vorbit cu Acan. Ce i-a spus? **Iosua 7:19** Cum a răspuns Acan? **Versetele 20 și 21**

Un păcat dusesse la un altul. Timp de mulți ani, Acan fusese lacom. Acan era lacom și, când a văzut acele lucruri frumoase în Ierihon, a vrut să fie doar ale lui. A căzut pradă ispitei și le-a furat. Apoi a mințit

prin faptul că și-a ascuns păcatul și a tăcut în loc să și-l mărturisească. Apoi, din cauza păcatului lui Acan, mulți soldați muriseră în bătălia de la Ai.

Haideți ca niciodată să nu ținem la vreun păcat!

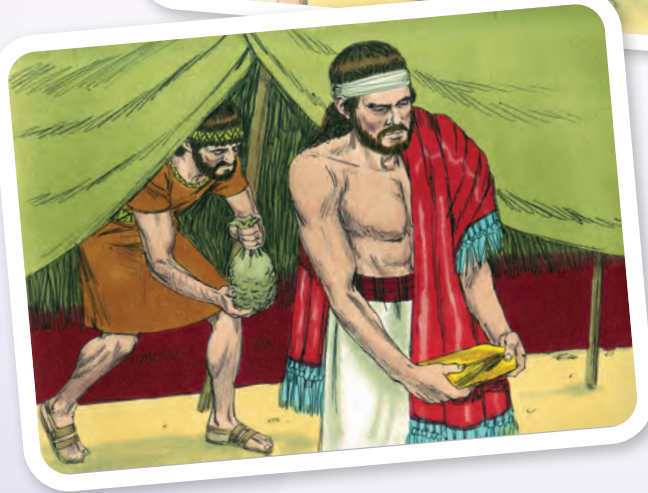
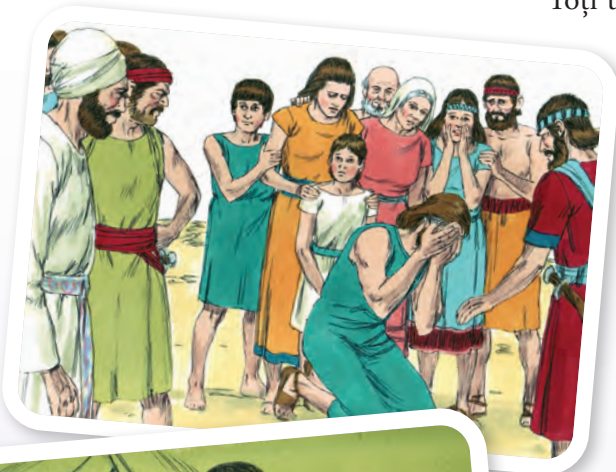
JOI

Iosua a trimis câțiva bărbați în cortul lui Acan ca să caute lucrurile pe care el le furase. Ce au găsit când au săpat în pământ? **Iosua 7:22**

Bărbații i-au adus lui Iosua frumoasa manta, aurul și argintul. Acum tot poporul știa de păcatul ascuns al lui Acan. Păcatul lui fusese descoperit, dar Dumnezeu știuse despre el în tot timpul acela.

Iosua s-a uitat foarte serios la Acan și l-a întrebat: „De ce ne-ai nenorocit?” Apoi Acan a fost condamnat la moarte. Valea în care a murit s-a numit valea Acor, pentru că *acor* înseamnă „tulburare”.

Păcatul lui Acan cauzase o mulțime de necazuri.

Necazurile vin întotdeauna când cineva ține chiar și la un singur păcat și nu vrea să-l mărturisească și să renunțe la el.

Iată câteva întrebări la care să te gândești: Este periculos să ții la un păcat? Poate Dumnezeu să ne ajute să renunțăm la orice obicei rău? Poate păcatul unei singure persoane să cauzeze necazuri altor oameni? Știe Dumnezeu când am făcut ceva rău, chiar dacă încercăm să-l ascundem? Ne va judeca Dumnezeu pentru tot ce am făcut, chiar dacă ținem ascuns de alții? **Eclesiastul 12:13,14** Ce ar trebui să facem dacă am făcut ceva greșit? **Psal-mii 32:5; Proverbele 28:13**

Istoria lui Acan conține o mulțime de lucruri care ne pun pe gânduri, nu-i așa? Te bucuri că Dumnezeu a lăsat istoria lui Acan în Biblie ca o avertizare pentru noi?

VINERI

Acan nu mai era și tabăra israeliților fusese curățată de păcat. Acum, Dumnezeu putea să-i ajute iarăși pe israeliți.

Înainte de a trimite soldații să lupte la Ai, Iosua și-a amintit să se roage și să ceară ajutorul lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus lui Iosua exact ce să facă. Unii soldați trebuiau să se ascundă în spatele cetății Ai, iar alții, în fața cetății. Iar după ce cucereau cetatea, ei puteau să ia animalele și lucrurile ca să fie ale lor. Iosua a ascultat cu atenție planul lui Dumnezeu și l-a respectat. El a ales 30 de mii de soldați care să se ascundă în spatele cetății Ai. Ei s-au dus noaptea, pe întuneric, astfel încât dușmanii să nu-i vadă ascunzându-se. Exact cum le spusese Iosua, ei s-au ascuns în spatele cetății și au rămas în tăcere.

În dimineața următoare, Iosua și restul soldaților au pornit spre Ai. Regele cetății l-a

văzut pe Iosua și pe soldații lui și a ieșit în mare grabă din cetate, el și soldații lui.

Conformându-se planului lui Dumnezeu, Iosua și soldații lui s-au întors și au fugit. Ce s-a întâmplat? **Iosua 8:15-17**

În timp ce toți bărbații din Ai erau plecați, Iosua le-a dat un semnal soldaților care se ascuseseră în spatele cetății Ai. Aceștia au alergat repede în cetate, au cucerit-o și i-au dat

foc. Când soldații din Ai s-au uitat în spate, era prea târziu.

Dumnezeu îi ajutase pe israeliți. Ne va ajuta și pe noi să facem ce ne spune El?

TEXT DE MEMORAT

„Să știți că păcatul vostru vă va ajunge.”
(Numeri 32:23)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, nu vreau să fiu ca Acan. Aleg să nu-mi ascund păcatele și vreau, în schimb, să scap de ele. Te rog, ajută-mă să nu-mi ascund păcatele, ci să spun „Îmi pare rău!” pentru ca Tu să mă poți ierta! Te rog, iartă-mă și înde-părtează păcatele mele! Te iubesc! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Vede Dumnezeu tot ce faci?

Ar trebui să le spui părinților tăi când faci ceva greșit?

Vrea Dumnezeu să ne ierte păcatele? Ne iartă El când îi cerem iertare?

Este bine să ascunzi o greșeală pe care ai făcut-o ca să nu fii pedepsit?

Ne poate ierta Dumnezeu păcatele dacă încercăm să le ascundem și nu le regretăm?

Care este singura cale de a scăpa de păcate?

Dacă ne rugăm, ne va ajuta Dumnezeu să știm ce să facem?

STUDIU SUPLIMENTAR

Deuteronomul 27; 28; Iosua 7; 8

Patriarhi și profeți, capitolele 45 (de la cucerirea cetății Ai) și 46

MICUȚA AMY SE ÎMBOLNĂVEȘTE

Seria Micuța Amy: India (XII). De Amy Sherrard

Într-o zi foarte călduroasă, Amy nu se simțea bine. Ea se plânse mamei că îngheață de frig și că nu se simțea bine. Mami a știut din prima ce nu era bine cu fetița ei.

— Mă tem că a luat o boală infecțioasă, îi zise Mami lui Tati, amândoi fiind foarte îngrijorați. Mulți misionari și copii de misionari au murit de malarie.

Lui Amy îi era atât de frig încât chiar dacă Mami pusese pe ea multe pături și lângă ea sticle cu apă fierbinte, ea tot a tremurat ore-n șir și dinții îi clănțneau în gură. În cele din urmă, frisoanele au lăsat-o. Curând i-a fost atât de cald încât credea că va lua foc.

Temperatura ei urca mereu și tot mai mult: 38, 39, 40, 41 de grade Celsius.

Mami o uda cu buretele îmbibat în apă rece și îi făcea vânt oră după oră. Dar, când temperatura ei ajungea foarte mare, micuța Amy abia dacă mai știa ce se întâmpla cu ea. Doar gema încet. Când a venit, doctorul amabil a dat din cap.

— Îmi pare foarte rău pentru fetița dumneavoastră! Vă las un tratament care sper că o va ajuta, zise medicul, apoi îi dădu lui Mami o sticlă cu un medicament, spunându-i exact ce doză trebuia să ia Amy și cât de des. Medicamentul are un gust groaznic, e foarte amar. Puneți niște gem într-o lingură, apoi medicamentul, iar deasupra iarăși niște gem. Încercați să o faceți pe fetiță să-l înghită repede și pe tot dintr-odată. Apoi dați-i să bea multă apă.

Tratamentul avea un gust îngrozitor. Oricât de mult se străduia Amy, întotdeauna părea că îi rămânea un gust amar în gură mult timp după ce îl înghițea.

Zi după zi, frisoanele reveneau, după care venea și febra. Mami și Tati și prietenii lor s-au rugat ca Dumnezeu să o ajute pe Amy să se facă bine. Medicul amabil venea în fiecare zi să o vadă.

Când în sfârșit frisoanele și febra au trecut, toți au fost foarte recunoscători.

Amy nu fusese în stare să mănânce nimic timp de multe zile, iar acum Mami încerca să se gândească la mâncărurile care îi plăceau lui Amy. Dar, de fiecare dată, Amy dădea din cap că nu vrea să mănânce.

Apoi, lui Mami i-a venit o idee bună. La ora mesei, ea și-a pus farfuria pe o tavă și a stat pe marginea patului lui Amy, mâncând și vorbind în același timp cu Amy. Amy zăcea uitându-se la Mami, dar tot nu-i era foame. Într-un final, la o masă, ea a întrebat:

— Mami, ce mănânci?

Mami i-a spus și, după un timp, Amy a întrebat:

— Pot să iau și eu o gură mică?

Bineînțeles că Mami s-a bucurat să-i dea o îmbucătură mică. Dar, mai mult de atât, Amy n-a vrut. Totuși, încetul cu încetul, ea a reînceput să mănânce, tot mai mult, până ce pofta de mâncare i-a revenit. Și, în sfârșit, ea a fost iarăși ea însăși, adică micuța Amy cea bucuroasă și zburdalnică.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

GABAONIȚII

Întotdeauna este bine să spunem adevărul și întotdeauna este rău să mințim. Minciunile îi rănesc mereu pe oameni. Așa că Dumnezeu spune: „Să nu minți!”

DUMINICĂ

Acan și-a ascuns păcatul față de popor, dar Dumnezeu știa totul despre el, nu-i așa? Obiceiul lui Acan de a pofți l-a făcut să fure și să mintă și a cauzat moartea unor soldați israeliți. Dumnezeu i-a spus lui Iosua cum să elimine păcatul pentru ca El să îi poată ajuta din nou pe israeliți. Păcatul îi separă întotdeauna pe oameni de Dumnezeu.

După victoria de la Ai au venit în tabăra israeliților niște vizitatori. Ei arătau foarte ciudat și au spus că au făcut o călătorie foarte, foarte lungă. Ei purtau haine vechi și zdrențăroase și sandale tocite și cârpite. Recipientele lor de apă arătau învechite, iar hrana care le rămăsese era uscată și mucegăită. Vai, în ce hal arătau!

Cine puteau fi aceștia? De unde erau? De ce veniseră? Iosua și conducătorii israeliți s-au adunat ca să afle răspunsurile lor.

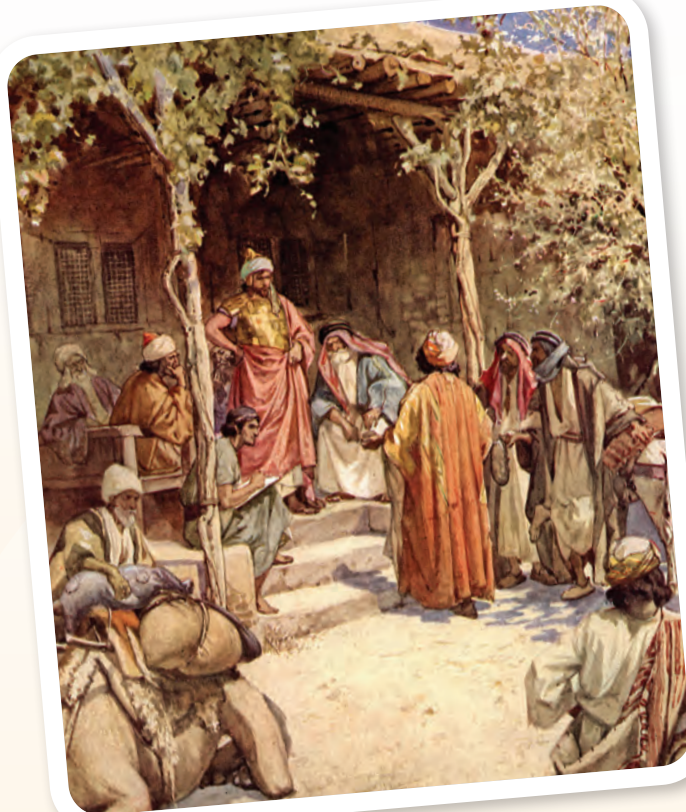
— Noi venim dintr-o țară îndepărtată. Haideți să încheiați un legământ cu noi!

Ei voiau ca Iosua să le promită că israeliții nu vor lupta împotriva lor. Dar conducătorii israeliți le-au spus:

— Poate că voi locuiți în apropiere de noi. Cum să facem legământ cu voi?

Ei și-au amintit că Dumnezeu le spusese să nu facă nicio înțelegere cu oamenii răi și închinători la idoli din Canaan. Vizitatorii le-au răspuns:

— Noi suntem robii voștri.

Apoi Iosua i-a întrebat direct:

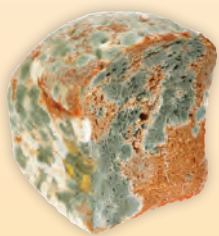
— Cine sunteți voi și de unde veniți?

Ce au răspuns ei? **Iosua 9:9-13**

LUNI

Iosua nu voia să facă niciun legământ cu popoarele care locuiau în împrejurimi pentru că Dumnezeu interzisese un astfel de lucru. Așa că el i-a luat la întrebări pe vizitatori și a ascultat ce aveau de zis. El și conducătorii israeliți s-au uitat cu atenție la hainele lor vechi, la sandalele lor tocite și la mâncarea mucegăită. Vizitatorii i-au rugat insistent pe Iosua și pe conducătorii israeliți să le promită că nu aveau să se lupte niciodată cu ei.

Iosua se întreba ce să facă. Oamenii aceia păreau să spună adevărul. Hainele lor dădeau impresia că erau

foarte vechi și, judecând după sandale, păreau că făcuseră un drum foarte lung. Și era evident că și mâncarea lor era învechită.

În cele din urmă, Iosua și conducătorii s-au convins că acei oameni spuneau adevărul. Au încheiat cu ei un legământ, sau o înțelegere, și israeliții au promis că nu vor lupta împotriva lor. Dar ei uitaseră un lucru important. **Iosua 9:14,15**

Trei zile mai târziu, Iosua a aflat adevărul. Vizitatorii locuiau de fapt în apropiere, în cetatea Gabaon. Gabaoniții auziseră ce li se întâmplase cetăților Ierihon și Ai și, ca să-și salveze cetatea, s-au prefăcut că veneau dintr-o țară îndepărtată. Planul lor de a-i păcăli pe israeliți funcționase.

Israelii s-au supărat când au aflat că gabaoniții mințiseră. Și nu erau mulțumiți nici de ceea ce făcuseră Iosua și ceilalți conducători.

Ar fi fost ei scutiți de necazuri, dacă L-ar fi întrebat pe Dumnezeu mai întâi?

MARTI

Israelii erau supărați pe Iosua și pe conducătorii lor. Îți amintești de ce? Gabaoniții mințiseră spunând că locuiau departe și l-au păcălit pe Iosua ca să facă un legământ cu ei. Dar adevărul era că ei locuiau în apropiere. Iosua i-a chemat pe gabaoniți și i-a întrebat: — De ce ne-ați înșelat, zicând: „Suntem foarte departe de voi”, când voi locuiți aproape de noi?

Cum i-au răspuns gabaoniții? **Iosua 9:24,25**

Chiar dacă gabaoniții mințiseră, Iosua nu și-a încălcat promisiunea. Nu ar fi fost corect să procedeze așa. Dumnezeu vrea ca și noi să ne ținem de cuvânt, chiar dacă este greu. **Psalmii 15:1,4** Ar trebui să ne respectăm întotdeauna promisiunile pe care le-am făcut, cu excepția cazului în care ne-ar determina să nu ascultăm de Dumnezeu.

Deoarece gabaoniții îi promisese lui Iosua că nu aveau să se mai închine la idoli, ci doar la adevăratul Dumnezeu, ei nu se numărau printre oamenii idolatri nelegiuți despre care Dumnezeu a zis să fie nimiciți. Așa că Iosua a fost nevoit să-și respecte promisiunea.

Dar gabaoniții mințiseră, așa că trebuiau pedepsiți. Ce le-a făcut Iosua? **Iosua 9:27**

Să fii sclav, să tai lemne și să cari apă este o muncă grea. Dar gabaoniții s-au bucurat să facă aceste lucruri ca să poată trăi. Timp de sute de ani, ei au fost slujitorii israeliților.

Crezi că acest lucru i-a ajutat pe oameni să nu uite cât de mult urăște Dumnezeu minciuna?

MIERCURI

Acum gabaoniții erau slujitorii israeliților. Ei trebuiau să taie lemne și să care apă pentru că îi mințiseră pe Iosua și pe ceilalți conducători.

Trebuiau gabaoniții să mintă ca să trăiască? Nu. Minciuna nu ajută niciodată la nimic. Ar fi fost mult mai bine pentru ei dacă ar fi spus adevărul. Dacă ar fi făcut așa, israeliții i-ar fi lăsat în viață și nu ar fi trebuit să devină servitori. **Leviticul 19:33,34**

Dumnezeu dorea ca israeliții să îi îndepărteze pe toți oamenii răi care se închinau la idoli și care refuzau

să se pocăiască pentru că aceștia i-ar fi ispitit și pe alții să facă ce e rău. Însă Dumnezeu mai dorea ca israeliții să fie buni cu toți cei care voiau să renunțe la idoli și să se închine la adevăratul Dumnezeu.

Nu a trecut mult timp până și ceilalți regi din împrejurimi au auzit ce făcuseră gabaoniții. Au început să se teamă foarte tare. Acum, că gabaoniții se împriete-

niseră cu israeliții, israeliții controlau mai multe cetăți importante din Canaan. Regii din zonă au căzut de acord că ceva trebuia făcut imediat. Cinci dintre acei împărați și armatele lor puternice au pornit război împotriva gabaoniților. Cât de speriați au fost gabaoniții! Ei nu puteau să învingă atâtea armate care luptau cu ei în același timp. Ce crezi că au făcut? I-au trimis repede un mesaj lui Iosua. Ce i-au spus? **Iosua 10:6**

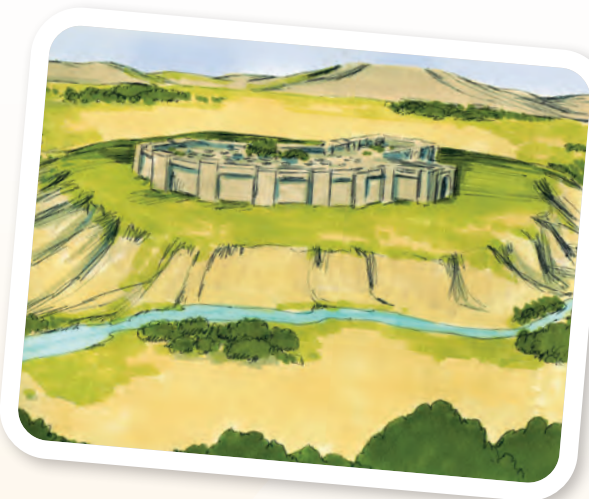
De data aceasta, Iosua și-a amintit să se roage. Ce i-a spus Dumnezeu? **Versetul 8**

Iosua și-a chemat repede armata. Au mers toată noaptea până la Gabaon.

JOI

Când Iosua și soldații lui și-au terminat marșul de o noapte întreagă și au ajuns la Gabaon dimineața devreme, cei cinci regi și armatele lor erau adunați în jurul cetății. Cât de surprinși au fost că Iosua și armata lui au apărut dintr-odată!

Speriați, cei cinci regi și armatele lor au fugit din fața cetății Gabaon. Soldații israeliți i-au urmărit pe drum în jos și apoi în sus pe munte cât de repede au putut ei. Ce s-a întâmplat când cei cinci regi și armatele lor au început să coboare pe partea cealaltă a muntelui? **Iosua 10:11**

Când a ajuns pe vârful muntelui, Iosua a văzut că soarele urma să apună curând și să se facă întuneric. Nu rămăsese suficient timp ca să termine bătălia în ziua aceea. Și, dacă nu ar fi încheiat-o, dușmanii lor ar fi scăpat și ar fi cauzat mai multe necazuri.

Așa că Iosua s-a rugat. Știi ce a vrut? El L-a rugat pe

Dumnezeu să oprească soa-

rele în loc, adică să nu apună. Ce lucru uimitor!

Cum a răspuns Dumnezeu la rugăciunea lui Iosua? **Versetele 12 și 13**

Ziua aceea a fost o zi foarte lungă. Dar, înainte ca soarele să apună, Iosua câștigase lupta.

Lucrurile care s-au întâmplat în ziua aceea ne ajută să ne amintim că Dumnezeu deține controlul asupra soarelui, a lunii, a furtunilor și asupra oricărui lucru din natură. Nu ar trebui să ne temem niciodată, dacă ne încredem în Dumnezeu și ascultăm de El!

VINERI

Ti-a plăcut istoria lui Iosua din această săptămână? Să recapitulăm ce am învățat. Încearcă să răspunzi la toate întrebările următoare:

- De ce gabaoniții au mințit, prefăcându-se că purtau haine și sandale vechi?
- Cum arăta pâinea gabaoniților?
- Iosua și conducătorii israeliți L-au întrebat pe Dumnezeu ce ar trebui să facă, înainte să încheie un legământ cu gabaoniții?
- Câte zile i-au trebuit lui Iosua ca să afle adevărul despre locul unde trăiau gabaoniții?
- Chiar locuiau gabaoniții departe de tabăra israeliților?
- S-au bucurat israeliții că Iosua și conducătorii lor făcuseră un legământ cu gabaoniții?
- De ce și-a respectat Iosua promisiunea față de gabaoniți chiar dacă ei îl mințiseră?
- Au promis gabaoniții că nu se vor mai închina la idoli și se vor închina la adevăratul Dumnezeu?
- Câți regi, sau împărați, au venit să lupte împotriva gabaoniților?
- Cine i-a ajutat pe gabaoniți în lupta cu dușmanii lor?
- Cine a aruncat cu pietre mari spre soldații dușmani?
- Cine L-a rugat pe Dumnezeu să oprească soarele la asfințit?
- Cine deține controlul asupra soarelui, a lunii, a furtunii și asupra oricărui lucru din natură?

TEXT DE MEMORAT

„Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți.”
(Proverbele 12:22)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să spun întotdeauna adevărul și să-mi respect promisiunile! Dar nu pot face acest lucru decât dacă Tu mă ajuți. Te rog, ajută-mă! În numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Este vreodată bine să minți?

De ce minciuna nu ne ajută niciodată?

Ce ar trebui să facem dacă am spus o minciună?

Este întotdeauna cel mai bine să spunem adevărul?

Ai spus vreodată vreo minciună? Care au fost consecințele?

Ar trebui să spunem adevărul chiar dacă ar însemna să fim pedepsiți?

Pot oamenii să aibă încredere în cineva care minte?

Putem să avem încredere în Dumnezeu din moment ce El spune mereu adevărul?

Vrea Dumnezeu să ne ținem de cuvânt?

STUDIU SUPLIMENTAR

Iosua 9; 10:1-15

Patriarhi și profeți, capitolul 47

AJUTOR PENTRU MĂTUȘA REID

Seria Micuța Amy: India (XIII). De Amy Sherrard

Mătușa Reid locuia chiar în blocul de lângă Amy și părinții ei. Uneori, Mătușa Reid și Amy dormeau pe acoperișul plat al apartamentului ei. Era o mare încântare! Deseori ele se uitau după meteoriți sau stele căzătoare. „Uite o stea căzătoare!” spunea una dintre ele, arătând spre ea.

Mătușa Reid era foarte prinsă cu învățarea limbii pe care o vorbeau indienii, aceasta ca să le poată spune despre Dumnezeu în limba lor. Târziu într-o după-amiază, ea s-a hotărât să ia un tramvai și să meargă într-o piață mare unde putea să se plimbe și să-i asculte pe oamenii care vindeau felurite lucruri. Ea le zâmbea oamenilor și încerca să vorbească cu ei și să învețe mai multe cuvinte indiene.

Când a ajuns la piață, oamenii se holbau la ea. Ei nu vedeau prea des pe acolo o femeie albă. Mătușa Reid știa că ei vorbeau despre hainele ciudate cu care era îmbrăcată și despre încălțăminte și ciorapii ei. Indiencele purtau frumoasele sariuri, adică o fâșie de țesătură dreaptă care se înfășoară în jurul corpului, acoperind un umăr și lăsându-l dezgolit pe celălalt. Aceste sariuri erau mult diferite de ceea ce purta ea. Indienii aveau pielea maronie și părul și ochii negri, în timp ce Mătușa Reid avea pielea albă, părul castaniu și ochii albaștri.

Oamenii din India credeau că toți oamenii albi erau bogați, așa că vânzătorii de la tarabe încercau să

îi vândă tot felul de lucruri Mătușii Reid. Ei nu știau că ea era misionară și că misionarii nu erau bogați.

După un timp, Mătușa Reid a observat că începea să se întunece. *O, trebuie să mă grăbesc să ajung acasă!* gândi ea. *Se întunecă foarte repede în țara asta și sunt singură. Nu sunt în siguranță de una singură.*

Dar, când s-a uitat în jur, Mătușa Reid nu știa pe unde să o ia. Mai întâi s-a dus într-o direcție, apoi în alta. A încercat din răpuseri să nu pară speriată, dar inima îi bătea foarte tare. Ea nu știa cum să întrebe pe cineva ce tramvai să ia ca să meargă acasă. „Te rog, Doamne, ajută-mă!” se rugă ea în inima ei. „Știi că m-am pierdut și nu sunt în siguranță aici. Nici măcar unul dintre misionari nu știe pe unde sunt, dar Tu știi!”

Chiar atunci, o frumoasă doamnă indiană i-a vorbit în engleză.

— Dacă mă urmați, spuse doamna, vă voi arăta cum să ajungeți la tramvaiul de care aveți nevoie.

— O, vă mulțumesc foarte mult! îi spuse Mătușa Reid doamnei, în timp ce o urma prin mulțimea de oameni până la stația de tramvai.

S-a uitat în josul liniei de tramvai. Tocmai venea unul. Apoi, Mătușa Reid s-a întors către frumoasa și amabila doamnă indiană. Dar nu mai era acolo și nicăieri prin apropiere.

Imediat, Mătușa Reid a știut că Dumnezeu trimisese un înger ca să o ajute. Îngerul știa cine era ea, unde trebuia să ajungă și cunoștea toate problemele ei. Când a urcat în tramvai, Mătușa Reid a continuat să zică tot drumul până acasă: „Mulțumesc, Doamne!”

